עיריית רמת־גן

עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס׳ 74 א׳

מיום רביעי, כ״ב בשבט תשע״ח (07.02.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | **טל.** 03-6753555 | **פקס.** 03-6753227

לשרותך: מוקד 109 **פייסבוק:** עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

מכון התקנים הישראלי

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר משה רווח – סגן ראש העיר, עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר,

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר סער ורדי – דובר העירייה, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף לשירותים חברתיים, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' איריס זיו – מנהלת אגף רכש, התקשרויות, לוגיסטיקה וביטוח, גב' ויוי הרשטיין – מנהלת אגף קשרי קהילה, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, גב' שרון מוטליס – חשבת העירייה, גב' מיכל עובד – סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

<u>מוזמנים נוספים:</u> טפסר אהרון גודינר – מפקד תחנת כיבוי אש ר"ג, עו"ד דודי תדמור – נציג ממשרד עורכי דין, עו"ד נופר פלדה – נציגה ממשרד עורכי דין, עדי ברלינגר – נציגה ממשרד עורכי דין.

הקראת פרק תהילים.

<u>סדר יום:</u>

1. **דו"ח הביקורת המפורט מטעם משרד הפנים לשנת 2016 וסיכום המלצות ועדת הביקורת.**
2. **בר אילן – ועדת גבולות – גבעת שמואל.**

<u>הצעת החלטה:</u>

מועצת העיר מאשרת לפעול ככל הנדרש לרבות נקיטת הליכים משפטיים לצורך השארת בר אילן בשטחה המוניציפאלי של העיר רמת-גן.

3. **הצגת אגף הרכש.**

<u>הצעת החלטה:</u>

"כל נושאי הרכש, ההתקשרויות והמכרזים יועברו במלואם לאגף הרכש עד סוף שנת 2019".

4. **הצעת החלטה שתוצג ע"י מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר:**

<u>הצעת החלטה:</u>

עד להחלטה אחרת של מועצת העיר, ראש העירייה מר ישראל זינגר, יחדל לאלתר מלהחזיק בתיק החינוך ומראשות מליאת הוועדה לתכנון ובנייה.

5. **הצעת החלטה שתוצג ע"י מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר:**

<u>הצעת החלטה:</u>

עד להחלטה אחרת של מועצת העיר, יחדל לאלתר ראש העירייה מר ישראל זינגר מלעסוק בנושאים כספיים, לרבות תיק הכספים ותיק משאבי אנוש.

עיריית רמת־גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | **טל.** 03-6753555 | **פקס.** 03-6753227

לשרותך: מוקד 109 **פייסבוק:** עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

עיריית רמת־גן

- עו"ד דוד מנחם, קורא מתוך ספר תהילים פרק ק"ל –

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה, דוד. אנחנו מתחילים בסדר היום. קודם גודינר, בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תיכף נשמע אחרי כמה שנים, אחד האנשים הוותיקים, המוערכים, אהרון גודינר, כשמו שם החיבה גודי, שהרבה שנים, תיכף אתה תגיד לנו כמה, עבדת כשכיבוי אש היה במסגרת עירונית. ב-2013 החליטו שהיא לא. אבל באופן מעשי זה לא שינה לגביו ולגבי היחסים בינו וכיבוי אש בכלל עם העירייה. היחסים המצוינים המשיכו מאז. וחוץ מזה, פעילותך מאז, ואני לא משחרר אותך מזה, וגם הצנחנים לא משחררים אותך, ועדת אימוץ בלי גודי – אין ועדת אימוץ. כי אין לך אגו, אז אמרת כל פעם שמישהו אחר יהיה יו"ר, אבל בפועל אתה הרוח החיה של זה.

יש פה משהו צנוע וחשבנו שבמסגרת מועצת העיר רוצים לאחל לך משהו. אני אקריא את זה, בוא בבקשה, בשם כולם, כל חברי מועצת העיר (מחיאות כפיים).

קודם כל, מכל חברי מועצת העיר, עובדי עיריית רמת-גן,

לחברנו אהרון גודינר,

גודי היקר,

עם יציאתך לגמלאות, מאחלים לך בריאות ואריכות ימים ומוקירים לך תודה על עשרות שנות שרות כמפקד כיבוי אש רמת-גן. בהצלחה.

<u>מר איצ'ה שחם:</u> גודי, אם תישאר לגור ברמת-גן יש לך אריכות ימים, עד 85.5 עכשיו.

מר אהרון גודינר: ברשותכם האדיבה, אני מסיים 45 שנות שירות בתחנת הכבאות בעיר רמת-גן, מתוכן 23 שנה כמפקד התחנה, כשהיינו רשות עירונית, ואפשר להגיד שסגרתי מעגל. משום שאני התחלתי בצעירותי, בגיל 15, כנער צופה אש בתחנת הכבאות של רמת-גן.

מר איצ'ה שחם: מי היה המפקד, אלקס?

מר אהרון גודינר: אלקס המנהל, עליו השלום. אבא זליבנסקי ממייסדי העיר ועוד כהנה וכהנה. אני יודע את כל ההיסטוריה. ובכל מקרה, הייתי בצבא 4 שנים, שנה בקבע, השתחררתי כקצין, ולאחר מכן ראיתי באופן טבעי את המועמדות שלי ישירות בכיבוי אש. כך התפתחתי, למדתי, השלמתי תארים בלימודים טובים וגבוהים, ואני שמח שהיה בחלקי להיות 45 שנות עבודה במערך עיריית רמת-גן. לשם כך הייתי גם חבר ועדות עירוניות מרובות, הייתי גם 5 שנים יו"ר ועדת הביטחון, הייתי יו"ר ועדת בטיחות וגהות של העירייה. ואפילו, תצחקו, ניהלתי כמנהל על את הנגרייה העירונית מול אגף החינוך עם משה בודאגה אצל מאיר חן, שייבדל לחיים ארוכים.

אני שמח שהייתי כאן. אני לא נפרד מכם. אני אמשיך לתרום מניסיוני וממה שאני יודע בתחום ההתנדבותי. אני, יחד עם איצ'ה, חבר הנהלה בעמותת אור. אני חבר הנהלה במרכז איל"ן רמת-גן, רמזי מי שמכיר התמנה עכשיו שם ליו"ר. ובנוסף לכך, אני חבר מרכז מועדון ספיבק ברמת-גן. כך שהכול בהתנדבות ואני אמשיך לתרום ולהתנדב גם למען העיר בוועדת הביטחון או בכל דבר שיציעו לי.

אני מוקיר לכם תודה, מעריך מאד. מוקיר תודה לך, ראש העיר, ולכל חברי ההנהלה והסגנים, על הבעת ההערכה אלי. זה מרגש.

מר ישראל זינגר: מכל חברי המועצה.

מר אהרון גודינר: כמובן כל חברי המועצה, ללא יוצא מן הכלל. שיהיה לכם ערב טוב. תודה רבה. (מחיאות כפיים)

מר אלי מוסרי: ומה עם הצנחנים, שכחת, גודי, מה עם הצנחנים? גם את זה אתה עושה.

מר ישראל זינגר: מזה, אמרתי, אני לא משחרר אותו.

מר אלי מוסרי: זה ודאי שלא.

מר איצ'ה שחם: את ועדת האימוץ שכחת.

מר ישראל זינגר: כן, ועדת האימוץ.

מר שמואל לרמן: תודה רבה.

1. דו"ח הביקורת המפורט מטעם משרד הפנים לשנת 2016 וסיכום המלצות ועדת הביקורת.

מר שמואל לרמן: סדר היום הראשון, אדם, קשור אליך – דו"ח הביקורת המפורט מטעם משרד הפנים לשנת 2016 וסיכום המלצות ועדת הביקורת. בבקשה, אדם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בדו"ח הביקורת המפורט צוינו הממצאים שהועלו במהלך הבדיקה שנערכה בעירייה, אשר מצביעים על חריגה מהנחיות המחייבות את העירייה. יחד עם זאת, אני רוצה לציין שמספר הערות המבקרים במשרד הפנים קטן השנה לעומת שנים קודמות וכך גם מספר הליקויים. אך עדיין יש הערות שחוזרות על עצמן והויכוח עם משרד הפנים נמשך.

פרק א' – נתונים כלליים על העירייה, סעיף 6 – מי שרוצה, לכולכם ישנה חוברת וכתוב בחוברת. מצוין, כמו בשנה קודמת, שחלק מוועדות החובה, כמו הוועדה לאיכות הסביבה, ועדת זהירות בדרכים, הוועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור והוועדה לנגע הסמים, לא התכנסו בתדירות המתחייבת על פי החוק. ההמלצה, כמו בשנה שעברה – יש לכנס את ישיבות הוועדות בהתאם לפקודת העיריות. כמו כן, יש לבדוק את התכנסותן של ועדות הרשות. אני רוצה להעיר שגם ועדות רשות מסוימות בכלל לא מתכנסות. למשל, ועדת בריאות וכו'. אם יש צורך אמיתי בוועדות הרשות האלה, חייבים לבדוק שהן מתכנסות ולא לבטל.

סעיף 9 – כמו בשנה קודמת, נאמר כי היועץ המשפטי לא קבע את חשיפת העירייה לכל תביעה בנפרד, אלא רק את החשיפה הכוללת בגין כל התביעות המשפטיות כנגד העירייה. רבותי, למרות שהיועץ המשפטי הסביר למבקרים בכתב ובעל פה מדוע אינו יכול לבצע את התחשיב של ההפרשות לתביעות בצורה הנדרשת, המבקרים דורשים לעשות זאת. במינהל תקין מצופה מהיועץ המשפטי לעשות כפי שנדרש ממנו, או לפחות לנסות לעשות את המיטב שביכולתו. ולכן המלצתי היא – למרות הקושי שעליו מצביע היועץ המשפטי לקבוע את החשיפה לכל תביעה בנפרד, עליו לתת פירוט רב יותר לסיכונים שבחשיפת העירייה לתביעות מסדר גודל של מיליון שקל ומעלה. אם אתם חושבים שצריך מ-2 מיליון, אני לא אתנגד. אבל בכל אופן, ישנן תביעות בסדר גודל גדול שצריכים לפרט מה הסיכונים שלהם.

סעיף 10 – נשאלת השאלה או נשאלה השאלה – האם מועצת העיר קיימה דיון בדו"חות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצות ועדת הביקורת. מסומן

שכן. דרך אגב, מדובר בדו"ח מבקר המדינה, מבקר הרשות ובדו"ח משרד הפנים. מסומן שכן. אך הדיון לא התקיים, אלא רק הוצג על ידי. המלצה – יש לקיים דיון על דו"חות הביקורת על הרשות במועצת העיר. הערה – כמשתמע משאלת משרד הפנים וכפרשנות לפקודת העיריות בנושא הגשת הדו"ח, יש להציגו במועצת העיר וראוי לתת מענה לשאלות חברי המועצה. וכפי שהובטח על ידי ראש העיר הפעם, הוא מאשר את הדיון.

פרק ב' – ממצאים – ממצא מספר ב/3 – התבחינים לתמיכות בשנת 2016 אושרו על ידי המועצה בתאריך 10 בספטמבר, בעוד שעל פי הנוהל יש לאשרם עד ה-1 בספטמבר. תשובת העירייה: במהלך חודש אוגוסט לא מתקיימות ישיבות מועצת העיר. המלצה – יש לאשר את התבחינים לא יאוחר מ-1 בספטמבר על פי הדרישה. רבותי, הערה – השנה נקבעה ישיבת מועצה ב-16.8.18, כלומר, נקבעה באוגוסט ישיבה. למה אני מציין את זה? כי בניגוד לטענת העירייה בפעם הקודמת, שאי אפשר לקיים ישיבה שלא מן המניין בחודש אוגוסט, מר בודאגה כתב לי, כפי שביקשנו, הרי הפעם כן מקיימים. והפעם מקיימים את זה בגלל דרישת משרד הפנים. היה צריך גם אז לקיים את הישיבה שלא מן המניין, במיוחד שהיא היתה בתחילת אוגוסט לפני שאנשים יצאו לחופש.

ממצא מספר 7 – לא בוצעה התאמה בין ספרי העירייה לספרי התאגידים. ההמלצה כמובן היא – יש לבצע את ההתאמה בין ספרי העירייה לספרי התאגידים, והנוסח הזה של ההמלצה כבר התקבל. אבל דרך אגב, קיים הפרש בעלות הממוצעת למשרת בכירים ב-2016 לעומת 2015, מעל 5 עד 8.39%. ההפרש נובע מעדכון שכר, עמוד 52. למה אני מציין את זה? כי בקרוב יהיה עוד עדכון שכר לבכירים, וצריך רבותי להיזהר בנושא הזה, משום שהתקציב הוא מתוח, וכל תוספת צריכים להוסיף – בשכר או במתנות לאחרים, צריכים להיזהר בה, כי אני חושב שלא יישארו לנו רזרבות.

פרק ג' – מעקב אחרי תיקון ליקויים – באופן כללי, מר בודאגה, יש התייחסות רצינית יותר בנושא תיקון הליקויים ומספר אלה שלא תוקנו השנה קטן.

ליקוי ג/6 – העירייה אינה מנהלת בחשבונות בנק נפרדים את כספי התקציב הרגיל, קרנות הפיתוח וכספי התב"רים, בניגוד להוראת סעיף 213/א לפקודה. הליקוי הזה חוזר על עצמו ואינו מתוקן בטענה שהיישום בעייתי לביצוע. השנה הביאו חוות דעת של עורך דין, שטוען שלא מצוין בפקודת העיריות במפורש שיש להפריד. רבותי, זה מה שחורה לנו, ההמלצות של עורכי הדין, הם מחפשים את הסעיף מה לא כתוב. אבל אנחנו במינהל תקין וההפרדה חשובה למינהל תקין ולקיום הוראות משרד הפנים, זאת כדי למנוע פרצה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, אני רוצה דקה אחת רק ברשותך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רק אני אגמור את הסעיף.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה. לפי החוק, לכל אחד מותר 5 דקות, גם לך. אני כבר בדקתי את זה מראש. מכיוון שהבנתי ש-5 דקות לצורך הצגת הנושא הזה, למי שמציג, לא יספיק, כנראה גם לך, אני רוצה בהסכמת כולם להגיע למצב ש-

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני עומד לסיים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, גם אם ייקח לך יותר, אני לא אעמוד על הדקה, כי אתה מציג את הנושא.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יפה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אז מה שאני מבקש, בהסכמת כולם, יש פה עוד שני נושאים – אחד זה בר אילן ואחד זה רכש, גם כאן למי שיציג את הנושא אני לא אעמוד על ה-5 דקות, כדי שיהיה לכולם בסדר. מקובל על כולכם?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אין בעיה. מקובל. או קיי, אז אני אחזור – אך ההפרדה חשובה למינהל תקין ולקיום הוראות משרד הפנים, זאת כדי למנוע פרצה להעברת כספים מכרטיס לכרטיס כפי שנעשה בשנה קודמת. בשנה קודמת הועברו כ-7 מיליון, תקנו אותי אם אני טועה, כ-7 מיליון שקל מכרטיס לכרטיס בניגוד לחוק. והשנה, תודה לאל, הדברים האלה לא נעשו. זאת אומרת, השנה זה 2016, אני מדבר על 2016. אתה יכול להגיב ולשאול שאלות. מי שאמרה, יש לי פה את הפרוטוקול של הישיבה ואני אצטט בבקשה את שרון אם אתה רוצה, בסדר? שרון אמרה ואני אצטט, שרון אמרה שבשנה קודמת הועברו 6 מיליון ולא 10 כמו שאני טענתי. ואני ציינתי 7, כי בדקתי שזה לא בדיוק 6. תסמוך עלי שאני בודק את הדברים. היא לא אמרה שזה בניגוד לחוק, אבל זה היה, סליחה, בשביל זה לא אישרו את הדו"ח המבוקר במשך כמה חודשים.

המלצה – יש לנהל את כספי התקציב הרגיל, קרנות הפיתוח וכספי ה-תב"רים בחשבונות נפרדים. ראש העיר, הדבר הזה כתוב, הדבר הזה צריך להתבצע. לפעמים יש קשיים, הקשיים לא מאפשרים לעשות דברים בניגוד לטובת העירייה כלפי משרד הפנים. זה כבר כמה שנים שהדבר חוזר.

ליקוי ג/7 – בביקורת מדגמית על ביצוע תב"ר נמצא, כי העירייה התקשרה עם מתכנן, על סמך אישור הצעת מחיר, ולא בחוזה כנדרש, ובמקרים אחרים נמצא כי נחתם חוזה עם גורם מתכנן ללא אישור המועצה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אדם, רק הערה.

מר אדם קניגסברגר: תן לי לסיים. חבר'ה, תנו לי לסיים סעיף.

מר אביהוא בן משה: רק הערה, הערה בונה לטעמי. אני לא מבין מה אתה רוצה. כלומר, אתה אמור להציג נושא, כי הרי יתקיים דיון אחרי שתסיים את החלק שלך. אתה עכשיו מדבר במונולוג של הערות שאתה רוצה שעליהן נדון בהמשך? או שאתה אומר – תקשיבו, הנושא שלי זה הנושא שיש דברים שלא תיקנתם וכו'? כי אין לי מה לקיים על זה עכשיו דיון, כי אני לא מבין מה אתה רוצה, אני לא בקיא כמוך בנתונים.

מר אדם קניגסברגר: לא, תן לי דקה, תן לי דקה. אני הייתי מעדיף את זה מה שהיה בפעם שעברה, שעל כל סעיף בהמלצה תהיה או הצבעה או דיון.

מר אביהוא בן משה: עכשיו? לא הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, תן לי דקה. אבל, ראש העיר אמר – תעבור על הכול ואז יהיו הערות. אז אני עובר על הכול. ועכשיו תן לי לסיים את הסעיף הזה.

מר אביהוא בן משה: טוב, תסיים.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. בכל אופן, בבדיקה מדגמית של ביצוע תב"ר נמצא כי העירייה התקשרה עם מתכנן, על סמך אישור הצעת המחיר, ולא בחוזה כנדרש. במקרים אחרים נמצא כי נחתם חוזה עם גורם מתכנן ללא אישור המועצה. מה שהפריע לי פה זה לא הדבר שכתוב בדו"ח המפורט. בתגובת העירייה נאמר שכך היה בעבר. רבותי, זה דו"ח

של 2016. כלומר, זה מה שמצאו המבקרים ב-2016. כמובן שההמלצה היא שכל ההתקשרויות עם מתכננים צריכות להיחתם בחוזה, ואני מבין שההמלצה הזאת גם מקובלת.

פרק ד/5 – יתרות חוב של העובדים – הביקורת מצאה כי בסוף 2016 קיימים 65 עובדי עירייה ומועצה דתית שלהם חובות מים וארנונה בסך של כ-3 מיליון שקל. הדבר גם נאמר בפעם הקודמת. יש אדם אחד שחייב חצי מיליון שקל. זאת למרות הפעולות שהעירייה נוקטת כלפי החובות באמצעות עיקול משכורות ובהגשת תביעות. אבל החובות גדלים והולכים ותופחים מדי שנה. אותם חובות של אנשים שמשלמים 200 שקל לחודש הולכים ותופחים. מה שאני ממליץ זה לעשות עוד פעם בדיקה, אם אפשר להגיש ערעור על החלטת בית המשפט בחובות הגדולים. אז הוא פסק 200, אותו אדם אולי מרוויח עכשיו 20,000 במקום 2,000, למה לא לנסות,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אדם, זה בהוצאה לפועל.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רועי, אל תפריע לאדם, בבקשה, תן לו לדבר, אל תפריע לו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ב' – יש להמשיך ולמנוע הצטברות חובות של עובדים.

סעיף ד' בפרק ד/6 – גביית חובות עבר – מתוך הטבלה בעמוד 42 ניתן לראות, ואני מבקש עכשיו באמת, פעם אחת תפתחו עמוד 42 בדו"ח המפורט,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אדם, אין לנו את הדו"חות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לכם, כולכם קיבלתם את החומר. אביהוא, קיבלתם כולכם את החומר. זה שלא התכוננת, אל תבוא אלי בטענות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, אדם, ברשותך, הרב הפעמים כשאנחנו אומרים שהחומר הוגש לפני זה, אמר אדם לפחות כמה פעמים, אבל פה רוצים לראות. לפעמים שיש נושא שעל הפרק, למרות שעקרונית כולם פה צודקים, שיש נושא על הפרק ואם הוא חשוב מבקשים מהמזכירות לצלם ולהפיץ. אבל בוא נמשיך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, הוא הופץ, הנה הוא, עמוד 42 הופץ.

<u>מר ישראל זינגר:</u> או קיי, בסדר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> במועד 42 – אם תסתכלו באמצע העמוד, כתוב סה"כ חייבים, אתם תראו שאפשר לראות שבשנת 2015 מספר החייבים היה 6,329, בעוד שבשנת 2016 מספרם היה 18,892. כלומר, פי 3. המספרים המדויקים לא כל כך חשובים. מה שחשוב זה שמספר החייבים גדל פי 3. סכום החובות גדל מ-22 מיליון בערך, 22,198,000, לכדי 52,200,000. כלומר, גידול של פי 2.4. בנושא הזה הובטחה תשובת הגזבר ועדיין,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אתה יכול רק להסביר לי את זה? באמת אני שואל.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה לא 2.4, זה 2.2.

עו"ד דוד מנחם: אני יכול לשאול אותו, שיסביר לי,

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, שניה, שניה.

עו"ד דוד מנחם: לא, באמת אני מדבר איתך.

מר אדם קניגסברגר: איתי?

עו"ד דוד מנחם: כן. כי יש לי פה משהו שאני רוצה לדעת.

מר ישראל זינגר: שניה, שניה, מנחם. עדיף, למרות שאתה רוצה לסיים, אבל אם אתה רוצה שיענה, עדיף אולי שישאל.

מר שמואל לרמן: אדם, דקה, איך אתה מעדיף לנהל את זה, עד הסוף ואחרי זה שאלות?

עו"ד דוד מנחם: רק אם הוא יכול לחדד את הנקודה הזאת.

מר אדם קניגסברגר: דקה אחת. אני רוצה את המשפט האחרון לסיים ואני אתן לך לשאול.

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה. אין בעיה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בנושא הזה הובטחה תשובת הגזבר ועדיין, לאחר חודש או חודשיים, אשמח לשמוע אותה הערב – איך יכול להיות שמספר החייבים גדל פי 3 והסכום גדל פי 2.4? זאת אומרת, במילים אחרות, גביית החובות לא נעשית כמו שצריך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אולי יותר קשה לאנשים לשלם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא. קודם כל, הייתי מבקש שתסביר עוד פעם את הנקודה הזו ואני אתן לך גם כמה דברים שקצת לא מובנים לי. שאלת למשל שאלה – איך יכול להיות שמספר החייבים הוא פי 3 ואילו הסכום הוא פי 2.4?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא זה, לא זאת הבעיה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> שניה. שניה. שניה. ברור שאין קשר. לכן אמרתי, כי יכול להיות שפי 3 אנשים זה עדיין סכומים קטנים יותר. ברור. אז לא הבנתי מה השאלה של אדם בעצם העלאת השאלה. לכן אני רוצה שיסביר לי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני אסביר. אני אסביר, ברשותך. דוד, אני אסביר לך. תראה, עיריית רמת-גן והגזברות עושה עבודה נהדרת בנושא של גביית ארנונה. היא מגיעה לאחוזים מאד גבוהים של גביית ארנונה. אך, ציינתי את זה בעניין של דו"ח מבקר העיר שהיה גם בפעם הקודמת, שהגבייה של החובות היא לא כתיקונה. מה נאמר לנו? נאמר לנו שקשה לגבות חובות העבר. מה עשיתי הפעם? בדקתי מה היו החובות ב-2015, לעומת החובות ב-2016. מתברר שב-2016 מספר החייבים גדל פי 3 והחוב גדל פי 2.4. למה חשוב שני המספרים? כי לפעמים, אם כל אדם

פתאום חייב רק 1,000 שקל ובשנים קודמות כל אחד היה חייב 100,000 שקל, אז חשוב גם גודל החוב. אז גם גודל החוב גדל. גם מספר החייבים וגם גודל החוב.

עו"ד דוד מנחם: אבל לא באותה פרופורציה.

מר אדם קניגסברגר: ועוד דבר – אם מדובר שאוכלוסיית העיר גדלה באחוז, שניים, שלושה, המספרים פה הם אסטרונומיים, ולכן ביקשתי הסבר מהגזבר ולא קיבלתי אותו עד היום.

עו"ד דוד מנחם: סתם ככה, אני לא אכנס כרגע, שמעתי מה שהוא אומר, רק אתה יודע שהמצב הכלכלי של האנשים הוא יותר ויותר גרוע. זה סתם ככה באופן כללי.

מר אלי מוסרי: מה זה רלוונטי אבל?

עו"ד דוד מנחם: זה רלוונטי, כי אנשים קשה להם לשלם.

מר ישראל זינגר: יותר קשה לשלם.

מר אלי מוסרי: אבל הוא מדבר על מספרים.

עו"ד דוד מנחם: הבנו. אז הוא אמר מספרים פי 3 של חייבים, פי 2.4, רציתי להבין את הרעיון מאחורי מה שהוא מדבר. כי הוא גם אמר משהו כזה לגבי ועדת ביקורת.

מר ישראל זינגר: אם בן אדם מתקשה – מתחשבים בו.

עו"ד דוד מנחם: אנשים פרטיים, תדע לך.

מר אלי מוסרי: לא אמרתי שלא.

מר אדם קניגסברגר: אם זה היה פי 1.5 או פי 1.2, הנימוק שלך היה יכול לתפוס. אבל אם מדובר פי 3, לא נהיינו עניים פי 3.

עו"ד דוד מנחם: סתם שתדע לך, אפשר לבדוק את זה, הייתי אתמול או שלשום אצל דודי מזרחי, ב-10 מקרים שבאו אלי בשבועיים האחרונים. שתבין, אנשים מצפים. אתה יכול לברר.

מר אדם קניגסברגר: אמת. אמת.

עו"ד דוד מנחם: באמת אני אומר לך.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להגיד לך משהו מחוץ לפרוטוקול.

עו"ד דוד מנחם: למה? למה?

מר אלי מוסרי: אני אסביר לך אחר כך.

עו"ד דוד מנחם: תסביר לי עכשיו, לפרוטוקול. אני עוזר לאנשים. כל מי שפונה.

עו"ד רועי ברזילי: תגיד להם להמשיך לבחור בביבי, אז המצב ישתפר.

עו"ד דוד מנחם: לא קשור לביבי.

עו"ד רועי ברזילי: לא קשור לביבי. המצב הכלכלי קשור אלינו, נכון?

מר ישראל זינגר: אלי, אם זו התחשבות זו לא בושה.

עו"ד רועי ברזילי: לא קשור לממשלה, קשור לאלוהים.

עו"ד דוד מנחם: רועי, אם הייתי בא אליך, גם היית עוזר להם.

מר שמוליק לרמן: רועי, מה זה קשור לביבי?

עו"ד רועי ברזילי: מה קשור המצב הכלכלי לביבי?

מר שמוליק לרמן: המצב הכלכלי, לא ראיתי שהוא כל כך ,

עו"ד רועי ברזילי: הוא מתעסק רק עם הביטחון.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> א', יש לך את כחלון.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הוא מתעסק רק עם הביטחון.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אבל מצד שני, אני ראיתי שמצב הכלכלה בישראל לא נורא כל כך.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז תגיד לו את זה, כי הוא אמר שזה נורא, אנשים אין להם כסף - -

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> אדוני היו"ר, אנחנו בעד ביבי, אבל זה לא רלוונטי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתם הופכים את זה לקוריוז ואני רציני. אני מבקש מהגזבר לענות לי בבקשה.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> אדוני היו"ר, אני רק רוצה להגיד שמה שאדם אומר זה לא רלוונטי, כי אם תסתכלו על כל הטורים של כל השנים, תראו את ההשתנות האנומאלית בין שנה לשנה לחוב הממוצע. אז אין לזה שום משמעות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> בסדר גמור. סיימת?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אני מצטער, אני מבקש את תשובת הגזבר.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אין בעיה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רגע, אני יכול גם לדבר?

<u>מר ישראל זינגר:</u> תיכף תראה. סיימת?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עוד לא.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> מה לא?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> תן לו, אתה לא יכול למנוע.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> בסדר. אני אומר רק לצורך העניין, אתה מדבר 18 דקות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, אני לא מדבר 18 דקות, סליחה, אני לא מדבר 18 דקות. אני מדבר 7 דקות והפריעו לי פה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, ואני בעד זה שמכיוון שהוא יו"ר האופוזיציה והוא יו"ר ועדת ביקורת, אני מדבר ברצינות, לתת לו שיגמור את כל העניינים שלו. באמת אני מדבר.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. ההמלצה היא,

עו"ד דוד מנחם: זה גם לא בסדר, אדם?

מר גרשון טוסק: שמוליק, אז בסוף גם אל תגביל אותי. שלא יגבילו אותי בתשובות.

מר שמוליק לרמן: אין בעיה.

מר אדם קניגסברגר: ההמלצה היא, סליחה, חבר'ה, באמת, עד עכשיו זה התנהל כמו שצריך. תשמור על הסדר.

מר שמוליק לרמן: אני שומר.

מר אדם קניגסברגר: ההמלצה היא – יש להעמיק את הגביה של חובות העבר כיוון שסך הכול החובות בסוף 2016 הוא כ-380 מיליון ₪. סך החובות – 380 מיליון ₪.

לסיום, אני מבקש להודות לחברתי לוועדה הגב' לילי שמה, על נוכחות בישיבה. למר גרשון טוסק, גזבר העיר, ולסגניתו רו"ח שרון מוטליס, על המאמץ הרב שהשקיעו בהכנת הדו"ח הכספי המבוקר ועל שיתוף הפעולה

המלא עם ועדת הביקורת. אני נהניתי מהישיבה ואני חייב לומר שהיתה התייחסות רצינית לכל ההערות שלי. אם מישהו רוצה לשאול – בבקשה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לשאול? זה דיון עכשיו.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני יכול לדבר, ראש העיר?

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אתה יכול. אתה ראשון. רגע, אני אומר לכם את הסדר. רק שניה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רגע, עכשיו שואלים, איך זה הולך, שואלים את אדם?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תשאל.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> דוד, רק שניה אחת. הסדר הוא כזה: דוד מנחם, מוקי, איצ'ה, לילי,

<u>מר אלי מוסרי:</u> גם אני ביקשתי.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אתה יודע מה, תן למוקי לפני. תן למוקי לפני כי הוא סימן לי שהוא יוצא לפני. אתה תהיה ראשון, אין בעיה. שלא תגיד שאני לא בסדר.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> דוד מנחם שני, איצ'ה שלישי, גבי רביעי, לילי חמישית ואלי ששי. רועי, אתה אחרון, אחריך גרשון. ודוד שואקה. מוקי, אתה ראשון ודוד תיכף יהיה אחריך, בסדר?

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> אני הגעתי לחיים הפוליטיים לפני 4 שנים, עד אז לא ידעתי, ולא עבר הרבה זמן,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, שניה מוקי. מנחם, גרשון, אני מבקש.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> לי זה לא מפריע, הוא לא חייב להקשיב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, לא, אני רוצה שכולם יקשיבו. בבקשה.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> לפני 4 שנים הגעתי לחיים הפוליטיים ולא עבר זמן קצר והבנתי שאיבדתי את התמימות שלי. אני חשבתי שיושבים פה אנשים, רובם בהתנדבות, שטובת התושבים לנגד עיניהם, וההתרשמות שלי שזה לא חל על כולם. יש אנשים שהאינטרסים האישיים קודמים לאינטרסים של התושבים, וזאת ההתנהגות פה. יש מספר חברי מועצה בודדים, ואין לי לנקוב בשמם – שלום, שולמית, רחלי, גלעד, אלי – שברוב המקרים הם מדברים לעניין. אבל יש אנשים אחרים, שגם כשאין להם מה להגיד הם מדברים, וזה מאד מפריע לי כאדם שבא מתעשייה אחרת, מסביבה אחרת, ששם מי שלא מדבר לעניין לא מדבר בכלל.

אני יכול לשתף אתכם בניסיון שלי לשנות את המצב, כי לא נראה לי שכל פעם שיש איזו שהיא הצעה של האופוזיציה לסדר יום, שהקואליציה

מתנגדת. כי יש הצעות שהן בסדר. ועל כך רציתי לדבר עם יו"ר האופוזיציה, אדם קניגסברגר.

איזה יום חמישי אחד אחרי המועצה, או בהפסקה, ביקשתי מאדם להיפגש איתו, אדם אמר – מתי? אמרתי – מתי שאתה רוצה ואיפה שאתה רוצה. קבענו ליום ששי בבוקר אצלו בבית. למחרת בבוקר הוא מצלצל אלי ואומר – ישנתי על זה בלילה ואני לא רוצה להיפגש איתך. והוא בכלל לא ידע על מה אני רוצה לדבר איתו. לא אמרתי לו מה הנושא וכלום. זה רק הוכיח לי שאין פה את האינטרס של טובת התושבים, או שהיא זניחה לעומת האינטרסים האישיים ואינטרסים אחרים, אינטרסים זרים שאני לא מכיר בהם.

אני הבנתי שיש פה, פעם היתה חברת תקליטים שהיה מצויר על זה כלב עם גרמופון – his master voice – קול אדוניו, והבנתי שפה אני שומע את קול אדוניו ולא את קולו של אדם.

אני לא רוצה להתבטא בחריפות, אבל אני לא יכול לא לראות,

<u>מר אלי מוסרי:</u> ...

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא להפריע, אלי.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> זה בגלל שאמרתי שאתה בסדר? יש אנשים שמתיימרים לרוץ לראשות העיר, אנשים שאין להם מושג וניסיון בניהול ועד בית והם מתיימרים לנהל מערכות גדולות של למעלה מ-3,000 עובדים, מערכות מסובכות, מערכות שהפוליטיקה מפריעה לבצע או לקבל החלטות ולבצע אותן, והם מתיימרים, ואני פשוט לא מאמין למראה עיני ולמשמע אוזני איך אנשים כמו, יש איזה כוכב ישן חדש, צבי שירין, ויש עוד אחרים שאני לא אנקוב בשמם, שחושבים שהם רוצים להיות ראשי ערים. זה נראה בעיני תמוה והשילוב של חריצות וטיפשות הוא שילוב

קטלני. אני לא יכול להבין איך אתם יכולים לספוג את זה קדנציה אחרי קדנציה אחרי קדנציה. אני את שלי הבנתי ולמדתי ותודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש לענות.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, יש תור, לא להפריע.

מר אדם קניגסברגר: הוא היה צריך לשאול שאלה והוא נאם פה נאום שהוא צריך להתבייש.

מר ישראל זינגר: אתה דיברת. אני מבקש לא להפריע.

מר אדם קניגסברגר: בושה וחרפה.

מר ישראל זינגר: בבקשה, היו"ר,

מר ישראל זינגר: לא נתנו לך ציונים, אל תתן ציונים. כשיבוא תורך,

מר אדם קניגסברגר: סליחה, הוא היה צריך,

עו"ד רועי ברזילי: האמת שזה היה נשמע כמו ציונים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, האמת כואבת? אני לא יודע אם זה אמת או לא, אז למה? עזוב.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> האמת? חכה, תשמע אותה עוד מעט.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תור מי עכשיו?

<u>מר שמוליק לרמן:</u> דוד מנחם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אנחנו מדברים על דו"ח הביקורת ותראה מה הוא עושה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> האם תמיד אתה מדבר לעניין? אתה תמיד כמעט למיטב זיכרוני, ואני זוכר, כשדיברו על א' אתה מדבר על ג'.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> זו היתה דעתי על ההמלצות שלך. אדם, זו היתה המלצתי על הדו"חות שלך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זו לא פעם. זו לא פעם ראשונה, וזאת הסיבה שלא נפגשתי איתך, כי ערב קודם שיקרת לי. זה הכול.

<u>מר ישראל זינגר:</u> למה אתה מאיים? אתה מרים אצבע לאיים על חבר מועצה.

מר אדם קניגסברגר: אתה, סליחה, אני לא מאיים. אני לא מאיים על אף אחד, בוודאי לא על מוקי.

מר שמוליק לרמן: אחרים איימו במקומות אחרים.

מר אלי מוסרי: ישראל, בוא נוריד, בוא נוריד.

מר ישראל זינגר: אבל למה?

מר אלי מוסרי: יש נושאים חשובים.

מר ישראל זינגר: נכון. מי האדם שבניגוד להסכמים, תיכף אני אגיד, מעלה נושאים לא חשובים? אדם.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, סליחה, סליחה,

מר ישראל זינגר: אבל עכשיו הוא מדבר.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, לי הם חשובים. לעיר הם חשובים.

מר ישראל זינגר: לא, לא, הם קנטרניים ואתה לא עומד באף הסכם, אז אני לא אגיד שאתה משקר, כי כנראה אתה לא מבין,

מר אדם קניגסברגר: אני עומד בכל הסכם.

מר ישראל זינגר: ולכן הקנאה גורמת לך כנראה לשקר.

מר אדם קניגסברגר: איזו קנאה? אני מקנא בך שאתה תלך לאן שתלך? לא אותי עצרו. תתבייש לך.

מר ישראל זינגר: הקנאה, הקנאה, הקנאה אדם.

מר אדם קניגסברגר: לא אותי עצרו.

מר ישראל זינגר: לא מהיום אדם.

מר אדם קניגסברגר: אחרי שנה עשו לך בית ספר.

מר ישראל זינגר: אדם, אחרי שהעניין יסתיים אתה גם תתנצל לפני שתעזוב?

מר אדם קניגסברגר: אני לא אתנצל ממך כלום, אלא אם תזוכה.

מר ישראל זינגר: רגע, אתה גם תתנצל וגם תעזוב?

מר יצחק שחם: לא, הוא אמר שהוא יתפטר.

מר ישראל זינגר: אבל למה הוא מרים אצבע? זה איום, אדוני היו"ר, הוא מרים אצבע.

???: הכול אישי.

מר יצחק שחם: אמרת שתתפטר.

מר אדם קניגסברגר: אדון זינגר, אם אתה תזוכה – אני פורש.

מר ישראל זינגר: אני לא רוצה שיתפטר.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני עוזב את המועצה אם אתה תזוכה.

מר ישראל זינגר: טוב, אבל זה לא זכות,

מר שמוליק לרמן: דוד, בבקשה.

מר ישראל זינגר: מנחם. אתה יודע מה, מוקי, עכשיו הבנתי, כי היה לי באמת הרבה תקליטים, עכשיו הבנתי מה שאתה אומר. לקח לי זמן. His master voice.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני בא כיו"ר ועדת הביקורת, מתייחס לדברים ברצינות והאנשים האלה, כמוהו, תוקפים אותי על דברים שלא נכונים. מה זה היה צריך להיות?

מר שמוליק לרמן: אדם, עזוב, תן לדוד.

מר אלי מוסרי: מה אתה מחכה, דוד? יאללה, דבר כבר.

מר שמוליק לרמן: יאללה, דוד, דבר.

מר ישראל זינגר: כל נושא אתה מכניס דברים אחרים. אתה זה, הפוסל במומו פוסל. כשיש נושא א' אתה תמיד מכניס דברים אחרים. אז תירגע. בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: קודם כל, לגבי אלי, כשאני מדבר אומרים שאני מפריע. כשאני לא מדבר, אני גם מפריע. אלי, זה בגלל שמוקי אמר שאתה שואל שאלות. תגיד לי, מוקי, אתה מבין איזה בלגאנים עשית עכשיו?

מר אלי מוסרי: הוא לא התכוון אלי, זה בסדר.

מר יצחק שחם: לא, הוא נתן לך קומפלימנט.

עו"ד דוד מנחם: אתה מבין איזה בלגאנים עשית? נתת מחמאה. זה נפלט לו. אל תיקח ברצינות את מה שהוא אמר.

האמת היא, קודם כל, אני הייתי מרוצה דווקא, בשונה אני חושב מחלק מהאנשים שגם אולי מהקואליציה, שאדם, ונשמע מוזר שאני אומר את זה, גם שאלתי אותו שאלות, קודם כל הוא הדגיש שדו"ח המבקר של משרד הפנים גילה שיש ירידה בליקויים, יש ליקויים שתוקנו. הוא אמר את זה. וזה צריך להיות, אני אומר, יושר, הנה, הוא גם מהנהן בראש. אז אני חושב, ישראל, שדווקא הדבר הזה שהוא אמר שהליקויים ירדו והליקויים פחתו ושתיקנו את הדברים, זה יפה מאד, הוא אמר את זה גם בפתיח, ואני אפילו רשמתי את זה שהוא כתב לגבי פחות ליקויים. זה אחד.

שתיים – לגבי ליקויים בדברים שאמרת, שחוזרים על עצמם, אדם,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן, אני מקשיב.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני דווקא עכשיו מתייחס למה שאתה אמרת.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תודה רבה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אמרת ליקויים שחוזרים על עצמם, אני לשם שינוי, דווקא בגלל הנושאים של חובות של אנשים מסוימים, כלומר, של תושבים, אז הסתכלתי קצת על ליקויים, איזה ליקויים, סתם מתוך סקרנות, לא תמיד אני עושה את זה, מודה ומתוודה, מסיבות כאלה ואחרות. אבל אתה אמרת שיש ליקויים שחוזרים על עצמם – לא בדיוק ראיתי שיש ליקויים שחוזרים על עצמם. כי נהפוך הוא, ממה שאני ראיתי מבחינת הפרקים פה, יש 11 ליקויים שנכתבו בדו"ח, שהם גם נחלת העבר, מתוכם אני אפילו רשמתי לי לשם שינוי,

מר יצחק שחם: 6 תוקנו.

עו"ד דוד מנחם: רגע. 6 תוקנו, 1 תוקן חלקית, 4 לא תוקנו.

מר יצחק שחם: נכון.

עו"ד דוד מנחם: כלומר, מתוך 11 ליקויים,

מר ישראל זינגר: 4 זה תיקו.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לא, 6:4 זה ניצחון, תוקן חלקית, 4.5 אתה יכול לתת, או 6.5:4.

מר אדם קניגסברגר: דוד, אני ציינתי,

עו"ד דוד מנחם: לא, יפה, אמרת, אמרתי שלא ראיתי מהם הליקויים שחזרו על עצמם. כי נהפוך הוא, כי מצד אחד, ואני לא בא ואומר את זה חלילה וחס לנגח, רק מבחינת שיהיה לפרוטוקול, כי צריך אני חושב, אני אסיים לדבר – אחרי כן תשאלי. אני אמרתי דבר כזה, איך יכול להיות, ואני אומר את זה באמת, פחות ליקויים,

מר ישראל זינגר: לא להפריע, חברים.

עו"ד דוד מנחם: מוקי, אני לא הפרעתי לך, מוקי. משה, אתה השתקת אותי כשמוקי בא והתחיל לדבר. עכשיו אני מדבר, אתם מדברים שניכם.

גב' אדוה פולק: לא, אבל תסביר.

עו"ד דוד מנחם: אני אסביר, לאט לאט. אני קודם כל אומר את הרעיונות. אני דווקא חושב שהיו צריכים פה לתת מחמאה באמת במצב של היום לגזברות, כי לא תמיד ביקורת, כשמקבלים ביקורת זה אומר שהמבוקר הוא בעייתי. נהפוך הוא, לעיתים הביקורת היא שיש אחד שקיבל 200 הערות ואחרי כמה זמן הוא קיבל 10 הערות. נכון, יש ביקורת, אבל נהפוך הוא, תראה שמתוך ה-200 יש 10, אז אני חושב, גרשון, שאתם פה הפעם, בשנה הזו, אני חושב ככה, זה נכון אדם מה שאני אומר או לא?

מר אדם קניגסברגר: אמת לאמיתה.

עו"ד דוד מנחם: יופי. אז זה קודם כל אחד. סליחה, הוא אמר את זה מהתחלה, לכן אמרתי את זה, כי צריך להיות הגון והוגן.

סתם ככה, אחת הנקודות שלי באופן חשוב לדבר עליו, אתה הזכרת אותו, בנושא של 16,000 לעומת 52,000 מבחינת החייבים, פלוס מינוס אני אומר, שיצא 389, זה מבחינת החייבים, פי 3. ובכסף גדל ב-2.4. אני לצערי, לצערי, נתקל בלא מעט, לרמן, אתה צריך לעזור לי שיו"ר המועצה לא יפריע לי. אז תשתיק אותו. אני לצערי, ואני אומר את זה פה, ונהפוך הוא, ואני אומר לך גם את זה, גרשון, שאתה תדע, ולגזברות, וגם לתת מנדט באמת, לא שאני פוגע בהכנסות של העירייה, אבל כמה שיותר

במידת הרחמים לאנשים שאין להם כספים. לא יכול להיות שאנשים שהם חולים ויש לו חוב של 2,300 שקל ועושים לו עיקולים, עיקול על הרכב,

<u>מר יצחק שחם:</u> לא, לא עושים, העיקול זה עד גובה מסוים. על 2,300 לא עושים עיקול.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> צדיק, צדיק, צדיק, אתה רוצה להקשיב לי?

<u>מר יצחק שחם:</u> כן.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני אומר לך שהייתי שלשום, גם על 4,000 ועל 1,800 אצל דודי מזרחי. עיקול רכב ועיקול זה. אני לא בא להיכנס להם. באנו, ובאמת, הוא בא, אני אומר את זה לשבח, כי הוא באמת בא לקראתי על כל התיקים, מצאנו פיתרונות כאלה ואחרים. יש אחד שרוצה לנסוע עם הרכב, עיקלו לו את זה על 4,300.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מידת הרחמים צריכה להיות.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> צריך לכמה שיותר מידת הרחמים. כי אם רוצים הכנסות, יכול להיות שיש לך אחד שאולי שווה, סתם אני זורק, 2 מיליון, שהוא שווה איזה 300 אנשים מסכנים או 500 אנשים מסכנים. אז אני חושב, אדם, שאתה תסכים איתי, אני חושב, למרות שיכולות להיות גישות אחרות, שלעזור למסכנים, כי אלה המסכנים באמת הם מסכנים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אין לי ויכוח.

עו"ד דוד מנחם: אחד שהגיע ל-2 מיליון חוב או מיליון או דבר כזה, או חצי מיליון אם יש דבר כזה, זו בעיה אחרת.

מר אדם קניגסברגר: אין לי שום ויכוח איתך.

עו"ד דוד מנחם: ואני מתמודד עם הבעיות הללו לא מעט, לא מעט, שאנשים יש להם חובות. וכל פעם מחדש הוא אומר לי – תשמע, אני לא יכול לעמוד בזה. מצאו לי פיתרון, אני מכבד את העירייה, אבל עוד פעם החוב. איך אני אמשיך? זוג, 5 ילדים, 4 ילדים, הוא נהיה חולה, לא עובד, הארנונה היא קבועה, מה הוא יעשה? מה, הוא חשב שהוא יהיה במצב כזה? הוא לא רוצה. הוא אומר – הייתי רוצה להמשיך לעבוד ולשלם בכיף. אבל, אין לי, מה אני אמור לעשות? אז אני דווקא חושב, גרשון, אני חושב שאתם צריכים, מבחינת גם התייעלות סתם ככה, אני לא מתרשם מזה שאומרים פי 3,

מר אדם קניגסברגר: בשנה אחת זה. בשנה אחת.

עו"ד דוד מנחם: כי המצב הכלכלי הוא קשה מאד לאנשים. אני לא רוצה להגיד על הפנים, קשה מאד מאד לאנשים, ואני לא רוצה להיכנס להערות של רועי – ביבי, לא ביבי – עזוב.

מר אדם קניגסברגר: אני מסכים איתך. המצב לא טוב.

מר ישראל זינגר: אם הוא לא פה הוא לא יכול לענות.

עו"ד דוד מנחם: לא, הוא חייב ביבי, אחרי כן הוא יצעק – ביבי, ביבי, ביבי.

עו"ד רועי ברזילי: דרעי, דרעי, דרעי, דרעי, שר הפנים.

עו"ד דוד מנחם: הנה, תאפשר לו למחוק חובות כמה שיותר. תאפשרו פה למחוק חובות. כי למעשה המצב של לא מעט תושבים הוא מאד מאד קשה. אתה יודע מה, נמצאת פה מנהלת אגף הרווחה גילה טאושטיין, אני אומר לך, וישראל, רק שתבין את האבסורד שקיים, אני לא מתרשם מזה שאמרו פי 3, כי יש אנשים מסכנים. היה מקרה, ישראל, שזה בא לוועדת כספים פעם ראשונה ופעם שניה ואני קצת כעסתי, ואפילו יותר כעסתי,

מר ישראל זינגר: הסדירו את זה.

עו"ד דוד מנחם: ועוד לא קיימו דיון על אותה משפחה,

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד דוד מנחם: 5 ילדים, הבעל קרה לו מה שקרה, שנתיים, היא עובד ב-1,500 או משהו כזה. הרווחה שלחו לי מכתבים, כי התנהלתי מולם, עם המלצה למחוק, כתבו לי – תעשה הכול שימחקו להם את החוב. למה? לפי התקן, לפי החוק, לפי ככה. ואז אמרתם לי להביא את זה בחריגים.

מר ישראל זינגר: אבל מביאים את זה לחריגים.

עו"ד דוד מנחם: צחי, עכשיו זה לא המרכולים אז לא להפריע לי. אם לא אני פותח עליך עכשיו חזית, 'דיר-באלאק'.

מר ישראל זינגר: מדובר על אנשים שקשה להם.

מר צחי זליכה: ... למכולת.

עו"ד דוד מנחם: זה נכון, אתה 'מסתלבט'? זה נכון. אתה עוד רוצה לפתוח עלי על מרכולים.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, אתם רוצים למשוך זמן?

עו"ד דוד מנחם: לא, לא. הנקודה, אני התייחסתי,

מר אדם קניגסברגר: אבל הנקודה ברורה.

עו"ד דוד מנחם: תראה, לגבי שואקה – שואקה יענה. לגבי הנושאים שסימנתי לי ... חשבונות בנפרד. באמת סימנתי את מה שאתה אמרת. ... ב/7. ב/3 אתה אמרת, תבחינים לתמיכות. סתם ככה, אפרופו, כשאני רואה את הדבר הזה, כי באמת עשיתי קצת שיעורי בית, מתוך ה-11, 5 או 6 זה נדמה לי בתמיכות. גרשון, מה שאני אומר נכון?

מר שמוליק לרמן: גרשון, אתה תרשום את הנושאים, שיהיה לך מסודר, שתוכל לענות.

מר ישראל זינגר: הכול רשום. יופי.

עו"ד דוד מנחם: איך אתה יכול לענות לי על מה שאני כותב?

מר גרשון טוסק: אתה לא שואל.

מר שמוליק לרמן: אתה לא שואל, אתה מגיב.

עו"ד דוד מנחם: אבל אני קודם כל אמרתי משהו לייעול בנושא. אדוה נותנת לי 5 דקות שלה.

מר ליעד אילני: אתה יודע איך אפשר לייעל את זה? את ההערות שלך תיתן בישיבת הנהלה ואז ישיבת המועצה תהיה יותר קצרה.

עו"ד דוד מנחם: כרגע לא, הפוך, אתה כי איחרת, ליעד, ודווקא אדם, איחרת או לא איחרת?

מר שמוליק לרמן: די, יאללה, דוד.

מר ישראל זינגר: הוא התנצל, מה אתה רוצה?

מר ליעד אילני: התנצלתי. מה עניין שמיטה להר סיני?

עו"ד דוד מנחם: למה אמרתי? כי אתה תופתע. אני רוצה להסביר לך. אם לא היית מאחר, היית רואה שהפעם אדם נתנו לו לדבר, נתנו לו זמן לדבר והוא אמר דברים שאני אומר לך, הם ראויים להערכה בעצם זה שהוא אמר,

מר ליעד אילני: תזמין את אדם לישיבת הנהלה.

עו"ד דוד מנחם: לא קשור.

מר גרשון טוסק: ליעד, הוא קיבל את ה-5 דקות שלך. לא היית.

מר שמוליק לרמן: הזמן עבר, דוד.

עו"ד דוד מנחם: שניה רגע, שניה רגע. אני כבר מסיים, כבר מסיים.

מר ישראל זינגר: שני משפטים.

עו"ד דוד מנחם: כבר מסיים. קודם כל, בנושא של הרחמים לאנשים, ואני מתכוון מאד ברצינות, צריכים לבוא לקראת התושבים, אריה, באמת, אתה בעד, לכן אני אומר לך,

עו"ד רועי ברזילי: תשמע, נלך לקראת התושבים ואז בדיוק כשקשה להם נעלה את הארנונה, מה אתה אומר?

עו"ד דוד מנחם: לא. לא.

עו"ד רועי ברזילי: לא? זה לא עובד ככה?

עו"ד דוד מנחם: לפטור.

מר ישראל זינגר: זה ביבי או כחלון?

עו"ד רועי ברזילי: בדיוק כשקשה להם נעלה את הארנונה.

מר ישראל זינגר: כחלון או ביבי?

מר שמוליק לרמן: דוד, דוד, עבר הזמן שלך כבר מזמן.

עו"ד דוד מנחם: שניה, שניה, אריה, אפרופו,

מר שמוליק לרמן: אבל מזמן.

עו"ד רועי ברזילי: למה תמכת בהעלאת הארנונה? למה תמכת בהעלאת הארנונה? למה? אם היה חשוב לך כל כך הציבור הזה, למה לא תמכת בהם? למה העלית את הארנונה?

מר ישראל זינגר: לא העלינו.

עו"ד דוד מנחם: אתה רוצה תשובה?

עו"ד רועי ברזילי: בוא תגיד לי את התשובה.

עו"ד דוד מנחם: אבל אל תפריע לי.

עו"ד רועי ברזילי: מאד פשוט.

עו"ד דוד מנחם: שאלת שאלה, נרשמת בפרוטוקול – תקבל תשובה. תקבל תשובה.

עו"ד רועי ברזילי: זו תשובה שצריך לענות עליה. אתה לא מסוגל.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה לענות.

מר שמוליק לרמן: די, רועי, מספיק.

עו"ד רועי ברזילי: מסבך את המחשבה.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה לתת לך תשובה. אתה מוכן לשמוע?

מר שמוליק לרמן: רועי, הרי מה שאתה עושה, אתה רק ... ממש. עזוב, תהיה בשקט.

מר ישראל זינגר: הוא לא מבין שהורדנו אותה, הוא לא יודע חשבון.

עו"ד דוד מנחם: הוא לא יודע חשבון.

עו"ד רועי ברזילי: זה חשבון מתוחכם. נעלה את הארנונה, אבל הורדנו אותה.

מר ישראל זינגר: יכול להיות שסובבו לך את הראש בפריז.

עו"ד רועי ברזילי: אולי פלוס ועוד פלוס זה מינוס.

(צועקים ביחד)

(השתקת מיקרופונים)

עו"ד דוד מנחם: שני משפטים.

מר שמוליק לרמן: תזכור, דקה אני נותן לך, עוד דקה אני מנתק. דקה. יאללה, דקה, דבר.

עו"ד דוד מנחם: אתה בעד.

מר אדם קניגסברגר: כן. כן.

מר ישראל זינגר: דקה ואל תפריעו לו.

עו"ד דוד מנחם: קודם כל, לגבי רועי – לא שהוא לא יודע לעשות חשבון, כתבתם,

מר אריה מזרחי: מה זה קשור עכשיו?

מר שמוליק לרמן: אל תפריע.

עו"ד דוד מנחם: אמרתי שני משפטים, אתה רואה?

מר שמוליק לרמן: אדם, תשתלט עליו.

מר ישראל זינגר: אריה, תמיד אומרים מה זה קשור. מה קשור, יש להקה כזאת.

עו"ד דוד מנחם: אמרתם שני משפטים. ואני אומר, לגבי רועי, ישראל, זה לא שרועי לא יודע לעשות חשבון, כי הוא לא היה צריך לעשות חשבון, הנתונים הופיעו בכתוב וזה ירד ל-1.6 או משהו כזה במקום משרד הפנים, הורדנו את זה. זה דבר מספר אחד.

מר ישראל זינגר: אז הוא יודע חשבון.

עו"ד דוד מנחם: אבל מה אני אומר? לא רק שהורדנו, אני בעד, אני חושב, מי שאפשר לקחת ממנו כסף – שייקחו. אבל אני מדבר על המסכנים שלא יכולים לשלם ועל החריגים, וזה אדם אומר שהוא מסכים, בנושא הספציפי הזה. לכן, מה שאני אומר בנקודה הזו,

מר ישראל זינגר: משפט סיום.

עו"ד דוד מנחם: כן, משפט סיום. לגבי התבחינים לתמיכות, יש בתוך ה-11 ליקויים, 6 ליקויים של התמיכות.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר שמוליק לרמן: יופי, תודה, נגמר. עכשיו איצ'ה. בבקשה, איצ'ה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה רגע, סליחה רגע, סליחה, באמת,

מר שמוליק לרמן: לא, לא, לא. סגרתי. אמרתי לך דקה.

מר ישראל זינגר: האופוזיציה ביקשה. האופוזיציה ביקשה.

מר שמוליק לרמן: דוד, די, בחייך.

עו"ד דוד מנחם: באמת אני אומר לך, משפט אחרון. אני באמת אומר, סליחה, אריה הזכיר לי, אני לא מאמין שצחי התכוון למה שהוא אמר שאנשים אין להם זה, הוא אמר את זה בצחוק. אבל תדע לך, ואריה יגיד, נכון שיש אנשים שאין להם מה לאכול במכולת?

מר אדם קניגסברגר: אמת. אמת.

מר אריה מזרחי: בוודאי.

עו"ד דוד מנחם: אז יש כאלה אנשים לצערי ואני לא מתכוון לצחי, הוא בכלל לא התכוון, שאין להם מה לאכול, תאמינו לי.

מר שמוליק לרמן: יאללה, תודה, מספיק. איצ'ה, בבקשה, אתה.

מר יצחק שחם: היו 9,000 בערך פניות לאגף הרווחה, דומה, כל שנה בערך אותו דבר. אני יושב עם אביהוא בוועדת הנחות, ואתה רואה שכבה שלמה של אוכלוסייה שאין לה. זה דבר שהוא, אתה לא מאמין שבעיר כמו רמת גן, שהיא עיר, לפי כל הלמ"ס אתה רואה שרמת גן יושבת קרוב לעשירונים הגבוהים,

מר שמוליק לרמן: אשכול 8.

מר יצחק שחם: ואתה רואה שכבה שהיא פשוט מתקשה לחיות. ואז אתה רואה, מי בא? גרושים, גרושות, דמי מזונות, ברח, חולים, ילדים אוטיסטים – כל צרות עם ישראל, ואפילו לא להאמין, אנחנו

נותנים הנחות מארנונה בהתאם לחוק. אבל תדעו לכם שקיימת שכבה באוכלוסייה של אנשים מסכנים. זה לא יעזור.

מר שמוליק לרמן: בכל עירייה. זה לא רק פה.

מר יצחק שחם: בכל עיר. זה יכול להיות שלא רואים, רואים את הרחובות, רואים הרבה מכוניות, לכל אחד יש פה משפחה עם כמה מכוניות, כל ילד יש לו מכונית וחצי כבר.

מר שמוליק לרמן: לא לכל משפחה, לכל ילד.

מר יצחק שחם: כן, כי מכונית אחת רזרבה, מכינים שתהיה במוסך. מה שקורה, שעם העושר הזה והכול שיש, יש שכבה שאין לה. והיא מטופלת ברווחה והיא מקבלת הנחה בזה, אבל היא ישנה. אז המערכת של הגביה, שהיא נוגעת בה, זה הוצאה לפועל וזה עורכי דין שמרימים ולוחצים, וזה תופעות קשות. הוצאה לפועל, אז יכול להיות שחוב גדול, הוצאה לפועל קובעת לפי המצב 200 שקל לחודש, אז הוא ישלם את זה בעוד יובל שנים. לכן, כל העניין הזה של גביה, היא גם עניין חברתי.

אני רוצה להתייחס לעניין הליקויים – אני גם בדקתי סטטיסטית, יסלח לי מנחם, אבל יש 11 ליקויים ב-2016 היו, תוקנו 6, אחד חלקי, ו-4 לא תוקנו. זה אחוז יפה מאד. אם נסתכל בעיריות אחרות, זה אחוז גבוה מאד של תיקון ליקויים.

מר אדם קניגסברגר: יפה מאד.

גב' אדוה פולק: וה-4 בטח בדרך לתיקון.

מר יצחק שחם: חצי כבר בדרך, כן.

עו"ד דוד מנחם: גם הייחודית שזה רק 11.

מר יצחק שחם: לפני פרק ב' אני רוצה להתייחס לעניין הוועדות, משפט לגבי הוועדות.

גב' אדוה פולק: קודם כל, זה יפה. אם יש 4 נושאים שלא תוקנו,

מר יצחק שחם: אני אתייחס אליהם.

גב' אדוה פולק: אבל יש התייחסות מאד גדולה לביקורת.

מר אדם קניגסברגר: גב' פולק, משפט קצר. נעשו תיקונים רבים ואני ציינתי את זה ויש מעט ליקויים. הבעיה שלי זה, קודם כל, כיו"ר ועדת ביקורת, אני צריך לכתוב את מה שכתוב בדו"ח. וכתבתי כל מה שכתוב, לא כתבתי דבר שהוא לא כתוב.

גב' אדוה פולק: נכון.

מר אדם קניגסברגר: אבל, מה שציינתי ומה שחמור בעיני, זה לא שלא תוקנו ליקויים, זה ברכה. מה שחמור בעיני, שישנם ליקויים חוזרים שמשרד הפנים 3 שנים ברציפות, ונאמרים גם על ידי ועדת הביקורת, שלא תוקנו. למשל, הדוגמא הזאת שנתתי עם העניין הזה של ההפרדה בין התב"ר לשוטף. כל התירוצים, סליחה, ואותו דבר גם בעניין של היועץ המשפטי שהוא לא יכול, כל התירוצים שזה קשה או שזה לא סביר, סליחה, מותר להתכתב עם משרד הפנים, מותר לדרוש ממשרד הפנים, מותר לערער על מה שמשרד הפנים אומר. יחד עם זאת, אחרי שכל הדברים האלה נעשו, יש חוק. והחוק מחייב את כולנו וגם את ההנהלה הזאת.

גב' אדוה פולק: כן. אבל יש דברים שלוקחים זמן, שזה תהליכים.

מר אדם קניגסברגר: זה לא לוקח זמן. זו החלטה.

גב' אדוה פולק: זו החלטה, אבל זה תהליכים. זו מערכת מאד גדולה, מאד מסורבלת.

מר ישראל זינגר: חשבונות זה לא דבר פשוט. יסביר הגזבר.

גב' אדוה פולק: זה לא להעביר מצד לצד.

מר ישראל זינגר: הגזבר יסביר, העברת חשבונות זה לא פשוט.

גב' אדוה פולק: אני אומרת, מי שלא עושה אין לו טעויות. אבל עובדה שרואים רצינות, רואים התייחסות מאד רצינית לדו"חות.

מר אדם קניגסברגר: אני לא אמרתי שלא.

גב' אדוה פולק: בסדר. אז יפה מאד.

מר אדם קניגסברגר: רגע, חבר'ה, תרשו לי, אני, בניגוד למה שפה נאמר קודם, אני מאד רציני בהתייחסות שלי לעבודתי.

גב' אדוה פולק: גם אנחנו.

מר יצחק שחם: אז למה אתה לא נותן לי לדבר?

מר ישראל זינגר: אז למה אתה מפריע לאיצ'ה? למה את מפריעה לאיצ'ה?

גב' אדוה פולק: לא, אני לא.

מר ישראל זינגר: אבל את מפריעה לאיצ'ה.

גב' אדוה פולק: לא, אני רק מדברת עם אדם.

מר אדם קניגסברגר: אני מתייחס ברצינות לעבודתי. היה בזמנו, ישראל, היה להפריד כל תב"ר בנפרד.

גב' אדוה פולק: בסדר. וזה הליך שעובדים על זה.

מר אדם קניגסברגר: וזה היה בלתי אפשרי והגזברות לא יכלה לעשות את זה.

מר ישראל זינגר: וגם הסבירה למה.

מר אדם קניגסברגר: וגם הסבירה וקיבלתי.

גב' אדוה פולק: נכון.

מר אדם קניגסברגר: אבל עכשיו להפריד שני תקציבים, כמה שנים צריך?

מר ישראל זינגר: תיכף נשמע הסבר. איצ'ה, תמשיך בבקשה. לא להפריע לאיצ'ה.

מר יצחק שחם: לגבי הוועדות – אני יודע שאני מדבר במתינות ובשקט, לא מעורר, אני מקווה שלא תרדמו באמת כשאני מדבר.

עניין הוועדות – יש ועדות שלא פעילות. אם בא יושב ראש בלבד, אז אם לא פעילות, כנראה שלא צריך את הוועדות. צריך לאחד ועדות ולהפוך,

אפשר לעשות ועדה משותפת לכמה נושאים קרובים. לא צריך, כמות הוועדות לא נותנת שום דבר אם הן לא פועלות.

מר ישראל זינגר: תרשה לי רק הערה. אני מסכים איתך, כי חלק מהוועדות הרשות נולדו, כמו בכל עיר אחרת או רוב הערים האחרות, כדי בעצם ליצור איזה שהוא מאזן מבחינת נבחרי הציבור והסיעות השונות, ויש להניח, ולאחר שנראה כמה התכנסו, מה ההחלטות שהתקבלו, מה בוצעו,

מר יצחק שחם: הם לא באים אבל.

מר ישראל זינגר: חוץ מזה, יש להניח שחלק אולי באמת הם על הנייר, אבל זה דיון אחר. אני מסכים אתכם.

מר יצחק שחם: אביהוא, ציינתי שאתה יו"ר ועדת ההנחות ואנחנו,

מר אביהוא בן משה: בהצטיינות, לא סתם.

מר יצחק שחם: כן. על הוועדות דיברנו. עכשיו לגבי פרק ב', ברשותכם, מנחם, דיברת על 11 ליקויים ו-6 תוקנו, זה אחוז יפה.

עו"ד דוד מנחם: 4 לא ו-1 חצי.

מר יצחק שחם: לגבי סעיף התמיכות.

מר אדם קניגסברגר: לא דיברתי בכלל על תמיכות.

מר יצחק שחם: זה מופיע בדו"ח הביקורת, אז אני יכול להתייחס לכל נושא בדו"ח הביקורת.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה.

מר יצחק שחם: אני לא שואל אותך שאלות.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

מר יצחק שחם: אני לא שואל אותך שאלות. אין לך עניין בעניין ה -

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, בסדר.

מר יצחק שחם: אין לך עניין בעניין התמיכות?

מר ישראל זינגר: תדבר בבקשה.

מר יצחק שחם: יש פה נושא של התמיכה לנושא של הספורט ב-150,000 שקל יותר מהרגיל, זו טעות שמתוקנת. הדבר הזה המתוקן. זה קורה, תמיד בתקציבים גדולים יכולים לקרות דברים כאלה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה לא היה,

<u>מר יצחק שחם:</u> יש פה, מופיע, סעיף ב/4.

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, תנו לו לסיים. הפרעות של כולנו זה יותר מהדיבורים עצמם. בבקשה.

<u>מר יצחק שחם:</u> סעיף ב/1, כתוב פה – העירייה לא קיבלה חוות דעת משפטית לתמיכות. אז מסתבר ששואקה יושב בוועדה והוא מאשר את זה, אבל מסתבר שצריך אחרי שנותנים את הכסף עוד פעם לאשר. אז זה נושא פורמאלי ומופיע פה כאילו נעשה התמיכות בלי חוות דעת משפטית. היא נעשתה בחוות דעת משפטית, כי הוא משתתף והוא אישר. ואחר כך צריך עוד פעם לבוא. אז יבוא עוד פעם. אם צריך עוד פעם – עוד פעם.

לגבי סעיף ב/3 – העניין שהזכירו כבר, של איחור ב-10 ימים. אני אומר לכם, איחור של 10 ימים של הגשת דו"ח, באמת, לא הייתי מתייחס לזה. זה ממש זניח, שולי, לא הייתי עושה מזה case ומדבר על זה בדיוק 6 דקות, אדם. אני מפריע לך, רועי?

<u>מר ישראל זינגר:</u> אם הם לא רוצים לשמוע, אז אולי, טוב, תמשיך.

<u>מר יצחק שחם:</u> אני יודע שזה לא מעניין אותך הנושא הזה, רועי, מעניין אותך דברים אחרים, אז בסדר. אין לי בעיה עם זה.

אני רוצה להתייחס למעקב אחרי הליקויים, דיברנו. תראו, עוברים על הדו"ח ורואים שיפור מ-15 בכל הדברים. וגם אדם דיבר על זה שיש שיפור. בסך הכול אתה רואה שהליקויים תוקנו ויש תהליך של שיפור. יש גם סעיף פה בעניין התאגידים. הוקמה רשות לתאגידים, גיל פה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מנהלת תאגידים, כן.

<u>מר יצחק שחם:</u> מנהלת תאגידים, שלא היתה קודם. לפני זה כל תאגיד היתה לו מערכת שבמשך השנים, תקנון ומערכת שהיתה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ומערכת אדמיניסטרטיבית.

<u>מר יצחק שחם:</u> כן. הפעולות היו, נבחנו הפעולות ופחות הדברים, הנהלים האדמיניסטרטיביים. כרגע, עם כניסת הרשות, נכנסים לכל פרט ופרט. הנהלים מאוחדים. חלק לאט לאט גם הרכש הופך להיות מרכז ואתה רואה שיפור בכל ה- אני עצמי יו"ר של שני תאגידים, אני אומר לכם, יש שינוי, גיל מכניס דברים,

<u>מר ישראל זינגר:</u> איצ'ה, דקה בבקשה.

<u>מר יצחק שחם:</u> אני רוצה להתייחס גם למלגות. זה נושא שלא תוקן ואני חושב שעל זה צריך לשים לב, עניין המלגות, יש קרנות מוקדשות ומלגות וצריך לשים לב ולתקן את הליקוי הזה כמה שיותר מהר. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. מי עכשיו?

מר שמוליק לרמן: בבקשה, גבי. לא רוצה? לא צריך. לילי, גם לך אין מה לומר? אלי. אתה רואה, אדם, קיצרנו בשניים.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס, לפני שאתייחס לוועדת ביקורת, ברשותכם,

מר שמוליק לרמן: רק שניה, אלי, רועי וליעד תתכוננו, זה הסדר.

מר אלי מוסרי: אני ביקשתי רשות דיבור מראש העיר להעלות איזה שהוא נושא שקשור לביקורת.

מר ישראל זינגר: חברים, משהו כללי, אז אני מבקש.

מר אלי מוסרי: קיבלתי את הסכמתו של ראש העיר וגם דיברתי על זה עם יו"ר האופוזיציה, אדם. תראו, אתמול היתה אמירה במכללת עלי של הרב יוסף קלנר. הרב יוסף קלנר דיבר על נשים, שהרוחניות של נשים מוגבלת, נשים הן כלום,

???: הוא אמר בינוני.

מר אלי מוסרי: בינוני. הוא אמר הרבה דברים רעים. היום הזדמנתי לאיזו פגישה עסקית, בפגישה הזאת, היה שם שופט מחוזי בדימוס, דתי, שאמר לנו משפט מאד יפה, אמרת חז"ל מסכת חגיגה:

במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור. זה מה שהוא אמר, אני רק מעתיק. אני חושב, אדוני ראש העיר, שזו הזדמנות בשבילנו,

<u>מר ליעד אילני:</u> זה גם הוא העתיק.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה נכון. הוא ציטט. אבל זה הוא אמר, אני העתקתי ממנו, למען הפרוטוקול.

<u>גב' אדוה פולק:</u> האומר דבר בשם אומרו,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מביא גאולה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> המעתיק ממעתיק פטור.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אדוני ראש העיר, מה שאני מציע, לנו הזדמנה היום הזדמנות כמועצה. פה אין קואליציה, פה אין אופוזיציה, פה כולנו מגובשים בעניין הזה, אני חושב שמכאן צריכה לצאת אמירה ברורה, בקול ברור, חד משמעי, שאנחנו כמועצת העיר רמת-גן, בחברה הישראלית אמירות כאלה לא מקובלות. האישה והגבר אחד הם, הזכויות של נשים לא פחותות מהזכויות של הגברים. באופן אישי, היא מעבר לשלי אפילו, עד כדי כך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלי, סליחה,

<u>מר אלי מוסרי:</u> משפט אחד לסיים בעניין הזה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן. ואני אענה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> יש ויכוח גדול בין הדרשנים והרבנים, אבל יש אמירה שאני, זה משפט שלי, משפט שכתוב בספר דברים, מאד יפה, כיוון שמדברים על הרבנים לגבי האם הרבנים מנהיגים או, אתה הורית אותנו לדעת מה שנקרא, להנחות אותך. ובספר דברים כתוב: ובחרת בחיים למען תחיה. זאת אומרת, הבחירה היא של כל אחד מאיתנו. וזה הדבר החשוב פה מכל. ולפי דעתי, אדוני ראש העיר, אתה כראש העיר ואנחנו כחברי מועצה, צריכים להתלכד כנבחרי ציבור בעד האמירה שמגנים את האמירה הזאת בכל תוקף ואנחנו כמועצת העיר רמת-גן מעמידים את הנושא הזה על סדר היום – מעמדה של האישה בחברה הישראלית, כמו שצריך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, גם אם זה לא על סדר היום, אני רוצה להציע משהו כללי, לא עכשיו לנסח, אבל א', אני אישית מאד מסכים. מכיוון שהאקטואליה, החיים נמשכים גם מעבר לדברים הרוטיניים, יותר חשובים – פחות חשובים המקומיים, אני חושב שכמו שעכשיו אני מבקש מאלי להציע איזה שהוא נוסח, שלא ניקח על חשבון הישיבה, להציע איזה שהוא נוסח, תראה לי, נתייעץ גם עם היועץ המשפטי, ואז מי שירצה לחתום – אני כמובן אשמח. וזה גם אומר להבא, אם תסכימו חברים, שכשיש אמירות או דברים מקוממים שמאחדים את כולנו, שגם נוכל להתייחס, גם אם זה לא על סדר היום. אז נא לנסח משהו ונאפשר לכל החברים מי שרוצה לחתום. ובנושא זה, מה רצית לומר?

<u>מר אלי מוסרי:</u> כן. אני רוצה להתייחס לגבי דו"ח הביקורת. אני רוצה להמשיך דווקא בדברים, א', להתייחס לגבי מוקי. מוקי, אתה בזבוז, חבל, באמת. אני חושב,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, יש לי פה לחץ, זה לא פוליטי, מצד שמאל, שאני לא רק באופן אישי מגנה, אלא שאנחנו עושים הרבה דברים, לא רק לא להפלות מבחינה מגדרית את הנשים, אלא ההיפך. אבל אני לא רוצה כרגע להתייחס.

מר אלי מוסרי: אני אשב עם אדוה על זה. אדוה, נשב ביחד?

מר ישראל זינגר: כן. בהחלט.

מר אביהוא בן משה: אבל אלי, האמת היא שאני לא שמעתי את האמירה של אותה דמות שכרגע הבאת, מעבר לזה שזאת אמירת שטות, באמת, אתם נותנים לה מקום כאילו האיש הזה גדול האומה שהצהיר. גם אני שאלתי את עצמי – מי האיש? האמירה של נשים ברמה רוחנית,

עו"ד רועי ברזילי: על מה מדובר? על מה מדובר? אתם רוצים לדבר על משהו רציני – דברו, תגידו על מה מדובר. בואו נקיים דיון על זה. משהו.

מר אביהוא בן משה: אלי, אלי, זו אמירה שאין לה מקום, לא צריך בכלל,

מר אלי מוסרי: רגע, אתם לא יודעים על מה מדובר?

עו"ד רועי ברזילי: אני עד עכשיו לא מבין על מה מדובר. לא.

מר אביהוא בן משה: כי היית בחו"ל.

מר אלי מוסרי: היית בחו"ל.

מר אביהוא בן משה: כן, הוא לא יודע.

מר אלי מוסרי: היית בפריז. היית בפריז, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: הייתי בפריז וגם ברומא.

מר אלי מוסרי: לא היית ברומא. היית בציריך, לא היית ברומא.

מר אביהוא בן משה: אלי, נותנים לאיש הזה מקום. אני אישית לא מכיר אותו, לא שמעתי עליו.

גב' אדוה פולק: אבל האיש הזה זכה לעמוד וחצי בידיעות אחרונות.

מר אביהוא בן משה: אז מה?

גב' אדוה פולק: מה זה אז מה? אז הוא צודק, אי אפשר להתעלם מזה.

מר אלי מוסרי: רגע, רגע, יש לי בעיה איתך עכשיו, אביהוא.

מר אביהוא בן משה: אין לך שום בעיה איתי.

מר אלי מוסרי: לא, יש לי בעיה איתך בנושא הזה, לא בכללי.

מר אביהוא בן משה: גם לא בנושא הזה.

מר אלי מוסרי: האם אתה רוצה, עכשיו ישיבת מועצה, האם אתה מבחינתך, הנושא הזה יעבור לידך ככה, או שאתה חושב שמועצת עיר, שהתכנסה היום במקרה, זה לא היה מתואם הרי עם הרב, כבוד הרב הזה,

מר שמוליק לרמן: זה היה מתואם.

מר אלי מוסרי: לא, לא, כבוד הרב ההוא שדיבר את השטות הזאת. האם זה לא חכם מצידנו, או בוא נאמר, אחריות מצידנו כנבחרי ציבור, לנצל (במירכאות כפולות ומכופלות) את ישיבת המועצה הזאת לצאת מכאן באמירה על מעמדה של האישה בחברה הישראלית?

מר אביהוא בן משה: אני אומר את זה עוד פעם, אני לא מכיר את הרב הזה, מעולם לא שמעתי את שמו,

מר ישראל זינגר: לא להפריע לו. לא להפריע לו.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אתם לוקחים איזו שהיא אמירה, באמת, אמירה באמת שטותית ואני לא מתייחס בכלל לא אליו ולא לאמירה שלו, ואתם נותנים פה מקום כאילו עכשיו, בואו ניסע עכשיו לכל מיני מקומות, נשמע כל מיני הצהרות ונגיב כל יום הצהרה חדשה שמועצת העיר מגנה את ההוא ומגנה את ההיא.

<u>גב' אדוה פולק:</u> אבל, אביהוא,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כל הצהרה שמקבלת ביטוי בעיתון ראוי שנתייחס אליה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הערבים נוהרים אל הקלפיות, בואו נתייחס גם לזה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני רק יכול להגיד לך שבינה יתרה ניתנה באישה. וזה סוף הסיפור.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> בוא נתייחס גם למה שאתה אמרת ולא גינית.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> די, מספיק, יאללה, יש גם גבול לטיפשות.

<u>מר אריה מזרחי:</u> לא סתם נאמר אשת חיל.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זו אמירה מכעיסה.

גב' אדוה פולק: אלי, אני רק רוצה להגיד לך, קודם כל, כל הכבוד שחשבת על זה.

מר שמוליק לרמן: אדוה, די.

גב' אדוה פולק: רגע, סליחה, רגע, אני מדברת עם אלי.

מר שמוליק לרמן: זה על חשבון הזמן שלו.

מר אלי מוסרי: על חשבון הזמן שלי אבל.

גב' אדוה פולק: אני מברכת אותו. ואני חושבת שגם אנחנו באמת עושים הרבה מאד ואני אשמח פעם לעשות פרזנטציה על כל מה שאנחנו עושים בנושא הנשים בעיר, כולל מרכז יזמות, קידום עסקים,

(מדברים ביחד)

גב' אדוה פולק: ... הכי משמעותיים שמוביל ראש העיר זה הוקעה של מועדוני החשפנות בבורסה, שזו אמירה מאד מאד אמיצה שלא העזו לעשות בשום עיר אחרת.

(מדברים ביחד)

מר אלי מוסרי: אני ברשות דיבור.

מר שמוליק לרמן: אתה ברשות כל הזמן. כן.

מר אלי מוסרי: אם יש בעיה בנושא הזה, להפוך את זה לסוגיה פוליטית. אני אומר לך, אדוה, המשפטים האחרונים זה היה פוליטיקה.

גב' אדוה פולק: לא, זה לא היה פוליטיקה.

מר אלי מוסרי: שניה, שניה, תני לי, תני לי. אני אומר את זה מתוך אהבה. אני אומר לך, במה שהבאתי פה לסדר היום, כאמירה, בעצה אחת עם ראש העיר שקיבלתי את הסכמתו ועם אדם כראש האופוזיציה,

גב' אדוה פולק: זה גם פוליטי אם אתה אומר בעצה עם ראש העיר.

מר אלי מוסרי: לא.

מר ישראל זינגר: ומי שירצה יחתום.

גב' אדוה פולק: מה אמרתי פוליטי, שסגרו את המועדונים? מה פוליטי?

מר אלי מוסרי: מה שאני מציע הוא, חבל על הזמן ובצדק, מה שאני מציע הוא,

מר אביהוא בן משה: חבל בכלל לדבר עליו. מי הוא בכלל?

מר אלי מוסרי: שאם רוצים לקיים על זה דיון בישיבת מועצה אחרת, אין לי בעיה. אבל אם רוצים לסגור את זה, אין לי גם כן שום בעיה. מבחינתי, עצם זה שהנושא הזה עלה במועצה, את שלי אני אמרתי.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר אביהוא בן משה: כל הכבוד. כל הכבוד.

מר ישראל זינגר: ולעצם העניין.

מר שמוליק לרמן: לעצם הביקורת, כן, בדיוק.

מר אלי מוסרי: תראו, אני אתייחס פה לשני נושאים: קודם כל, אני רוצה להצטרף לדברים שאמר אדם, כשיש שיפור צריך לציין את זה. את הראוי לשבח צריך לשבח ואת הראוי לבקר צריך לבקר.

מר ישראל זינגר: באחוזים די משמעותי, אתה יודע חשבון.

מר אלי מוסרי: לא, לא, בסדר גמור. אני אומר את זה. מה שכן אבל, אני רוצה להתייחס לתקציב הרגיל וזה דבר מאד מעניין, שהיה לנו פעם ויכוח, איפה גרשון? גרשון שם, רואה אותי.

מר שמוליק לרמן: גרשון, אתה רושם, כן?

מר אלי מוסרי: בסעיף 9 בעמוד 13, גרשון, רק שתדע למה אני רוצה להתייחס, אני זוכר את הדבר הזה אבל אני לא זוכר אותו עד הסוף. זאת אומרת, אנחנו תקצבנו, עמוד 13 סעיף 9, תקבולים בלתי רגילים, זה בדו"ח הביקורת, כתוב – תקבולים בלתי רגילים, נובע מתקצוב ... שימוש בעודפים.

מר גרשון טוסק: למען ההגינות ....

מר אלי מוסרי: האמת היא שאני לא מכיר את הסעיף הזה, לא מכיר.

מר גרשון טוסק: אני אענה.

מר אלי מוסרי: אז זהו, לא מכיר. אין פה שום הגינות ושום דבר, אני רוצה שתבהיר לי את הסעיף הזה. אז תמחק את מה שאמרת עכשיו. מחקת את מה שאמרת עכשיו? ידעתי שתעשה את זה. זה מה שיש לי להגיד.

מר שמוליק לרמן: זהו, אלי?

מר אלי מוסרי: כן.

מר שמוליק לרמן: תודה רבה. יופי. רועי. ליעד, אתה אחר כך ואחרי זה דוד ואחרי זה גרשון, ואחרי זה הצבעה.

מר אדם קניגסברגר: אין הצבעה.

מר ישראל זינגר: יש הצבעה, יש הצעת החלטה.

מר שמוליק לרמן: יש הצעת החלטה, מה אין הצבעה? לא מצביעים? אהה, נכון, על דו"ח ביקורת, אתה צודק, לחלוטין צודק.

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שאי אפשר להשאיר את הדברים שמוקי אמר בלי איזו תשובה, שהוא היה עסוק בלחלק ציונים לאופוזיציה, אני אומר, אולי האופוזיציה הטובה ביותר שהיתה ברמת-גן בשנים האחרונות, ב-10 השנים האחרונות לפחות.

מר ישראל זינגר: זה גם ציון.

עו"ד רועי ברזילי: שזה ציון נהדר אני חושב.

מר ישראל זינגר: לדעתך.

עו"ד רועי ברזילי: לדעתי. ותיכף נסרוק בקצרה את ההישגים של האופוזיציה, בזמן שמוקי היה תקופה גם שהוא עשה קולות של שטיח.

מר ישראל זינגר: אני מציע שתחזור בך מההתבטאות המעליבה.

מר אדם קניגסברגר: לא, למה? הוא אמר עלי דברים ...

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, לא, זו לא התבטאות עלובה, זה ציטוט משיר, שהיתה לו כוונה גם.

מר ישראל זינגר: טוב.

עו"ד רועי ברזילי: כשלמוקי היה נורא נורא, הוא ישב בצד ושתק, אפילו התרגז, אפילו התרגז מאד עליך, אפילו לא דיבר אותך, כי הוא חשב שמשהו היה איזה פגם.

מר ישראל זינגר: מישהו אמר לך ש- מי אמר לך שהוא לא דיבר איתי? הוא לא חייב לדבר בנוכחותך איתי.

עו"ד רועי ברזילי: ואחרי שהוא ישב בפינה איזו תקופה מסוימת ודיבר איתך, כנראה הכול הסתדר. אבל בסדר, אנחנו תיכף,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, סליחה, אני עכשיו,

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, לא, אתה,

מר ישראל זינגר: איך אתה יודע שהוא לא דיבר איתי? אתה עומד על דבריך שהוא לא דיבר איתי? או שאתה חוזר בך?

עו"ד רועי ברזילי: אז תאשים אותי בלשון הרע.

מר ישראל זינגר: לא. אתה חושב,

עו"ד רועי ברזילי: אתה תתן לי לדבר.

מר אדם קניגסברגר: מה אתה מאיים עליו כל הזמן?

מר ישראל זינגר: זה לא הולך ככה.

עו"ד רועי ברזילי: תתן לי לדבר.

מר ישראל זינגר: אתה תירגע, אתה תירגע.

עו"ד רועי ברזילי: תן לי לדבר.

מר ישראל זינגר: רגע, אתה יודע שהוא דיבר איתי או לא? זה פה פגיעה אישית.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. הוא לא דיבר עם אף אחד, החרים את המועצה, החרים את ההנהלה תקופת מסוימת.

מר ישראל זינגר: רגע, אתה יודע איפה הוא דיבר איתי?

עו"ד רועי ברזילי: אבל בוא נדבר עלינו רגע. הוא דיבר עלינו. תן לי לדבר. אדוני היו"ר, בוא תתן לי לדבר.

מר מוקי אברמוביץ: אין ישיבת מועצה, אין ישיבת הנהלה שלא נעדרתי למעט מחלה ולא הפסקתי לדבר עם ישראל ב-6 השנים האחרונות.

מר ישראל זינגר: ולא רק בישיבות.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

מר ישראל זינגר: אז לא נוציא לו,

מר מוקי אברמוביץ: אני לא יודע, נו, מגיע לו שכר סופרים.

עו"ד רועי ברזילי: בזמן שאתה היית עסוק,

מר אדם קניגסברגר: יש לו זכות דיבור. גם אני יש לי זכות דיבור.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בזמן שאתה היית עסוק בציונים ואחרים היו עסוקים בציונים על האם תיקנו או לא תיקנו את דו"חות הביקורת או לא דו"חות הביקורת, מה שלא תיקנו כאן ב-10 השנים האחרונות, ויושבים פה הרבה אנשים שלא תיקנו, זה את הצו המוסרי. כשבמשך 10 שנים עומדים להיות מודחים שני ראשי ערים, על היבטים מוסריים, ואותם אנשים שישבו כאן איתי ועם זינגר יושבים היום, אותם 4 כאן בצד השני, כמו שהם ישבו עם בר, והם לא חושבים עד היום שיש איזה פגם מוסרי באופן שבו הם נהגו אז, והם לא חושבים שיש איזה פגם מוסרי שלא אומר להם להתפטר מהקואליציה, אבל פגם מוסרי שאומר להם איך להתנהל ואיך להתנהג מעתה, מרגע שקרה איזה משהו, קרה אירוע. זה אי תיקון ליקויים. וזה לא משנה אם תוקן איזה ליקוי 'מחורבש' בדו"ח של הביקורת, אבל אם הם לא מסוגלים לתקן את עצמם מבפנים, כנראה שיש פה פגם הרבה יותר חמור שלא מתוקן.

ואם כבר אנחנו מדברים על העבודה של האופוזיציה, אז בוא אני אספר לך, מוקי, שזאת האופוזיציה הכי יעילה שהיתה כאן בתקופה האחרונה. הכי יעילה. אנחנו, המאבקים שלנו עומדים להדיח שני ראש ערים ככל הנראה. האופוזיציה, שהיא האופוזיציה לבדה, שינתה איך תיראה העיר הזאת. ואם לא, ואם לא היתה אופוזיציה, היום, עזרא לא היה מסוגל היום לא לבנות גן ילדים אחד, הוא היה צריך לתת מענה ל-10 גני ילדים במקום שהוא היה צריך לתת היום אחד. למה? כי מישהו חשב, כולל ישראל זינגר, שנכון לבנות 80 יחידות על דונם. והאופוזיציה הביאה את זה, אתכם לחשוב, שהדבר הכי קיצוני לעשות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מה העונש על שקר?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הדבר הכי קיצוני לעשות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> שואקה, מה העונש על שקר?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> תן לי בבקשה. הדבר הכי קיצוני לעשות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אם הוא לא יודע אז אין לו עונש. אתה צודק.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> היום האדם הכי קיצוני חושב שנכון לעשות את זה 50 יחידות לדונם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, סליחה,

(השתקת מיקרופונים)

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בדצמבר 2013 זה היה זינגר בראשות העיר, נכון?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> בוא נבדוק.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זינגר, שבדיוק ניסה למצוא פיתרון לטרגדיה שנוצרה כשהעתירה שאנחנו, האופוזיציה הגשנו נגד התוכנית שהיתה. הפיתרון היה לבנות כמה יחידות דיור שרוצים ובלבד וזה יהיה 48 מטר יחידה בממוצע. התוצאה הביאה ל-70 ו-80 יחידות לדונם. זה אתה, בדצמבר ובינואר 2014. אז עכשיו אל תגיד לי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה שאתה צועק זה לא אומר שאתה צודק. זה אמר לי עוד הרס"ר בצבא.

עו"ד רועי ברזילי: תבדוק אותי. תבדוק אותי. תבדוק אותי אם אני טועה.

מר ישראל זינגר: הציבור יבדוק אותך.

עו"ד רועי ברזילי: תבדוק אותי אם אני טועה.

מר ישראל זינגר: לא אני, הציבור יבדוק אותך. הציבור יבדוק אותך. כמה יזמים הוא מייצג?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הרבה מאד.

מר ישראל זינגר: הרבה מאד? כמה? כמה?

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד רועי ברזילי: אני מבין שקשה להתמודד עם הטענות. אדוני היו"ר, אתה מוכן,

מר שמוליק לרמן: אני לא יכול להשתלט. אני צרוד.

עו"ד רועי ברזילי: תעזור לי, גם אני צרוד, נשבע לך.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אתה צודק.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני לא יכול.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> באיזה עמוד זה? באיזה עמוד זה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> מוקי, זה בגללך.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> הוא היה חבר הוועדה?

<u>מר רמי פדלון:</u> יש דיון על ועדת בניין עיר? אני רוצה לדעת.

<u>גב' אדוה פולק:</u> רועי, לא היית חבר ועדת בניין עיר בקדנציה הקודמת?

(השתקת המיקרופונים)

<u>מר שמוליק לרמן:</u> די כבר. אני סוגר את המיקרופון. זהו. אין הקלטה כרגע, אתם בלי הקלטה. אין הקלטה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> למה אין הקלטה?

<u>מר שמוליק לרמן:</u> כי אני מותש, אין לי כבר גרון. הם רבים כל הזמן ביניהם. אתה רואה, כשיש רגיעה – אני חוזר. בבקשה, רועי.

עו"ד דוד מנחם: אבל שיגידו באיזה עמוד זה כתוב.

מר שמוליק לרמן: די כבר. עוד פעם אין הקלטה. די. מספיק.

(השתקת המיקרופונים)

מר שמוליק לרמן: רועי, דבר.

עו"ד רועי ברזילי: אז עכשיו שהבנתם, ורוב הציבור גם מסכים איתנו שיש את האופוזיציה היעילה והטובה ביותר שהיתה פה בתקופה האחרונה, ועובדה גם הצטרפו אליה חברים במהלך הזמן כי חשבו שיותר היא צודקת מאשר,

מר ישראל זינגר: אתה לא שקרן, אתה פשוט לא יודע ...

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. בסדר. בסדר, ישראל. מבקר המדינה לא קבע שאני שקרן. מבקר המדינה, חוץ מהמילה שקרן, קרא לך הכול.

גב' אדוה פולק: מבקר המדינה לא קבע שום דבר על ראש העיר.

עו"ד רועי ברזילי: אהה, באמת?

<u>גב' אדוה פולק:</u> כן.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מה את אומרת?

<u>גב' אדוה פולק:</u> כן. כן. כן.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הוא לא קבע שום דבר על ראש העיר?

<u>גב' אדוה פולק:</u> נכון, הוא לא קבע שום דבר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> חוץ מזה שהוא העניק צו הגנה לחושפת השחיתויות וקבע שהתצהיר שלו שקרי. חוץ מזה, הוא לא קבע כלום נגד ראש העיר.

<u>גב' אדוה פולק:</u> המציאות שלך היא מציאות כנראה מדומה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> המציאות שלך היא מדומה. את חיה בפארק הלאומי, בתוך עציץ.

(צועקים ביחד)

(השתקת המיקרופונים)

<u>מר שמוליק לרמן:</u> עוד פעם אין הקלטה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כזה בן אדם שוביניסט אני לא ראיתי בחיים שלי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אוי, אוי, אוי, שוביניסט.

(השתקת המיקרופונים)

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אין הקלטה. רבותי, אני מפסיק את ההקלטה כל הזמן. אתם פשוט איבדתם את ה - - די. מספיק. אי אפשר ככה. רועי, רק מילה. אני חושב שהאמרה כלפי אדוה לא מכבדת. לא מכבדת.

(השתקת מיקרופונים)

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אין הקלטה. אתם מדברים אל עצמכם, רק שתדעו. זה לא יפה ככה. רועי, בבקשה, אני מחזיר אותך.

<u>גב' אדוה פולק:</u> לא, חשוב לי להבהיר את נושא ...

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אמרתי לו שזה לא ראוי. אחרי זה יהיה לך דקה. יהיה לך זמן להגיב. עכשיו ט"ו בשבט, אדוה, ט"ו בשבט.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אפשר לומר דבר תורה על עציצים?

<u>גב' אדוה פולק:</u> אני מבקשת למחוק מהפרוטוקול את נושא העציצים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אפשר לומר דבר תורה על עציצים?

(השתקת המיקרופונים)

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אין הקלטה. רועי, דבר, אבל דבר לעניין. אדוה, זה לא לעניין היה. אדוה, זה לא לעניין.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לרמן, אם היית נותן לי לדבר ברצף, בלי הפרעות מהצד,

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אני לא יכול. אני נותן לך.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני ספגתי מראש העיר בזמן הדברים שאמרתי – שקרן וכל מיני,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני התנצלתי. אתה לא שקרן. אמרתי הזוי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> והאשמות אישיות על זה שאני עם קבלנים. אבל אתה יושב לידו ובמקום לעשות איזה משהו סביב העניין הזה, למשל עם הפטיש הזה, אתה מעדיף להשתיק את המיקרופונים או לתת לי להגיב בחומרה חזרה.

מר ישראל זינגר: אתה התחלת.

עו"ד רועי ברזילי: אני התחלתי? מה התחלתי?

מר ישראל זינגר: כן, בדברים אישיים.

עו"ד רועי ברזילי: סיפרתי מה שהאופוזיציה עשתה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, לא אדוני, לא.

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא זוכר. אז אולי תחזור לפרוטוקול.

מר ישראל זינגר: בגילך לא לזכור זה כבר ...

מר שמוליק לרמן: אולי מספיק? מספיק. רועי, תקשיב, אני עושה את זה שקט כדי שיהיה לך זמן אחרי זה לדבר ברצף, כדי להיטיב איתך, לא כדי להזיק לך.

מר ישראל זינגר: אם תרד בטון יהיה שקט. עובדה שאצל כולם היה שקט.

עו"ד דוד מנחם: בואו דבר תורה על עציצים.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו ישבנו וספגנו טענות כאלה ואחרות ממוקי, שכמעט ולא פתח את הפה שלו. וכשהוא פתח את הפה שלו – אז זה כבר נאמר.

מר ישראל זינגר: אבל למה צעקת שכאבו לו האוזניים?

עו"ד רועי ברזילי: אז כשמגיבים לדברים האלה, זה גם לא בסדר.

מר ישראל זינגר: אבל לא בצעקות.

עו"ד דוד מנחם: האמת, לא צריך, לא צריך דברים אישיים.

מר ישראל זינגר: כאב לו.

עו"ד רועי ברזילי: אז היה אפשר להגיד לי – רועי, תנמיך את הקול.

מר ישראל זינגר: ביקשתי, לא שמעת.

עו"ד רועי ברזילי: אבל העדפת לקרוא לי שקרן והעדפת להגיד שאני מתעסק עם קבלנים. אני לא יודע מה העדפת, הכול חוץ מלהגיד לי את הדברים שבאמת היה חשוב לך להגיד לי. אז עכשיו כשיש לי הזדמנות לדבר,

מר ישראל זינגר: דבר.

עו"ד רועי ברזילי: אז אל תדבר ואל תפריע לי.

מר ישראל זינגר: דבר בטון שקט.

עו"ד דוד מנחם: בואו נעשה הפוגה קלה.

מר ישראל זינגר: אתה התחלת.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא התחלתי, אני דיברתי,

מר ישראל זינגר: עם שקרים לגבי. די, נו.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא התחלתי עם שקרים, איזה שקרים? תגיד לי איזה שקר אמרתי לגביך.

מר ישראל זינגר: לא רוצה למען כבודך. עזוב.

עו"ד דוד מנחם: בואו נתקדם.

מר ישראל זינגר: כי עדיין אני מכבד אותך.

עו"ד רועי ברזילי: קח את זמנך,

מר ישראל זינגר: עדיין אני מחבב אותך.

עו"ד רועי ברזילי: קח 5 דקות מהזמן ותבוא ותגיד במה שיקרתי. אני אשמח שתגיד לי ששיקרתי, שתוכיח.

עו"ד דוד מנחם: ראש העיר ייקח אותך החוצה, אני 5 דקות אגיד דבר תורה על עציצים.

מר שמוליק לרמן: די, זה לא ייאמן, זה לא ייאמן.

עו"ד דוד מנחם: אדוה, עציצים, פרשת השבוע.

מר שמוליק לרמן: די, דוד, אי אפשר ככה, זה מבייש את ה -

עו"ד דוד מנחם: אז אני רק אציג את השאלה.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, לליעד יש זכות דיבור ובזה נסיים.

עו"ד דוד מנחם: אני רק אציג את השאלה.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, לאיש אין רשות דיבור.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אתה צודק.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני רוצה רגע לסיים לדבר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> עציצים אבל. יש פסוק שאומר – לא תבשל גדי,

(השתקת המיקרופונים)

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אולי מספיק? צחי, די. דוד, די. בחייך, מספיק, זה לא מכבד את הישיבה, זה הופך להיות משחק.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> בוא נעשה הפוגה קלה.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> לא נעשה הפוגה. רועי, עכשיו דבר ברצף, אני מקווה שיתנו לך.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אחרי שהבנו, וכן, נאמרו פה דברים חשובים, ואני אתמקד רק באחד, שהוא לדעתי הנתון הבולט ביותר, וזה נושא הגביה.

בשנת 2016 קפץ חוסר היכולת שלנו לגבות ב-30 מיליון שקל, קפיצה של למעלה מ-100%, או למעלה מ-200% למעשה זה. וזה סכום עתק, אני לא יודע, גרשון, אחרי זה תגיד, שלפחות חצי מיליון ממנו אני מסוגל להסביר, נמצא בבית הקפה פה ממול, שאתם שכחתם ממנו.

עו"ד דוד מנחם: 15 מיליון.

מר שמוליק לרמן: די כבר. מספיק.

מר אלי מוסרי: זה לא בדו"ח הביקורת.

עו"ד רועי ברזילי: חלק מסוף,

מר שמוליק לרמן: רועי, די. רועי, אל תגיב לאלי, אל תגיב לאף אחד. דבר את דבריך.

מר ישראל זינגר: אתה מבין? אם היית מדבר רק על מה שהוא דיבר, אז זה היה מצטמצם.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. חלק מהסכום זה משם.

מר שמוליק לרמן: זה כמו קייטנה פה, זה לא ייאמן.

עו"ד דוד מנחם: אדם, אתה צריך לכוון אותו, אתה יושב לידו, אתה צריך להגיד לו על מה דיברת ומה הנושאים.

מר שמוליק לרמן: דוד, אי אפשר ככה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, הוא אחראי על האופוזיציה, זה לא נכון, הוא אמר דברים לעניין אדם, הוא יושב לידו, שיגיד לו על מה מדברים.

מר אריה מזרחי: שמוליק, הוא מנהל את הישיבה?

מר שמוליק לרמן: אני בלי גרון, אתה חושב שנעים לי כל שניה,

מר אריה מזרחי: האמן לי, אם אני במקומך אתה לא יודע מה היית עושה לו עם הפטיש הזה.

מר שמוליק לרמן: תקשיב משהו אחד, אתה לא יכול לעשות כלום, זו בדיוק הבעיה של יו"ר הישיבה. אתה יודע מה הבעיה?

עו"ד דוד מנחם: תכנון ובנייה זה קשור?

מר שמוליק לרמן: אתה לא יכול לעשות כלום, מסיבה פשוטה, כי אתה לא יכול להוציא אף אחד. זו הבעיה. אתה צריך לנסות בטוב להרגיע אותם, עד שנמאס לך. ככה זה עובד. אתה הבא בתור.

מר ליעד אילני: אין בעיה, אם יישאר חמצן.

מר שמוליק לרמן: אני לא יודע אם החמצן ייגמר, אולי הישיבה תיגמר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז דקה לפני שאנחנו נשמע את כל ההסברים, איך נוצרו ה-30 מיליון ובטח ריביות והצמדות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אולי הוא יענה לעניין, למה אתה נותן לו כבר ציונים? אולי הוא יענה לעניין גרשון?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז זה 'דע לפני שתשיב', בסדר? כשאני מסתכל עכשיו, כשאני מסתכל על למשל חובות העבר שנוגע לעובדי עירייה, אני מסתכל על חובות העבר שנוגעים לעובדי עירייה, אתה רואה שחובות משנת 2012 ו-2011 עדיין נמצאים בטיפול משפטי, במקום שבו היה צריך כבר מזמן להתחיל בהליכי גביה. ואני לא מבין איך זה נמצא עדיין בטיפול משפטי, כשלעירייה יש סמכות על פי חוק, לפי חוק המיסים גביה, ישר להתחיל בפעולות של הוצאה לפועל כנגד החייבים. ואם זה חובות מ-2009 ו-2011, ועד עכשיו אנחנו נמצאים בהליכים משפטיים, שאני לא יודע אם הם הוכרעו או לא הוכרעו, אז כנראה ש-די בלהסתכל על האופן שבו מתנהלת העירייה מול חובות עובדים כדי להבין איך צומח החוב מ-22 מיליון ל-52 מיליון.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> האמת, אני מתפלא עליך, באמת אתה מדבר?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> תן לי רגע לדבר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, אני מתפלא. אם זה בית המשפט פסק, הוא יכול להימשך גם עוד 30 שנה החוב ולא ייגמר. אתה יודע את זה כעורך דין.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> תן לי רגע לדבר.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> דוד, די, דוד, זה לא נעים לי כל הזמן להשתיק, זה לא נעים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> למה אתה מפריע לו? מה יש לך אתה? די כבר, אי אפשר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני מתפלא עליו כעורך דין. אני מתפלא עליך, רועי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני מתפלא עליך.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אם בית המשפט פסק סכום, עוד 50 שנה הוא ישלם את הסכום הזה. וזה משפטי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתה לא ברשות דיבור.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אתה לא יכול כל הזמן להפריע. זה לא נעים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתה מפריע לישיבות.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> באיזה עמוד מופיע תכנון ובנייה שרועי דיבר? תגיד לי, אני לא יודע באיזה עמוד פה, תראה לי איזה עמוד זה.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> די, דוד, זה לא נעים לי כל הזמן להשתיק את המיקרופונים. זה לא נעים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה לא היה לעניין, אבל הוא בזכות דיבור.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הבנתי. הבנתי.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> זה לא נעים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> טוב, דבר, דבר על המגרש כדורגל, נו. אתה בזכות דיבור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הלוואי ונגיע להסכמה שכולנו נדבר רק לעניין אגב, הלוואי ותסכימו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אין בעיה. אם לא היה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, אתה לא התחלת, אני מסכים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אם לא היה מדובר על מתן ציונים לחברי האופוזיציה כאן, אני אומר לך את האמת, לא הייתי מדבר מילה וחצי מילה את כל ההתחלה מלבד הדברים שאני אומר עכשיו.

מר ישראל זינגר: או קיי. בוא נראה אם נתחיל מעכשיו, נדבר לעניין כולנו.

מר אדם קניגסברגר: אדם לא יכול לעמוד פה ולדבר בצורה כזאת. והוא יוצא החוצה כשמדברים עליו.

מר שמוליק לרמן: אדם, די.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר, אם אני מסתכל על האופן שבו התנהלה התביעה העירונית אל מול חובות מ-2009 כשמדובר בעובדים, ועדיין זה נשאר בסטטוס של טיפול משפטי, אז אני חושב שכנראה יש גם כשל שמצביע על האופן שבו אנחנו גובים חובות מחייבים אחרים. וכן, משהו קרה כאן, ונותן לנו מסר. גם אם אני לוקח את הדברים שדוד מנחם אמר לגבי הקושי של האנשים, אז אולי זה היה צריך לשדר לנו ב-2017, הקושי בגביה, לשדר לנו ל-2018 – אל תעלו את הארנונה. תעלו במתינות. תיצרו מדדים אחרים. תשנו את צו הארנונה. משהו. זה היה צריך לתת לנו מסר. אבל כלום, לא נתן שום מסר, ואתה בקלות,

עו"ד דוד מנחם: אבל העשיר – עשיר והעני – עני. העשיר – עשיר והעני – עני. מה הקשר של 2 אחוז או אחוז? מה הקשר?

מר שמוליק לרמן: דוד, די.

עו"ד דוד מנחם: מה הקשר, שהעשיר ירוויח והעני ימשיך לסבול?

עו"ד רועי ברזילי: באותה קלות שהצבעת את האצבע על צו הארנונה, מבלי להסתכל ולשאול – למה כפר אז"ר למשל עדיין נמצאים במדרג הנמוך של הארנונה?

מר שמוליק לרמן: אל תדבר אליו, הוא לא יענה לך.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר, היה הרבה מה לעשות. גם בצו הארנונה וגם בעצם העלאת הארנונה היה הרבה מה לעשות. ואני בטוח שאם תבדקו בדו"ח הביקורת של 2018 לכשיגיע, אנחנו נגלה שיש גידול ביכולת של עסקים להתחיל לשלם ארנונה. למה? כי העלינו את כל מה שלא העלינו למגורים, וטענו שלא העלינו למגורים, רק עשינו מידוד, העלינו לעסקים. ואנחנו נחטוף כזאת בומבה בעסקים ובחוסר היכולת שלנו לגבות. זה מה שיקרה לנו ב-2019 בדו"ח הביקורת.

מר שמוליק לרמן: זהו? סיימת?

מר שמוליק לרמן: כן.

מר שמוליק לרמן: תודה, רועי. ליעד, אתה רוצה להגיד משהו?

עו"ד דוד מנחם: מה, הוא לא יגיד? תתאושש בינתיים, ליעד.

מר שמוליק לרמן: אחרי זה ראש העיר רוצה, דוד שואקה וגרשון.

מר ליעד אילני: ערב טוב. אני לא אתייחס לצערי להרבה מהדברים שנאמרו בנושא שלשמו התכנסנו, בנושא דו"ח הביקורת, אלא רק בקצרה בסוף. קודם כל, אמרו דברים חשובים ואין הרבה מה להוסיף. אבל בכל זאת, על מה שהתרחש פה.

מר אדם קניגסברגר: כדאי לקרוא למוקי.

גב' אדוה פולק: תקרא למוקי שיבוא.

עו"ד דוד מנחם: לעשות לו – 'נו-נו-נו' למוקי.

מר ליעד אילני: לא, לא צריך לעשות 'נו-נו-נו' למוקי.

מר ישראל זינגר: לא להפריע. תנו לו לדבר. ליעד, תמשיך, דבר.

מר ליעד אילני: תראו, חברים, דיברו פה על הרב מעלי שאמר את האמירה ה-

מר ישראל זינגר: אומללה.

מר ליעד אילני: המטופשת הזו. אני חושב שלפני שאנחנו הולכים לתקן את כל העולם ולבדוק מה קורה בחוץ, בואו נסתכל רגע על עצמנו. אני גם הייתי שמח, אלי, לדבר, אני רוצה לגנות את ג'ון הוגו מהפועל באר-שבע. הוא השבוע לא רצה,

מר גרשון טוסק: לא הבנתי, לגנות?

עו"ד דוד מנחם: הוא דחף את השופט.

(השתקת המיקרופונים)

מר ישראל זינגר: תתנצל בפני ליעד.

מר אדם קניגסברגר: הוא ... למוסר. לא מתבייש.

מר ישראל זינגר: לא להגיד דברים שזרים לך. אני מתנצל בפניך, ליעד.

מר ליעד אילני: אתה לא צריך להתנצל.

מר ישראל זינגר: אני רק רוצה להציע, אולי אתה תהיה הראשון, תתן דוגמא אם אתה רוצה, אם לא אני לגבי דו"ח הביקורת. בוא נראה, אולי זה ישנה את האספקט. בבקשה.

מר ליעד אילני: אני בכל זאת מבקש להתייחס לדברים שנאמרו ולא נאמרו, אבל באמת, לא לגופו של אדם. כי אמר מוקי את מה שאמר ואני לא רוצה להיכנס כאן לעניין האמירה כנגד אדם. אני כן רוצה לומר שלפני שאנחנו בוחנים איזה ניסיון מביאים איתם נבחרי ציבור חדשים שנכנסים למערכת, בואו נבדוק בעצם איזה שינוי תפיסתי הם

מביאים, וזה מתחיל בהבטחות שלנו לציבור. מה הבטחנו לציבור ומה אנחנו עושים. ואת זה אני אומר, לא עניין של קואליציה/אופוזיציה, אני מתייחס בעניין הזה גם לדברים שאמר רועי וגם לדברים שאמר מוקי.

מר ישראל זינגר: אגב, תרשה לי, אני אתן לך את הזמן, אלי ציטט לפני כחצי שנה או 7 חודשים, אני יכול להביא את המצגת שלו, שהוא אמר – זה הבטחת, זה קיימת. זה היה לפחות 80%. אני אביא את זה ואני מודה לך. תמשיך.

מר אלי מוסרי: לא 80%, לא להגזים.

מר ישראל זינגר: קצת יותר. אני זוכר.

מר אלי מוסרי: קצת פחות.

מר ישראל זינגר: לא, לא, תקרא.

מר אלי מוסרי: קצת פחות הרבה, אבל לא חשוב.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אני אביא לך כי אני זוכר.

מר אריה מזרחי: 80% שלא קוים.

מר ישראל זינגר: אתה לא היית אז פה.

מר אדם קניגסברגר: אני הייתי, אבל לא 80%.

מר ישראל זינגר: כי אתה לא יודע חשבון, אדם.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, בוא לא נתווכח מי יודע חשבון.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד דוד מנחם: כמה זה 9 כפול 5? מי עונה ראשון? אף אחד לא עונה. 45 בגימטריה אדם. יאללה, קדימה.

מר ליעד אילני: חברים, אני לא רוצה, הבאתם באמת לדעתי את אחד מאנשי המקצוע, ועל זה 'שאפו', אחד מאנשי המקצוע הטובים בארץ, את עו"ד דודי תדמור, ואני מניח שאנחנו משלמים לו על כל דקה הרבה מאד כסף. יכולנו לסיים את הדיון הזה לפני שעה,

מר ישראל זינגר: הזמן הזה הוא בונוס.

מר ליעד אילני: או קיי, בסדר, בסדר.

מר גרשון טוסק: לא, אגב, הם משמים על כרטיסים פה.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר בעניין הזה, אני חושב שאנחנו צריכים לבדוק, לפני שאנחנו בודקים ניסיון, לבדוק, וזו בדיוק הפוליטיקה החדשה, לפחות מה שהציבור מצפה, מה כל אחד הבטיח לציבור ומה הוא מקיים בפועל. על איזה מנדט הוא נכנס למועצה ומה הוא עושה איתו בפועל. ופה אני אומר אפילו גם לחברי לאופוזיציה, רועי ברזילי, שנתן את הדוגמא של ועדת התכנון והבנייה. מי שעשה, מי שאישר 80 ו-90 ו-100 יחידות לדונם בקדנציה הקודמת, לא היה ראש העירייה זינגר. ובעניין הזה יש לי עדיין חילוקי דעות קשים איתו גם כן בנוגע למדיניות התכנון. אבל אי אפשר להתווכח על כך שהוא צמצם משמעותית, ושגורמים שיושבים איתו בקואליציה, שחתומים על 80 ו-90 ו-100 יחידות לדונם, פתאום עכשיו ראו את האור ו-

מר אדם קניגסברגר: שנתיים יותר מאוחר.

מר ליעד אילני: לא משנה. ראו את האור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תודה רבה.

מר ליעד אילני: נקודה שנה, ואלי, שלא יובן לא נכון, אני מסכים איתך, הדברים המטופשים של הרב הזה ראויים לכל גינוי. אבל אני אומר, לפני שאנחנו מתייחסים לכל אמירה, ובזה אני מסכים עם אביהוא, לכל אמירה של,

מר ישראל זינגר: הזויה זו או אחרת.

מר ליעד אילני: אתה יודע, בוא נאמר ככה, אם אביהוא לא מכיר אותו, שהוא נציג הבית היהודי והוא לא מכיר את אחד מהרבנים הראשיים בעלי, אז אני רגוע.

מר אלי מוסרי: אז איך אני אכיר את הוגו?

עו"ד דוד מנחם: הוגו מופיע בטלביזיה יותר.

מר ליעד אילני: הוגו הוא שחקן ניגרי של קבוצת הפועל באר שבע בכדורגל.

עו"ד דוד מנחם: והוא הורחק. הוא הורחק במשחק האחרון.

מר גרשון טוסק: ראש העיר, אני מבקש לנושא הזה להגיב אחר כך גם.

מר ישראל זינגר: אתה יכול להגיב, כן.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר, ואני אפתח דווקא איתי, כי זה נכון שאני לא חוסך שבטי ואני אומר דברים באופן מאד מאד ברור, והרבה פעמים ב-4 השנים האחרונות אמרתי לחברים פה בקואליציה ובאופוזיציה את דעתי על ההתנהלות הציבורית שלהם, שחור על גבי לבן. לא politically correct ולא ללכת ככה בין ה-

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני מרשה לעצמי לתת לך ציון טוב. כי עד לפני חצי שנה אמרת במילים לא כל כך מתאימות, אבל עכשיו בהחלט.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני אומר, לפני שאנחנו כרגע מסתכלים על אחרים, צריך להבין איפה הגבול אצלנו פה בבית. ולמה אני מתכוון? אני רוצה לנצל את הזמן. אפשר להעביר ביקורת על חברי מועצה ככל שרוצים, אנחנו אנשי ציבור, זה המחיר שאנחנו צריכים לשלם. אבל יש גבול. ויש מילים מאד מאד ספציפיות שהן עולות עד כדי הסתה. וכשאני קראתי בימים האחרונים מספר התבטאויות כנגד חבר המועצה חיים גלרמן, שבהן כותבים עליו שהוא בגד, בגידה. אז אני חשתי מזועזע. ואני אומר את זה כרגע, גם לי ולחיים היו ויכוחים, כולל פה בישיבות המועצה, חלק מהדברים שאמרתי לא נעמו לאוזניו. לאחר שהוא דיבר איתי על חלק מהדברים, הסכמתי לחזור בי, ועל חלק לא, וזה בסדר, זו הדמוקרטיה. אבל יש גבול. והגבול הוא לבוא ולומר שחיים גלרמן בגד, במי הוא בגד? אולי לא הוא זה שבגד? חיים גלרמן הבטיח לציור בוחריו שהוא ישמור על השבת. זאת אומרת, שהוא זה שמקיים את מה שהוא הבטיח לציבור.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז הוא בגד בזה שהוא מקיים את מה שהוא הבטיח. במירכאות אני אומר.

<u>מר ליעד אילני:</u> ולכן אני אומר, לא תכננתי לדבר על זה, ואני מקווה חיים שלא תכעס עלי שהעליתי את זה, אבל כשאני שמעתי את הדברים שאומר אלי מוסרי, אמרתי, זו הזדמנות טובה לבדוק מה קורה אצלנו פה בתוך הבית לפני שאנחנו הולכים לתקן דברים במכינת עלי.

ולכן, אני אומר, חברים, וזה מה שאני אומר כל הזמן, אם יש מישהו שחושב שההתנהלות של ראש העירייה היא לא ראויה, והוא ממשיך לשבת איתו כי הוא מקבל על זה כסף, אני לא מזלזל בפרנסה, אז הוא זה שלא ראוי.

ואני רוצה בנקודה אחרונה לומר בעניין,

<u>מר אלי מוסרי:</u> אתה מתכוון למישהו ספציפי?

<u>מר ליעד אילני:</u> כל מי שיושב עם ראש העירייה, מדבר נגדו וממשיך לשבת איתו – לא ראוי. כן.

<u>מר אלי מוסרי:</u> המשפט, עכשיו הרחבת אותו, אז עכשיו הוא יותר ברור. קודם זה היה קצת אפלולי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עוד דקה.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא, זה לא אפלולי. ועל אחת כמה וכמה מי שמקבל גם משכורת מכובדת וחושב שהציבור לא מודע לזה. אי אפשר לאחוז את המקל בשני קצותיו, אי אפשר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ליעד, משפט אחרון.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני רוצה משפט אחרון, וזה בעצם לעצם העניין, וגם זה, אלי, בעקבות דברים,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> למה? הוא מדבר יפה דווקא. ישראל, הוא מדבר יפה.

מר ליעד אילני: הרב דוד מנחם, דברים שאתה אמרת, על הנחות בארנונה.

עו"ד דוד מנחם: הרב הגאון.

מר ליעד אילני: הגאון שליט"א, כן.

עו"ד דוד מנחם: הצדיק הנסתר, שמתגלה בשביל שלא יידעו שהוא נסתר.

מר אדם קניגסברגר: דוד, תן לנו לנהל דיון, נו.

מר ליעד אילני: אפשר משפט? אפשר? אפשר משפט אחרון?

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. תראו, עלתה פה הסוגיה של ועדת הנחות בארנונה. זה נושא חשוב מאין כמותו. אותי המידע על כך שיש עלייה בשיעור הזכאים להנחה בארנונה מאד מאד מטרידה. אני שמח שאנחנו כעירייה כמובן מטפלים במשפחות הללו, אבל צריך, אם יש פה עלייה במספר המשפחות שמקבלות סיוע מהעירייה, כזה או אחר, אנחנו צריכים להבין איך אנחנו הולכים לטפל בזה בצורה יותר רחבה ולא רק לכבות איזו שהיא שריפה.

מר ישראל זינגר: היה דיון שגילה טאושטיין דיברה על כך, לא כולם נכחו, אז אולי לא קראתם את ההמשך.

מר ליעד אילני: בסדר גמור. אני רוצה לומר בעניין הזה, וזה אמירות שנאמרו בעבר.

עו"ד דוד מנחם: קודם כל, אתה צודק, בעמוד 6 סעיף 8,

מר ליעד אילני: אני מסיים. תן לי לסיים משפט אחד.

עו"ד דוד מנחם: לא, הוא צודק.

מר ישראל זינגר: תן לו לסיים.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא ברשות דיבור.

מר ישראל זינגר: מנחם, תן לו לסיים.

מר ליעד אילני: חברים, משפט אחרון. זו סוגיה שעולה,

מר אדם קניגסברגר: אתה מושך זמן סתם.

מר ישראל זינגר: אבל כל הערה שלך גוררת עוד הערה.

עו"ד דוד מנחם: אתה רואה? הוא אמר דבר יפה,

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו.

עו"ד דוד מנחם: מנהמת ליבו, וזה מופיע בדו"ח, עמוד 6, סעיף 8.

מר ליעד אילני: חברים, זו סוגיה שעולה בהרבה מאד עיריות. לצערי, לא בטוח שהיא תבוא על פתרונה דווקא בעיריית רמת-גן, וזה ההרכב של חברי ועדת הנחות בארנונה, שיושבים שם גם גורמים פוליטיים. זה בסדר, אם הם יודעים לבצע את ההפרדה ולא לעשות שימוש בהנחה שנותנים לגורם כזה או אחר באמצעות ועדת הנחות בארנונה לטובת רווח פוליטי שלהם.

עו"ד דוד מנחם: צודק.

מר ליעד אילני: זה לא בסדר אם זה מה שקורה. ולצערי הרב, הועברו אלי בשבועיים האחרונים מכתבים שקיבלו תושבים בעיר, מאחד מחברי ועדת הנחות בארנונה, שבה הוא מודיע להם שהוועדה קיבלה את הבקשה שלהם ובקרוב הם יקבלו תשובה מסודרת מהוועדה.

מר אלי מוסרי: עוד פעם. עוד פעם.

מר ישראל זינגר: אתי? רגע, זו אתי?

<u>מר ליעד אילני:</u> אני צריך להגיד לך, אדוני ראש העירייה, אם זו אתי, שגורם פוליטי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> שאלה רטורית שאלתי.

<u>מר ליעד אילני:</u> שגורם פוליטי רושם. ולכן, אני אעביר את זה ברשותכם ליועץ המשפטי שואקה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> יפה.

<u>מר ליעד אילני:</u> ואני מבקש את התייחסותו לעניין הזה. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. אני אגיד יותר קצר, לעצם ה... שהיתה לרועי, הוא יקרא אחר כך, לזה שיש פחות גביה והתייחסו פה חברים, קשור לנושא השלישי של שינוי ממינהל לא תקין למינהל תקין. בנושא של אכיפה לגבי בנייה, גם פה חל שינוי מאד גדול, גם מספרי, ועובדה שגם ציינו את זה ככה הגורמים המתאימים הארציים לגבי אכיפה. זה אחד הנתונים. גרשון, בבקשה. סליחה, דוד עכשיו. סיימנו עם השאלות, בבקשה.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> רק כמה מילים על הנקודה שעלתה בהערת הביקורת, לגבי דו"ח התביעות שאני מגיש.

אדם פה דיבר על זה שצריך לקיים את החוק. העניין הזה הוא לא עניין של חוק. בשום חוק לא כתוב מה מידת הפירוט ומה מידת ההרחבה שצריך להופיע בדו"ח של היועץ המשפטי. לדעתי, זה עניין של שיקול דעת היועץ המשפטי ולא עניין של המבקר. אבל מה שאני רוצה להגיד, שבמשך

השנים, כל כמה שנים מתחלף המבקר, כפי שאתם יודעים. משרד הפנים עושה מכרז וכל כמה שנים מתחלף. אני כבר שנים עושה את הדו"ח הזה, בעבר אף פעם לא היתה הערה בנושא הזה, וההערה הזאת הופיעה לראשונה במבקר האחרון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, לא, גם בשנה קודמת.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אל תפריע לו.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> בשנה הקודמת,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבל תן לו, תעיר אחרי שהוא מסיים, לא באמצע דבריו.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> שנה קודמת אותו מבקר. נא לשמוע מה שאני אומר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אדם, למה באמצע הדברים? איפה הנימוס? היועץ המשפטי מדבר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הוא קיבל את ה ...

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> בבקשה אל תפריע לי, אני לא אאריך.

עו"ד דוד מנחם: הוא עונה לך ואתה מפריע לו, ולי אתה אומר שאני מפריע לאחרים שמדברים על כדורגל. שמת לב?

מר ישראל זינגר: המפריע למפריע פטור.

עו"ד דוד מנחם: הוא דיבר על כדורגל, אתה אומר לי שאני מפריע לו. הוא מדבר לעניין – אתה מפריע לו.

עו"ד דוד שואקה: רגע, אבל אל תפריע לי גם אתה.

מר אדם קניגסברגר: אתה הגדול מכולם.

עו"ד דוד מנחם: הבנתי. הבנתי. הבנתי.

עו"ד דוד שואקה: אז כפי שאמרתי, עד היום כל המבקרים הקודמים, לא היתה להם הערה בנושא הזה, ורק למבקר הנוכחי, שהיה גם בשנה שעברה, יש לו הערה.

נקודה שניה – ההפרשה, וזה במבחן התוצאה, ההפרשה שאני ממליץ כל שנה, ואני שוב אומר, אני עושה את זה שנים, תמיד הוכיחה את עצמה, לא כשמרנית, אלא כ'סופר-דופר' שמרנית. מעולם לא התקרבנו מרחק גדול מאד מההפרשה אני המלצתי לבצע. לכן במבחן התוצאה הדו"חות שלי הם נכונים ומדויקים.

מר אדם קניגסברגר: למעט המקרה של 28 מיליון שקל של רמת אפעל.

עו"ד דוד שואקה: 28 מיליון שקל של רמת אפעל, אני ציינתי אותו ופירטתי אותו וזה לא עניין להפרשה לעשות סכום כזה. מדובר על תביעות. עוד לא הגענו שם לתביעה.

מר אדם קניגסברגר: ... של ועדת ...

מר ישראל זינגר: למה אתה מפריע לו? רגע, הוא סיים?

עו"ד דוד שואקה: זה לא דו שיח. אני לא מנהל דו שיח. אני לא מתווכח.

מר ישראל זינגר: אתה אל תתייחס אליו ואל תענה לו.

עו"ד דוד שואקה: אני לא מתווכח ולא מצטדק. אני מסביר לחברי המועצה, אני רוצה שהם יבינו. הנושא שאמרת, זה לא היה תביעה משפטית ולכן זה בכלל לא אמור להיכנס לדו"ח שלי, כי הדו"ח שלי הוא רק על תביעות משפטיות.

עו"ד דוד מנחם: ישראל, אדם לא מפריע לו. אדם לא מפריע לשואקה, למה אתה אומר לו שהוא מפריע? הוא לא מפריע לו.

מר ישראל זינגר: אדוני היו"ר, גרשון עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: ה... עדיין מיליון שקל.

עו"ד דוד מנחם: הוא אמר לך שזה רואה חשבון שמאז שהוא נכנס הוא התחיל להעיר הערות ש-20 שנה לא העירו לשואקה.

מר שמוליק לרמן: דוד, די.

עו"ד דוד מנחם: במבחן התוצאה הוא צדק. הוא אמר את זה בפשטות.

מר שמוליק לרמן: אי אפשר כל הזמן להשתיק אותך. זה לא מכבד.

עו"ד דוד מנחם: הוא מפריע לו לענות לו על התשובה.

מר שמוליק לרמן: זה לא מכבד גם אותך כל הזמן שמעירים לך.

עו"ד דוד מנחם: אז אל תעיר.

(מדברים ביחד)

מר שמוליק לרמן: זה לא ייאמן.

עו"ד דוד מנחם: כן, זה לא ייאמן. כנראה גם זה כן ייאמן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מילא חבר מועצה לחבר מועצה, אבל לעובדי עירייה כבוד. אדם, התחלת בזה. כן.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> אני מאד רציני ומאד אחראי ולוקח כל דבר ברצינות, ואני יודע בדיוק מה אני כותב ואני חושב שמה שאני כותב זה נכון. אתם צריכים להבין, תביעה משפטית, וככל שהתביעה יותר גדולה זה יותר נכון, מתנהלת במשך שנים רבות. לפעמים שנתיים, לפעמים חמש, לפעמים עשר, ויש לנו תביעות גם שנמשכו 15 שנה. אין טעם שאחרי שנה או שנתיים, כשאני יודע שתביעה תתנהל עוד שנים והדו"ח הוא שנתי, שאני אתחיל לעשות הערכות ואבצע הפרשות. אני יודע איך לווסת את זה, מתי זה מתקרב, מתי כן צריך להתייחס לזה או לא להתייחס לזה. בפועל, אני כן מתייחס, א', ככל שהסכום יותר גדול אז יש התייחסות. ב', ככל שאני חושב שיש סיכון והסיכון הוא בטווח של השנה הקרובה, אני כן מתייחס. אתן לכם דוגמא שתמחיש את זה: חלק גדול מהתביעות זה תובענות ייצוגיות. תובענות ייצוגיות, יש להן שני שלבים – יש שלב אחד שהוא האם בכלל התביעה תוכר כייצוגית. השלב הזה יכול לקחת שנתיים, שלוש, ארבע שנים. בשלב הזה אין שום אפשרות ואין שום טעם שאני אנסה להעריך מה יהיה. בפועל, בעירייה, רוב התובענות הייצוגיות, שהן על 10 מיליון, על 50 מיליון, על 100 מילון, אפשר כל סכום כי אין אגרה היום, אתם יודעים את זה. שרת המשפטים מנסה להכניס אגרה, עד עכשיו לא כל כך בהצלחה. אז אין טעם בשלב שתובענה ייצוגית עוד לא הוכרה בכלל כתובענה ייצוגית, להתייחס ולהגיד סיכונים וסיכויים. מתי כן? אם היא עברה את השלב הזה ואז זה מתחיל להיות יותר רציני, אז אני יכול להעריך ובמקרים האלה אני מתייחס. בפועל, רוב התובענות הייצוגיות בכלל לא עוברות את השלב הזה וכן הלאה.

לכן אני חושב שהמבקר, עם כל הכבוד, היה צריך גם לכבד את היועץ המשפטי. אגב, בהערה הזו בשנה שעברה והשנה, הוא לא מצא לנכון לשבת איתי, לדבר איתי, להבין את השיקולים שלי. הוא כתב את ההערה שלו – אז שיכתוב.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> הוא פה יושב לידך.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> המבקר של משרד הפנים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מבקר משרד הפנים.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> כל הדיון הוא על הדו"ח של מבקר משרד הפנים. בוודאי שהמבקר של משרד הפנים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מבקר משרד הפנים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. גרשון, בבקשה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> איחרת לשיעור, אביהוא.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> כבר אדם שם אותי בפינה בתחילת ההצעה שלו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> היה לך מזל.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אדם, שעתיים גררת אותנו עם ההצעה שלך, שעתיים.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אתם גררתם אותנו.

מר אריה מזרחי: אתם גררתם.

מר אדם קניגסברגר: אתם עשיתם את זה בכוונה.

מר אביהוא בן משה: אנחנו גררנו? תראה, שעתיים רק על ההצעה שלך.

עו"ד דוד מנחם: אבל אתה אשם, אביהוא, כי אתה אמרת בהתחלה שאתה לא מבין על מה הוא מדבר. אתה אשם, רק אתה.

מר אדם קניגסברגר: אתה נותן לו לדבר כל הזמן.

מר שמוליק לרמן: מה אני יכול לעשות, תגיד לי. בוא תגיד לי אתה מה אני יכול לעשות. אני לא יכול. לא יכול.

מר אריה מזרחי: אני אמרתי לך, במקום פרק תהילים לתת לו לשיר שיר בהתחלה והוא יגמור את כל המילים, ונגמר. נגמר. אני אחראי שאם נותנים לו לשיר, הוא יפסיק לדבר.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, די, די.

מר שמוליק לרמן: גרשון, בבקשה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אדוני ראש העיר, חברי מועצה, ערב טוב. כיוון שאני מרצה גם ואני רגיל לדבר עד שאני הופך להיות רוב בכיתה, אז אני אמשיך לדבר, אתם תדברו אז אני אשתוק, כמו שהיו"ר בדרך כלל אומר לנו.

אני מבטיח לענות לכל שאלה שנשאלתי וגם לכל הנושא של הביקורת. אבל כיוון שבשלב מסוים, מר אדם קניגסברגר, שאני מאד מאד מעריך אותו, תקף אותי אישית, ואתם יודעים שעל זה אני עונה מיד. אדם, אל תסתכל, אתה הצהרת בהתחלה שגרשון התחייב לתת לך תשובה ולא נתן.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אני מבקש שיירשם גם שאדם מאשר את זה. אז אני מבקש להקריא לחברים, הישיבה של ועדת הביקורת שהתקיימה אצלי בחדר, בנוכחות חברי ועדת ביקורת, אנוכי וסגניתי רו"ח שרון מוטליס, נערכה ב-26 לדצמבר 17. ב-9 בינואר, קרי, תוך 14 יום, למרות שקיבלתי ממך 30 יום, שרון מוטליס שלחה אליך את הפרוטוקול של התשובות שנתנו ובפנים כתוב, אני מקריא לחברים:

מר אדם שלום, בהמשך למייל הקודם, להלן תשובתנו לשאלותיך שהועלו במהלך ישיבת ועדת הביקורת מיום ה-26 בדצמבר 17.

עמוד 18 – ביקשת לקבל הסברים לגבי תמיכות. עמוד 32, הערה 2, הערה מתייחסת. ואני מגיע לנושא.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל עמוד 42.

<u>מר גרשון טוסק:</u> רגע, רגע, אדם, אני,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אל תפריע לו. אל תפריע לו. הוא לא הפריע לך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הוא לא הפריע לי.

<u>מר גרשון טוסק:</u> ואני מגיע לנושא שדיברתם עליו כל כך הרבה ואני מבטיח שאני אנתח אותו שכולכם תצאו מפה שאתם יודעים על מה מדובר.

עמוד 42, טבלת התפלגות חוב לפי גובה, נשאלה על ידך השאלה – מדוע יש גידול בין השנים 15 ו-16 במספר המקרים ובסכום החוב?

מר אדם, התשובה ניתנה, יש פה את כל ההסברים. אני כרגע מדלג על פירוט התשובה, כי אני תיכף נותן אותה במילים. אבל, לתשובה הזאת נשלחו גם שני צירופים, כולל צירוף שהתייחסת אליו בתשובתך שניתן על ידי עורך דין. כלומר, את המייל בטוח שקיבלת. אתה לא יכול להכחיש את זה. אז אני מבקש לא לתקוף אותי אישית. אני את שלי עניתי, למרות שזה יצא משרון, היא הסגנית שלי. יש פה, אתה הצהרת תוך כדי התשובה היום, שיש לי תשובה מעורך דין, וזה לא מקובל. זאת אומרת, שאם זו היתה הצרופה למייל, אז אין ספק שגם את המייל קיבלת.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אז אני מתנצל,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, אתה לא עונה עכשיו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, סליחה, אני מתנצל אם טעיתי. יכול להיות שבגילי המופלג אני לא זוכר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, אבל זה חשוב מאד, איך שכחת דבר כזה?

<u>מר שמוליק לרמן:</u> די, די, די.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> זה מהותי.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> די כבר.

<u>מר אריה מזרחי:</u> מודה ועוזב ירוחם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> קיבלתי. אריה, קיבלתי. קיבלתי. כל הכבוד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אם לא זוכר – לא זוכר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז אני אם ככה יוצא לשתות משהו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גרשון, הוא התנצל. די. תהיה רגוע.

<u>מר אריה מזרחי:</u> מודה ועוזב ירוחם.

מר גרשון טוסק: אני רגוע לחלוטין. שתיתי כוס קפה עם שתי כפיות שמן ברקס, אני רגוע.

מר אריה מזרחי: כל הכבוד, אדם.

מר גרשון טוסק: עכשיו אני מבקש לתת, חבר'ה, לחברים,

מר ישראל זינגר: בקצרה.

מר גרשון טוסק: בקצרה, 2-3 דקות על נושא הדו"ח.

מר אדם קניגסברגר: אבל מה היה ההסבר? כי אני לא זוכר.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא.

מר גרשון טוסק: תיכף אני הסברתי. אני הבטחתי שאני אסביר, אני לא בורח מתשובות. אבל בוא קודם כל, אני נותן הסבר כללי לגבי הדו"ח.

הדו"ח שנערך על ידי מבקר מטעם משרד הפנים ולא מבקר העירייה, בסוף שנה, מגיש לראש העיר ולגזבר ולחברי המועצה את הדו"ח הכספי, זה הדו"ח שאנחנו מאשרים שבו יש למעשה בגדול רק את המספרים ואת הדו"ח המפורט שהוא בודק את דרך הפעולה. הדו"ח הכספי אושר כבר, הדו"ח המפורט אמור לעלות לוועדת ביקורת, לדון בוועדה ולעלות למועצה. לשאלה – האם צריך לדון או יו"ר ועדת הביקורת נותן את

המסקנות – אני כבר עושה את זה 30 שנה, בכל שנה ראיתי משהו אחר. מה שראיתי פה השנה עוד לא ראיתי, אני מודה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> גם אני. אני לא חושב שזאת היתה הכוונה.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אדם, תן לו, בחייך, אל תפריע.

<u>מר גרשון טוסק:</u> בגדול אנחנו דנים כרגע בדו"ח הביקורת המפורט. הדו"ח המפורט, בגדול, מורכב מ-3 פרקים עיקריים:

פרק א' – נתונים אינפורמטיביים על הרשות. ראש הרשות, השם, גודל הרשות, מספר מוסדות חינוך, תיקים שטופלו ברווחה, נתונים אינפורמטיביים, אקוויולנטי לדו"ח מנהלים בחברה רגילה.

הפרק השני – הוא פרק ב' – ליקויים בשנת הדו"ח. זה הדו"ח המבוקר שנת 2016, אם אתם תסתכלו בחומר שנמצא אצלכם, עמוד 8 – ליקויים בשנת הדו"ח.

פרק ג' דן בתיקון ליקויים משנים קודמות. זה לא ליקוי שהיה, זה תיקון היסטורי שברגע שכתוב תוקן, בשנה הבאה הוא כבר לא יופיע. אם לא תוקן ו/או תוקן חלקית, תמשיכו לראות אותו.

עד פה הסבר לגבי הדו"ח. אני אנסה כרגע לעבור, ברשותכם, על ההערות. אני מתייחס כרגע לפרק ב'.

בגדול בפרק ב' היו 3 ליקויים עיקריים. אני עוד מעט אפרט, אדם. אחד – לגבי התבחינים שמחולק לכמה סעיפים. אדם הזכיר או מיהו אחר הזכיר, שהיתה חוות דעת משפטית או לא. נכון. היועץ המשפטי לעירייה משתתף בוועדה, הוא ידע, מודה, לא קיבלנו את זה בכתב שהוא מאשר את התבחינים. אבל הוא היה איתנו והוא לא הכחיש והוא מאשר שהיה.

והתבחינים אושרו גם במועצה. זאת אומרת, אי אפשר להגיד שמישהו לא ידע אותם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני הערתי רק לגבי התאריך.

<u>מר גרשון טוסק:</u> או קיי, נכון, איחרנו 10 ימים. נכון. גם בפרוטוקול של הוועדה אמרתי שנכון.

לנושא השני – ביצוע תקציב רגיל. חבר'ה, אם אתם זוכרים, בסוף 2017, מיד אחרי הישיבה, הבאתי את כל ה-תב"רים לסגירה, סגרנו איזה 30- 40 תב"רים במכה אחת. בינינו, זה לא מקובל, כבר שנים לא עושים את זה. נכון שבחוק זה מופיע, העלה את זה. נשאלת השאלה, כמו שאמר דוד, איך שנים לא הזכירו את זה? אני אומר לך, אני לא נתקלתי בהערה כזאת, אבל זה בסדר. אם זאת הערה – זה מצוין.

ואחר כך לגבי תאגידים – אנחנו מנהלים את כל התאגידים, יודעים, לא ביצענו התאמות. אני מעביר להם בדרך כלל את הכסף, אני לא מכיר תאגיד,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אמרתי שזה תוקן.

<u>מר גרשון טוסק:</u> בדיוק. אז אני מסכים איתך.

לגבי פרק ג' – זה תיקון ליקויים משנים קודמות. אנחנו מסתכלים באמת בגדול, תוקנו 6, תוקנו 7, תוקנו 5. אבל אם אנחנו נבדוק ואני בכוונה כרגע מגיע לנושא המרכזי שעליו דנתם, אני חושב ש-4 או 5 דיברו עליו, בספרי העירייה נמצאו חובות של 65 עובדים בגין ארנונה ומעל 3 מיליון ₪ או 3,000 ₪, זה אותו דבר. לא תוקן. אני שם רגע ברקס, נקודה. צאו רגע מהדו"ח המפורט, אל תנסו לנגח, בואו נדבר על עמוד 42,מה שאדם

העלה,ואני אנסה להסביר במילים. אני מבטיח שאני אענה על כל תשובה. תנו לי בבקשה לגמור את ההסבר לפני שאני עובר לנושא הבא. אם יהיו שאלות – אני עונה לכולם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גרשון, אחריו אין יותר שאלות.

<u>מר גרשון טוסק:</u> לא, אבל אם תוך כדי יבקשו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, לא.

<u>מר גרשון טוסק:</u> סליחה. חבר'ה, הדו"ח הזה הוא למעשה דו"ח גיול חובות. אני מזכיר לכם, תודה לאל, אני יודע שגם בשנים קודמות, אבל גם בתקופתי, לא ירדנו מ-92% גביה. ברגע שגמרתי שנה מסוימת ואני כרגע לא נוקב בשנה, גמרנו ב-92% גביה, סתם לדוגמא, בשנת 2000, בדרך כלל בשנת 2001 אני גובה 50% מיתרת החובות של ה-8% שלא נגבו. כלומר, תיאורטית, ואל תגידו לי 3.9, 4% בדרך כלל מהחובות, זה 50% מיתרת החוב, אנחנו גובים בשנה העוקבת. כלומר, אם גמרנו את שנת 2000 עם 92%, בסוף 2001 שנת 2000 כבר היתה עם 96%. כי בדרך כלל חובות טריים הרבה יותר קל לגבות. ככל שהחוב יותר ארוך, הסיכוי הולך ופוחת.

מה אתם רואים פה? אתם רואים פה את מצבת החובות ליום מסוים. ביום מסוים, ב-31 בדצמבר 16, זאת היתה מצבת החובות. אבל ל-15 כבר גביתי 50% במשך 2016. לכן רואים כזאת צניחה בחובות. ירידה בחובות. בחוב של 2015 אתה רואה, אתם שואלים – למה 16 כל כך גבוה ו-15 כל כך נמוך? כי 15 אמנם גבוה, אבל כבר גביתי 50% מתוך ה-8% שלא נגבו ב-15. לכן, כל שנה זה הולך ופוחת.

יחד עם זאת, אני חייב לציין, אני גזבר, יש לי יועצים משפטיים, יש לנו חברת גביה, אני לא מעל בית המשפט במדינת ישראל. ברגע שיש פסיקה של בית המשפט, אני לא יכול לעשות שום דבר. ודוגמא מאד פשוטה – יש עובד, לקוח, לא משנה, ואני בכוונה לא מפרט, ואני מתחנן לפני כולם, אני חוזר – אני מתחנן – נא לא להזכיר שמות, זה לא מכובד. יש מישהו עם חצי מיליון שקל חוב, כולם יודעים, לא להזכיר את השם, פעם שלישית. הריבית וההצמדה במהלך שנה, 4%, 5% חוב פלוס מינוס, 1% בלבד אינפלציה, 5% על חצי מיליון שקל זה 25,000 שקל. בית המשפט פסק שהוא ישלם 200 שקל לחודש. 200 שקל לחודש זה 2,400 שקל. זאת אומרת, שכל שנה, מהפסיקה של בית המשפט, שזה בערך 7-8 שנים,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> 90%.

<u>מר גרשון טוסק:</u> החוב גדל ב-25,000 וקטן ב-2,400.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> 90% לשנה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> 90% החוב גדל. זאת אומרת, כל שנה הוא הולך ותופח. העלה אדם במהלך הישיבה שאילתה – האם ניתן להגיש ערר לבית המשפט על הפסיקה? אמת?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אני חושב שיתכן וכן, הנושא הזה עלה, חבר'ה, נושא משפטי לא נגמר ביום יומיים.

מר אדם קניגסברגר: לא חשוב, אבל זאת היתה ההמלצה.

מר גרשון טוסק: א', האם יש למישהו שאלות לגבי הדו"ח שעלה בעמוד 42? זה מאד חשוב לי,

מר ישראל זינגר: גרשון, השאלות הסתיימו, תעבור לסעיף הבא אם יש.

מר גרשון טוסק: או קיי.

עו"ד דוד מנחם: שכנעת אותנו, אבל כיף לשמוע אותך, תמשיך.

מר גרשון טוסק: בפרוטוקול הישיבה,

מר ישראל זינגר: אלא אם כן, חברים, להמשיך לענות?

מר גרשון טוסק: לא, לא, חבר'ה, אני ממשיך, אני ממשיך.

מר ישראל זינגר: אם ביקשת, בסדר גמור. זכותו.

מר גרשון טוסק: אני מבקש.

מר ישראל זינגר: שלא יגידו שאני מושך. אני רציתי להפסיק.

מר גרשון טוסק: הגזבר זכותו לענות כמו שצריך.

מר ישראל זינגר: 100%.

מר גרשון טוסק: עד עכשיו הוא דיבר לעניין. אין לי שום טענות, הגזבר בסדר.

מר גרשון טוסק: במכתב של אדם שאדם הקריא, בממצא מספר 7, מתייחס לנושא, אני מקריא את המכתב של אדם, בפרוטוקול, ממצא 7, קיים הפרש בעלות הממוצעת למשרות הבכירים בשנת 2016 לעומת 2015, מעל 5% עד 8.39, גם אם ההפרש נובע מעדכון השכר.

מר אדם קניגסברגר: את המילה גם אני מחקתי. ההפרש נוע מעדכון השכר.

מר גרשון טוסק: בדו"ח הביקורת מציין המבקר של משרד הפנים, אני מצטט מדו"ח המבקר, לא אני, עמוד 52 למטה: ההפרשים נובעים מעדכון שכר נבחרים ובכירים בהתאם לחוזר מנכ"ל 3/2016 וכן מהגדלת אחוזי שכר המנכ"ל בהתאם למרווח המוגדר בתפקיד לפי חוזר מנכ"ל ינואר 2011. כלומר, המבקר נתן את התשובה למה יש הפרשים. הוא בודק ומעלה. אם זה לא נכנס לפרק ב', זה לא נדון, סימן שזה בסדר.

מר אדם קניגסברגר: נכון. גרשון, משפט אחד.

מר גרשון טוסק: רגע, רגע, עוד נושא אחד. תן לי בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: בעניין הזה משפט אחד.

מר גרשון טוסק: כן, אדוני.

מר אדם קניגסברגר: ההערה באה כדי להזהיר מפני, היות ששכר הבכירים עולה, להזהיר שיש בעיה.

מר גרשון טוסק: עד היום אני יכול פה להצהיר בפני כולם, ששכר הבכירים ב-3 שנים שאני פה ירד כל שנה, כולל עכשיו.

מר ישראל זינגר: אבל אל תתן לאדם שהעובדות יבלבלו אותו.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, העובדות לא מבלבלות אותי.

מר ישראל זינגר: רגע, אתה מאמין לו או לא?

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר ישראל זינגר: אז שמעת מה הוא אמר?

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר ישראל זינגר: יפה.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני רוצה להגיד לך משהו, אני מכבד את גרשון משום שגרשון עושה, ציינתי את זה פה, הוא עושה עבודה טובה.

מר ישראל זינגר: אז הנה, שמעת מה הוא אמר עכשיו?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר ישראל זינגר: יופי.

מר אדם קניגסברגר: אין לי איתו חילוקי דעות.

מר אביהוא בן משה: איזה גרשון?

מר ישראל זינגר: גרשון טוסק.

מר גרשון טוסק: אני מבקש להעלות עוד נקודה אחת. רגע, סליחה, היו פה עוד שאלות, שאני לא אפספס אותן.

מר ישראל זינגר: כולם הבינו בינתיים. עוד שאלה אחת.

<u>מר גרשון טוסק:</u> לגבי מה שנאמר, האם אנחנו צריכים לפתוח חשבון בנק לכל תב"ר או לא? חבר'ה, הנושא הוא נושא מהותי, הוא נדון. אני גם חבר הנהלת איגוד הגזברים. הוא נדון. ואני מחזיק מכתב שיצא לגולן זריהן גזבר הרצליה, שבאותה שנה היה יו"ר איגוד הגזברים. המכתב יצא ממשרד עורכי דין הררי טויסטר ושות', זה אחד המשרדים הגדולים שעובדים עם רשויות מקומיות, וכיוון שביקשתם איכשהו לקצר, בשורה האחרונה, ואדם קיבל את המכתב הזה, הם מסבירים שעל פי החוק, אני לא אתפלפל בכל תתי סעיפים, על פי החוק זו המלצה, לא חובה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ציינתי את זה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אני חייב שזה יהיה על השולחן מה שנקרא. הנושא הזה נדון כרגע במשרד הפנים מול איגוד הגזברים. עזרא, כמה תב"רים אתה מנהל?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> 250-300.

<u>מר גרשון טוסק:</u> יפה, אז אני אפתח 300 חשבונות בנק.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון. אתה צדוק.

<u>מר גרשון טוסק:</u> שרון וישראל או אביהוא יצטרכו לשבת בבנק כל היום לחתום על טפסים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ביקשתי רק שניים.

מר ישראל זינגר: חברים, חברים, רגע, לא להתווכח. גרשון, הובן. סוכם.

מר גרשון טוסק: נשאלה שאלה על ידי אלי. אדם, סיימתי, אם שכחתי משהו – תגיד.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אתה בסדר.

מר גרשון טוסק: נשאלה שאלה על ידי אלי לגבי סעיף 9 עמוד 13. תקבולים בלתי רגילים נובע מתקצוב של 7 מיליון ₪ שימוש בעודפים אשר לא נעשה בהם שימוש. זה הסעיף שהתכוונת אליו?

מר אלי מוסרי: כן. כן.

מר גרשון טוסק: ידידי ורעי, מורי ורבי מה שנאמר,

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, אנחנו באותו לבל.

מר גרשון טוסק: אלי, אמר גרשון – אנחנו בסוף שנה בדרך כלל, כל פולני טוב יש לו 50 שקל בתעודת זהות ליום צרה. ואני זוכר שהצהרתי את זה גם במועצה. אני בשינויים השניים מעביר 7 מיליון שקל מעודפים, אם חס וחלילה נצטרך.

מר אלי מוסרי: יפה.

מר גרשון טוסק: תודה לאל לא הצטרכנו. אז במה אני נאשם, שגמרתי בסדר בלי זה?

מר ישראל זינגר: הוא לא האשים אותך, גרשון.

מר אלי מוסרי: לא, הבהרה רק. תיקנתי את עצמי אחר כך.

מר ישראל זינגר: זהו?

מר גרשון טוסק: עוד משפט אחד, רועי ברזילי העלה את הנושא של כפר אז"ר. רועי, אתה בטח יודע, כי היית,

מר רמי פדלון: תגיד לי, גרשון, מה פתאום חשפת את הסוד הזה? למה חשפת את הסוד הזה?

מר גרשון טוסק: איזה סוד? אנחנו מדברים על,

מר רמי פדלון: שאתה אומר 7 מיליון זה.

מר גרשון טוסק: 'איל-פאט-מאט', זה בעודפים. רועי שאל לגבי כפר אז"ר.

עו"ד רועי ברזילי: ... אזורים עשירים,

<u>מר גרשון טוסק:</u> נכון, קבעת.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא דיברתי, לא זוכר אם כפר אז"ר נמצא, נתתי אותו כדוגמא.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> נאמר. נאמר.

<u>מר גרשון טוסק:</u> נאמר כפר אז"ר. חבר'ה, קיבלתי הסכם חתום, אני חושב כמוך, בפירוק מועצה אזורית רמת אפעל התחייבו לתושבים, נערך הסכם אם אני לא טועה מול משרד הפנים, וזה סיכום שזה עולה כל שנה או שנתיים באחוז מסוים.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> היתה ועדת ערר.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אני לא יכול לשנות מה שאני רוצה, יש הסכם חתום.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> על מנת לדייק, זו היתה הנחיה של משרד הפנים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אדוני, ראוי היה להעלות שם את הארנונה ולהוריד באזורים עניים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רועי, כשרציתי בשיכון צנחנים לא הסכימו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל זו היתה החלטה של משרד הפנים וגם ועדת ערר לא מזמן קבעה את זה.

מר ישראל זינגר: אני רציתי להעלות בשיכון צנחנים, לא הסכים משרד הפנים.

מר גרשון טוסק: הנחיה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הנחיה. הנחיה. לא שאלו בכלל.

מר ישראל זינגר: רציתי לאזור א', אתה יודע את זה. טוב, תודה רבה. בבקשה, הנושא,

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, משהו אחר.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא. הנושא הסתיים.

מר אדם קניגסברגר: ביקשתי מלרמן דקה אחת, דקה אחת,

מר ישראל זינגר: ל-מה?

מר אדם קניגסברגר: להגיד משהו אישי.

מר ישראל זינגר: רגע, לא עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, ביקשתי?

מר ישראל זינגר: רגע, לא עכשיו, בסוף.

מר אדם קניגסברגר: אבל בסוף ...

מר ישראל זינגר: אדוני, בסיום הישיבה, כפי שמקובל בחוק, בדיני העיריות. בבקשה, בר אילן, אביבית,

מר אדם קניגסברגר: אבל לרמן אישר לי. דקה אחת. הוא היו"ר.

מר ישראל זינגר: אדם, בסיום הישיבה.

מר אדם קניגסברגר: הוא היו"ר.

מר שמוליק לרמן: אדם, מה הבעיה? תגיד, אני שומע.

מר אדם קניגסברגר: אני אסביר. דקה אחת. דקה אחת.

מר שמוליק לרמן: אני שומע. מה הבעיה?

מר אדם קניגסברגר: אני נזכרתי בפרשה שמר מוקי אברמוביץ סיפר. יש לי מזל ויש לי אישה יותר חכמה ממני, כשאני הבטחתי למוקי, בערב הוא אמר – אין בעיה – והזמנתי אותו אלי הביתה, כשחזרתי הביתה ואשתי שמעה, אמרה – האיש הזה לא ייכנס לביתי.

מר שמוליק לרמן: או קיי. בסדר.

מר אדם קניגסברגר: הוא שיקר בעניין של התמונה,

מר שמוליק לרמן: זה לא יפה, עזוב, זה לא נעים.

מר אדם קניגסברגר: כן, הוא שיקר בכנסת, ולכן הוא לא,

מר ישראל זינגר: יכולת להיפגש בביתו.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, סליחה, סליחה, והיא לא הסכימה שאני אפגש איתו. ואני מכבד את אשתי ולא,

מר ישראל זינגר: בביתך. בביתך. טוב.

מר שמוליק לרמן: 100%.

מר אדם קניגסברגר: לא, בכלל.

מר שמוליק לרמן: בסדר, אדם. זהו. נגמר.

מר אדם קניגסברגר: בגלל שהוא שיקר כמו שלא היה דבר, בקשר לתמונה. תשאלי אותו, הוא יודע. גם מבקר המדינה ...

מר מוקי אברמוביץ: אין לי מושג על מה אתה מדבר, חוץ מהסיפור שציטטתי אדם שאמר שאתה כועס על המוזיאון כי לא נתנו לאשתך להיות אוצרת של תערוכה. ציטטתי.

מר אדם קניגסברגר: לא, סליחה, אוצרת בעיר. שוב אתה משקר.

מר ישראל זינגר: הוו, אדם.

מר שמוליק לרמן: די, די, די.

מר ישראל זינגר: לא יכול להיות שקיבלת בלילה טלפון מפריס? אדם, אל תאשים את אשתך.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, סליחה, אני מתקן, הוא התנצל.

מר ישראל זינגר: אל תאשים את האישה תמיד. זה לא הוגן. עזוב את האישה.

מר אדם קניגסברגר: היא יותר חכמה ממני.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עזוב את האישה, אל תאשים אותה.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> אדם, מאחר והעדת שזיכרונך,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מוקי, אל תיפגע. צריך לדעת ממי להיפגע. אל תיפגע ממנו. אל תיפגע ממנו.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> די. די. די.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> למה לא להיפגע? סליחה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> כי אתה לא שווה כנראה להיפגע ממך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה ... כלאחר יד?

<u>דיון:</u>

התקיים דיון בדו"ח הביקורת המפורט מטעם משרד הפנים לשנת 2016 ובסיכום והמלצות ועדת הביקורת.

2. בר אילן – ועדת גבולות – גבעת שמואל.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בבקשה, אביבית, בבקשה, 2 דקות עורך הדין, אמנם זה בונוס עושה, רק הקדמה קצרה. רק את הרקע ממש דקות ספורות ואחר כך נבקש מעורך הדין. מתנצלים שהגיע רק עכשיו.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא, אני ביקשתי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> ברור, לא, לא, היא מדברת, שני משפטים עורך הדין, כולם ידברו, ודאי.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> פשוט אנחנו לא רוצים לעכב את עו"ד תדמור. אני אתחיל בסקירה קטנה. אנחנו הכנו ממש ככה את כל החומר, כדי שכל הציבור וגם כמובן שאתם תדעו את כל העובדות. הכנו מצגת וגם קצת על ההיסטוריה, על מנת שגם אתם וגם כל הציבור ומי שלא יודע יוכלו להבין גם מה היה עד היום ואיזה הליכים משפטיים אנחנו כרגע מובילים. מכיוון שאני לא רוצה לעכב את עו"ד,

<u>מר ישראל זינגר:</u> כפי שהתחייבתי. כי היו פה אמירות מכמה חברי אופוזיציה – למה אתה לא אומר? לא ממך. אמרתי, ברגע שיהיו נתונים עובדתיים ויהיו ישיבות, נביא את הנתונים. בבקשה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> הנושא עלה מספר פעמים והחלטנו להציג את זה בצורה מסודרת ונרחבת. אני אתן קצת היסטוריה ואז אני אעביר את רשות הדיבור לעו"ד תדמור, שהוא ירחיב. ואני גם רוצה לשחרר אותו, כי הוא כבר ממתין המון שעות. אין לי בעיה להעביר את זה בעצמי. אז אני אתחיל.

בגדול, לעיר יש מספר עוגנים פיזיים כמו הבורסה והאצטדיון, בדרום זה הפארק הלאומי והספארי, ובר אילן ומרכז תל השומר. ניתוק האוניברסיטה מהעיר רמת גן ללא ספק יהווה פגיעה בתדמית העיר, ולכן אנחנו נלחמים בכל הכוח על מנת שכזה דבר לא יקרה.

קצת היסטוריה – ב-1961 משויכת אוניברסיטת בר אילן לשטח המוניציפאלי של רמת גן. עם השנים הלכה האוניברסיטה והתרחבה ואף רכשה שטחי מקרקעין נוספים, כך שמחצית משטחה גלש לשטח המוניציפאלי של גבעת שמואל, שבזמנו היתה מועצה. הרחבת האוניברסיטה הביאה לכך שהאוניברסיטה למעשה שויכה לשני גורמים מוניציפאליים – גם רמת גן וגם גבעת שמואל, ואף לשני מחוזות שונים – תל אביב והמרכז. שיוך מפוצל זה הכביד על האוניברסיטה והלכה למעשה הפך את פיתוחה האסטרטגי והתכנוני כמעט לבלתי אפשרי. היו גם קשיים בניהול האוניברסיטה בדרך הזו, וגם כל הליך הפיתוח והבינוי לא היה באותה תקופה.

ב-1992, לאחר דיונים מעמיקים, החליט שר הפנים דאז וגם היום, אריה דרעי, על צירוף כלל שטחה של אוניברסיטת בר אילן לעיריית רמת גן. עד 1992 האוניברסיטה לא התפתחה מבחינת בינוי ולאחר 1992, מהרגע שהיא סופחה לרמת גן, החלה האוניברסיטה להתפתח והרבה בניינים נבנו עוד באותה תקופה.

בשנת 1996 פונה גבעת שמואל פעם נוספת ומבקש לספח אליה את שטח האוניברסיטה ובקשתה נדחית. גם בינואר 1998, שוב פנתה גבעת שמואל לשר הפנים וביקשה להעביר את האוניברסיטה לשטחה. חרף בקשה זו וכפי שצפוי היה, שיוכה המוניציפאלי של האוניברסיטה נשאר ברמת גן. אחד הטיעונים היו שעברה תקופה קצרה במונחי תכנון ולכן החליטו להשאיר את זה ברמת גן. שוב ב-2002 פנתה גבעת שמואל – גם אז הוחלט שעדיין הזמן קצר ואין מה להעביר את האוניברסיטה וכדאי להשאיר אותה בעיר גדולה כמו רמת גן. ב-2002 החליטה גבעת שמואל להגיש עתירה, להגיש בג"צ, וב-2003 גבעת שמואל חזרה בה ומחקה את העתירה.

בחודש מרץ 2014 התבצעה פניה שלישית במספר של גבעת שמואל לשר הפנים דאז, מר גדעון סער. גם הפעם ביקשה גבעת שמואל להעביר את אוניברסיטת בר אילן לשטחה המוניציפאלי. הממונה על מחוז תל אביב במשרד הפנים דאז, גילה אורון, התייחסה לכל הטיעונים של גבעת שמואל ודחתה טיעון אחר טיעון והחליטו שוב לא להקים ועדת גבולות ולהשאיר את המצב כמו שהוא, כך שהאוניברסיטה תישאר בידי רמת גן.

במאי 2017 הקים מנכ"ל משרד הפנים ועדה גיאוגרפית כוועדת חקירה קבועה לבחינת מעמד מוניציפאלי של רשויות מקומיות, שינוי תחום שיפוט רשויות מקומיות והכרזה על חלוקת הכנסות בין רשויות ואיחוד רשויות מקומיות באזור מחוזות תל אביב והמרכז. תוכנית העבודה של הוועדה כללה 16 נושאים שונים, ביניהם גם השיוך המוניציפאלי של אוניברסיטת בר אילן. ועכשיו אני רוצה להעביר את זכות הדיבור,

<u>מר אלי מוסרי:</u> ישראל, בוא נדבר אנחנו.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> רגע, רגע, עוד לא סיימתי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> הבטחתי ...

<u>מר אלי מוסרי:</u> אבל הוא יילך אחרי שהוא ידבר.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לא, לא, זה בסדר. גם אני, יש לנו עוד הרבה דברים להוסיף, אבל אני כן רוצה שרגע נעלה את הטיעונים שלנו וגם דודי קצת ירחיב, ואז אני אחזור.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> תודה רבה לכם, גם שהזמנתם אותנו. אני אגיד כמה דברים על הסיפור של השיוך המוניציפאלי של אוניברסיטת בר אילן ואולי קצת נידרש למצגת, אבל בואו רגע נדבר בלי זה.

מזה הרבה שנים עיריית גבעת שמואל מנסה את מזלה בלהעביר לשטחה המוניציפאלי את אוניברסיטת בר אילן. לאורך השנים היא הגישה מעת לעת בקשות, שהסתכמו בסופו של דבר כולן בנימוק הבסיסי שהיא רוצה לשייך אליה את אוניברסיטת בר אילן, כי מאד ישמח אותה אם אוניברסיטת בר אילן תהיה בשטחה.

אוניברסיטת בר אילן לא מעוניינת לעבור לשטחה המוניציפאלי של עיריית גבעת שמואל. היא לא מעוניינת לעבור בכלל לשום מקום. על פי עדותה, טוב לה במקומה. הבקשה האחרונה של עיריית גבעת שמואל הוגשה לפני בערך 3 שנים. וכמו כל הבקשות הקודמות של העירייה, היא נדחתה. מחוז תל אביב במשרד הפנים כתב דחיה מנומקת וברורה, ושר הפנים אז גדעון סער לא כינס ועדת גבולות. ואיכשהו לפני כמה חודשים, כמנהג תחיית המתים במקומותינו, הגיע זמן המשיח, ומשום מה בקשתה הדחויה האחרונה של עיריית גבעת שמואל זכתה לעדנה בפני ועדת גבולות שהקים שר הפנים אריה דרעי. למה בחר שר הפנים להקים ועדת גבולות דווקא בשנת בחירות? את זה צריך לשאול את שר הפנים. נושאים אחרים שוועדת הגבולות הזאת היתה אמורה לדון בהם בשנת בחירות, לא יידונו על פי החלטת הוועדה, על פי החלטת משרד הפנים. נושאים אחרים לא יידונו בוועדת גבולות. זאת גם ההמלצה של מרכז השלטון המקומי. זה גם תוכן פניית יו"ר ועדת הפנים של הכנסת יואב קיש, שפנה בעניין הזה לשר הפנים. הליך כזה של ועדת גבולות הוא במידה רבה הליך פוליטי. למה בוחר שר הפנים לנהל הליך פוליטי בשנת בחירות? אני לא יכול לומר שכמסתכל אני נלהב לרעיון. אני גם לא בטוח שהוא עולה בקנה אחד עם מה שהדין התקין מחייב. ויכול להיות שנביא את זה לבחינה בפני בית המשפט.

הוועדה התכנסה ויצרה לעצמה פרוצדורה, אם נעבור, יש כזה שקף. חברי ועדת הגבולות, זה רק במימד הפיקנטריה, כי בסוף יש אנשים ויש מי

שמכיר את האנשים – גבריאל מימון הוא יו"ר הוועדה, יש לו קשר ארוך שנים לשר הפנים, למפלגתו של שר הפנים, עם פכים כאלה ואחרים לאורך השנים. נעזוב את זה. חברי הוועדה – אחד הוא נציג המחוז ועוד 3 חברים – הגב' אפרתי, מר וולמן והגב' טלית. נציג המחוז הוא מר כיוף. הוועדה קבעה לעצמה קריטריונים, שאמנם בחלקם היא בהחלט אינה עומדת, אבל הקריטריונים עצמם נאים. היא מדברת על פומביות, היא לא כל כך הקפידה על פומביות. על צדק חלוקתי – אינני יודע אם היא תעסוק בכך. וגורמים נוספים להתייחסות הוועדה. אנחנו נראה לאן הוועדה תגיע. תחושתנו, אני צריך להגיד לכם, מעבר לשקף הנאה ולמצגת מאירת העיניים, תחושתנו שהוועדה הזאת דוהרת למטרה שסומנה מראש. למה אנחנו חושבים שהיא דוהרת למטרה שסומנה מראש? גם בגלל שיש לנו, לי בוודאי וגם לחברי וגם לחלק מהיושבים פה, ניסיון ארוך שנים בהופעה בפני ועדות. אנחנו יודעים מתי ועדה מקשיבה בנפש חפצה ומתי היא מקשיבה לנו כדי להקשיב ומקשיבה לאחרים שדעתם אינה כדעתנו בתשומת לב. וגם בגלל שהוועדה אימצה לעצמה עמדה של מחוז תל אביב, שזו עמדה מעודכנת, בניגוד לעמדה הכתובה שלו. יש לנו טענות שונות כלפי הוועדה, אני אתייחס לזה בסוף השקפים.

יש נוהל עבודה של הוועדה. היא קבלה כתב מינוי. היא פרסמה, היתה אמורה לפרסם את ישיבותיה בצורה מסודרת, אנחנו יודעים שהיא לא כל כך הקפידה על כך. לתת הזדמנות להופיע בפני הוועדה – היא נתנה, אחרי שהכרחנו אותה, לא מרצון, לא בשמחה, אבל נתנה. היא סיימה את דיוניה ובשלב הבא היא תפרסם טיוטת המלצות, ועל פי דבריה שלה, את טיוטת ההמלצות היא תעביר לנו עוד פעם לעיון ולתגובה, אחר כך יועבר לגורמי משרד הפנים ומשם יגיע לשר הפנים שיחליט את שיחליט.

הם אחרי סיום הישיבות, היו כמה ישיבות של הוועדה, בישיבה הרביעית, גם בישיבות הקודמות היתה נוכחות, בישיבה הרביעית באנו בצורה מסודרת, גם הקודמות היו מסודרות, אבל באנו מצוידים במומחים ובשקפים ובעוד טיעונים סדורים, והוועדה הקשיבה בנימוס רב, היא

הקפידה לא לשאול אותנו אף שאלה אחת. בכל הישיבות היו נציגים, גם שלנו וגם של גבעת שמואל וגם של בר אילן.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בישיבה הראשונה והשניה היו נציגים של שני הצדדים?

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> כן, בכל ישיבה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כי זה לא צוין פה. בסדר.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> כן, כן, בכל ישיבה. דילגתי קצת על השקפים, כי אתם קצת עייפים. בואו נתקדם הלאה, אם אתם יכולים לראות, מי שלא מכיר את המפה, אוניברסיטת בר אילן היא הצ'ופצ'יק האדום שתקוע, גבעת שמואל רואה את אוניברסיטת בר אילן כמובלעת ורוצה לבלוע את המובלעת, היא כמובן לא רואה שהיא בעצמה מובלעת שגם אותה אפשר לבלוע. אבל זה הכול עניין של זווית הראייה של המסתכל. בואו נעבור עוד אחד קדימה.

אנחנו, אמרתי, גייסנו מומחים, גם הופיעו אנשים מטעם העירייה, דיבר ראש העיר, דיברה מ"מ ראש העיר, דיברו נוספים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נציגים מהאופוזיציה.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> נציגים מהאופוזיציה דיברו. בעניין הזה, נדמה לי, להבדיל מכמה מהעניינים האחרים שנדונו כאן, אין הרבה עניין לאופוזיציה וקואליציה, כי אוניברסיטת בר אילן היא נכס חשוב של עיריית רמת גן והעברתה מעיריית רמת גן בוודאי לא תתרום, לא לאופוזיציה ולא

לקואליציה. אנחנו, צריך להגיד, זכינו לשיתוף פעולה ולעבודה מאד מאד קשה מצד צוות העירייה ויש לי הרבה הערכה לזמן ולמאמץ שהשקיעו. זה לא תמיד כך, לא מתקבל כמובן מאליו.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אתה בשידור חי.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> אני מבין שאני גם מוקלט, אז בכלל טוב.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אתה גם מוסרט.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> ואני גם מוסרט, עוד יותר טוב.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> נותנים לך את כל התנאים בישיבות האלה.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> אם צריך תגיד לי, ואני אעביר לך כבר את הדברים במסודר. למה לתעד אותם בצורה פיראטית? לפני הרבה מאד שנים, באחת הפעמים שהאשימו את הנשיא לינקולן האמריקאי, אחד ממתנגדיו האשים אותו בדו-פרצופיות, והוא, שהיה ידוע כאדם מכוער במיוחד, היה אומר – ואילו היה לי פרצוף אחר, בזה הייתי משתמש? לא תכה אותי בצדדים.

אלה היו המומחים שלנו. הבאנו את פז הנדסה וכלכלה, שהיא חברה מתמחה בתחום הזה, דניאלה פז דיברה מטעמם. את פרופ' יוסף שלהב, שהוא אדם ותיק ומנוסה ובקיא בתחום הזה של ועדות מוניציפאליות שדיבר באמת יוצא מן הכלל. ואת רני פינצ'י שהוא מומחה כלכלי, שגם הוא דיבר היטב. דיברו חברי המועצה מטעמכם, גם אלי מוסרי וגם גלעד

שריר. ואלי פדלון, יו"ר ועד ההורים דיבר. אביבית דיברה וראש העיר דיבר וגם אני, אין מה לומר, גם דיברתי.

בסופו של דבר, אנחנו לא מצאנו שום דבר בטיעון של עיריית גבעת שמואל שמצדיק את העברת האוניברסיטה אליהם. כי מה הם אומרים? הם אומרים – תראו, אם האוניברסיטה תהיה אצלנו, יהיו לנו יותר שטחי ציבור, יהיו לנו יותר שטחים חומים, נוכל לבנות יותר אצלנו, נוכל לשלב בתוך השטח של אוניברסיטת בר אילן כל מיני דברים שמעניינים אותנו, ננקה יפה את השטח, גם הרבה מסגל האוניברסיטה גרים אצלנו ולא מעט סטודנטים גרים אצלנו, והארנונה לא תצער אותנו. זה הכול נכון. זאת אומרת, אם רואים את אוניברסיטת בר אילן כפרה חולבת של עיר, אז היא יכולה להוות פרה חולבת גם של עיריית גבעת שמואל. אבל בעיריית רמת גן, בעיר רמת גן, האוניברסיטה היא נכנס, היא לא משמשת כפרה חולבת, היא משמשת כנכס שהעירייה משקיעה בו ומטפחת אותו כל השנים, והאוניברסיטה עצמה מאד מאד מרוצה מהשיוך שלה לעיר רמת גן ולעיריית רמת גן ולא רוצה לעשות שום שינוי. קשה מאד לראות מה קרה שמצדיק שינוי בעמדה בת כבר עשרות השנים, שאומרת – האוניברסיטה משויכת למקומה, ולמה לטלטל אותה ממקום למקום רק כי מישהו רוצה, או מאד רוצה, או ממש רוצה. קשה לראות את ההצדקה לכך. לא ראינו שום דבר בנימוקים שהוא בגדר חידוש, לא ראינו שום דבר בנסיבות שמצדיק שינוי, חוץ מאשר שאנשים התחלפו ויש פוליטיקה. אז האם פוליטיקה צריכה להספיק כדי לשנות שיוך מוניציפאלי של אוניברסיטה אחרי עשרות שנים? אנחנו חושבים שלא. אנחנו חושבים שהוועדה רצה לה בדרכה, ואמרתי, התחושה שלנו שהוועדה רצה למטרה שהיא סימנה מראש. אולי נופתע לטובה. אני כמובן אופתע אם אני אופתע לטובה, כי כך הדברים. ואנחנו, כמו שאמרתי, בשנת בחירות.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> מה מפריע לך, למה שנת הבחירות אתה מדגיש אותה כל פעם מחדש?

עו"ד דוד תדמור: תראה, שנת בחירות היא שנה רגישה. היא שנה רגישה, ובשנת בחירות לא נוהגים לשנות גבולות מוניציפאליים. לא נהוג ששר הפנים, שהוא אדם בסופו של דבר פוליטי, יתערב בשנת בחירות בין שתי עיריות ויעביר נכסים או בוחרים או ישנה גבולות מוניציפאליים משום ש-

מר רמי פדלון: שמוליק, זה מחזק את ההרגשה שזו פוליטיקה. זה הכול. זה מחזק את ההרגשה שזו פוליטיקה.

מר שמוליק לרמן: עו"ד תדמור, אני מנסה משהו לומר,

עו"ד דוד תדמור: אתה שואל – למה גם כשאין בוחרים,

מר שמוליק לרמן: אין פה בוחרים הרי. זה לא אנשים שגרים שם בכתובת, שיכולים להציע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש עוד אינטרסים פוליטיים.

עו"ד דוד תדמור: אתה צודק כמובן. אבל אין ספק,

עו"ד רועי ברזילי: רמי, גם לנו יש נציגים של ש"ס.

מר ישראל זינגר: תנו לו לענות. חברים, נשאלה שאלה.

עו"ד דוד תדמור: שאלה טובה – למה גם כשלא מעבירים בוחרים יש משמעות לשנת בחירות? והתשובה היא,

עו"ד דוד מנחם: רמי, אחר כך אני אתייחס לטענות שלו.

עו"ד דוד תדמור: אין ספק בכלל שאם אתה לוקח נכס מרכזי של עיר אחת ומעביר אותו לאחרת, אתה פוליטית פוגע בשלטון הנבחר של העיר האחת ומחזק את האחרת. עשית את זה כמיניסטר, אבל עשית אחד על חשבון האחר. באחד פגעת, את השני חיזקת.

מר שמוליק לרמן: הטענה היא שזו פגיעה במעמדו של ראש עיר מכהן לקראת הבחירות שאמורות לבוא. זה פחות או יותר מה שאני מבין ממך.

עו"ד דוד תדמור: זה לא רק ראש העיר, אני חושב שזה כל הדרג הנבחר בעירייה, שבוודאי נפגע מזה שמעבירים ומטלטלים גבולות מוניציפאליים מצד לצד. ומקובל בשנת בחירות בדברים כאלה לעסוק פחות. ובאמת, ועדת הגבולות הזאת, בהרבה נושאים מוניציפאליים לא דנה, מהטעם שמדובר בשנת בחירות.

מר שמוליק לרמן: מה, אנחנו המקרה היחיד שזה קורה לה בשנת בחירות?

עו"ד דוד תדמור: אני עוד לא ראיתי שיצאה מהוועדה, ואולי פספסנו, אבל עוד לא ראינו שיצאה מהוועדה שום בשורה לגבי אזורים

מוניציפאליים אחרים. אנחנו כן יודעים שהוועדה נתבקשה במפורש שלא לדון בשורה של נושאים בגלל שמדובר בשנת בחירות. וכאן דווקא,

<u>מר שמוליק לרמן:</u> יש לה על סדר היום נושאים לטיפול.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> יש לה 16 נושאים שהוצבו לה על סדר היום.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> יש לה נושאים על סדר היום שקשור לשינוי גבולות, נכון?

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> בוודאי.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> והיא החליטה מבין כולם בשנת בחירות לדון דווקא איתנו.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> איתנו דוהרים קדימה.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> באחרים לא נוגעים.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> לא אמרתי לא נוגעים. אני חושב שהם מקיימים דיונים נוספים. אבל שורה של נושאים נגרעה מהם, רק לאחרונה מנכ"ל משרד הפנים פנה לוועדה וביקש ממנה לא לדון בנושא נוסף אחד. אנחנו חושבים שהדיון בשנת בחירות הוא לא ראוי. אנחנו גם חושבים שהעובדה שהוועדה, לדעתנו, מטה בצורה שאיננה נכונה את העמדה המקצועית של מחוז תל אביב במשרד הפנים, ובמקום להתייחס לעמדה

הכתובה המסודרת הברורה מנומקת שדחתה מניי ובייי את בקשתה של עיריית גבעת שמואל, היא מסתמכת על איזו שהיא פרזנטציה של משפטים ספורים בעל פה, של אדם מתוך המחוז, שבא ואמר דברים לא נורא ברורים עם משפט בסוף שאומר – אז החלטנו לתמוך בבקשה של גבעת שמואל. והוא ציין איזה דיונים שקדמו לכך במחוז, שאנחנו מסופקים אם נערכו. אנחנו מאד מוטרדים מכך שמהלך שנראה בעינינו כמהלך פוליטי, מציגים אותו כמהלך שדרג מקצועי תומך בו, כשאנחנו חושבים שהדרג המקצועי איננו תומך בו. זאת סיטואציה מטרידה. ויכול להיות שהיא גם מצדיקה פניה לערכאות. כי אם אתה כדרג פוליטי רוצה לקדם מהלך, יכול להיות שזכותך ויכול להיות שלא, על כך אפשר לנהל דיון נוכח העובדה שמדובר בשנת בחירות. אבל אם אתה כדרג פוליטי מקדם מהלך ואתה עושה מאמץ גדול להציג את הדרג המקצועי כתומך בך, שעה שהוא לא, זה מעורר תחושה עמוקה של אי נוחות, ויש לנו תחושה עמוקה של אי נוחות. הצגנו אותה בפני הוועדה.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> שלהערכתך הדרג המקצועי לא שם, למרות שהוא מוצג ככזה.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> הסיטואציה היא שהדרג המקצועי, קרי מחוז תל אביב, הוא לא המחוז היחיד, אבל הוא הדומיננטי בתגובה שלו לבקשה של עיריית גבעת שמואל, כתב מכתב מנומק, ברור ובוטה נגד הבקשה הספציפית הזאת לפני כ-3 שנים.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> והיום?

עו"ד דוד תדמור: ובאופן מעט תמוה, באחת מישיבות הוועדה, לישיבה השניה הופיע נציג מטעם המחוז, שאיננו דובר רגיל של המחוז בסיטואציות האלה,

מר ישראל זינגר: וגם לא מוסמך לדבר בנושא זה.

עו"ד דוד תדמור: כן. הוא לא מי שבאופן רגיל ייצג את המחוז במצב הזה.

מר שמוליק לרמן: בנושאים כאלה. כן.

עו"ד דוד תדמור: שמו שדי רבי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא כבר לא שם.

עו"ד דוד תדמור: שגם נדמה לנו עובר מהמחוז למקום אחר, והוא התייצב בסיור ובכמה משפטים די מבולבלים אמר – כן, היה פעם דיון, אז עכשיו עשינו עוד דיון והחלטנו לתמוך בבקשה של גבעת שמואל. אנחנו לא משוכנעים שהיו דיונים, שנערכו ישיבות, שנכתבו דו"חות. אנחנו חושבים שיכול להיות שהעמדה הזאת היא לא מבוססת והיא בכל מקרה לא דרך נכונה לשינוי עמדה קיימת כתובה ומנומקת. יש לנו בעיה קשה עם הסיטואציה, כי נדמה לנו שמנסים ליצור מצג שדרג מקצועי תומך בעמדה של דרג פוליטי שעה שהוא איננו תומך בעמדה של הדרג הפוליטי, וזאת צרה שצריך יהיה לחשוב מה עושים איתה.

בגדול, שם אנחנו נמצאים כרגע. אנחנו סיימנו את הטיעון שלנו בפני הוועדה. אנחנו מתלבטים יחד עם צוות העירייה אם נכון לפנות כבר עכשיו

לבית המשפט. קשה לריב עם סמכות של שר הפנים בשינוי גבולות, היא נחשבת סמכות בשיקול דעת רחב. ועם זאת, הואיל ואנחנו מרגישים תחושה עמוקה של חוסר נוחות מהדרך, אז יכול להיות שתהיה לכך הצדקה. זה בגדול ואני אשמח לענות על שאלות אם יש לכם.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ישראל, אני מבקש.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלי מוסרי, שאתה הופעת בפני הוועדה, בבקשה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> שלום לכולם. א', דודי, אני חייב להגיד שאם יש דבר שאני מצטער עליו, שלא היית איתנו מהתחלה. אי אפשר לבוא אליך בטענות. אני חושב שאנחנו כעירייה, ואדוני ראש העיר יסכים איתי, שאם היית איתנו ביום הראשון היה אולי המצב נראה יותר טוב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע אלי, ברשותך, זה לא במקרה או לא במקרה, אני אסביר לך בדיוק מדוע. לא מראש צריכים לחשוד בכשרים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה אני מסכים איתך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ולכן הנהלת העירייה ואנשי המקצוע הניחו בהתחלה שהדיון הוא מקצועי, מכיוון שעמדה בפנינו עמדת מחוז תל אביב לדוגמא ושאר הדברים. רק תוך כדי מהלך הדיון השני והשלישי, התחיל לעלות, אני יכול להגיד, אולי עורך הדין לא, ריח לא טוב, ופניותי, אני לא יודע אם תתייחס לאחר מכן, אדוני עורך הדין, לגבי פניות שלי ליו"ר ועדת

הגבולות ומנכ"ל משרד פנים, שהתשובות בעצם ניתנו תשובות ולא מלאות לאחר מכן. בבקשה, אלי.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני רוצה להמשיך. מה שאמר פה עו"ד דוד תדמור, צריך להבין את זה לפי דעתי, כאחד שהופיע פעמיים מול הוועדה הזאת, הוועדה מנסה לשחק אותה על פי הספר, by the book. זאת אומרת, מבחינת פורמאליות, ניירת, הקצאת זמן, כל אחד את הזמן שלו, קשב רב, ההערות ענייניות. אבל אני מקבל שאנחנו צריכים להיות מודאגים, מאד מודאגים. אני חושב שגם העיתוי, גם העמדה המשתנה של מחוז תל אביב. מצד שני, צריך מאד לשבח את העמדה של האוניברסיטה, גם הנשיא וגם המנכ"ל, בשתי הופעות מאד מאד חזקות, היו חד משמעיים, נחרצים לחלוטין שהם רוצים להישאר ברמת גן. שהדברים יהיו מאד ברורים, פה לא היה אפילו ספק. העמדה של מחוז תל אביב, שהיא עברה מדף מנומק, עמדה מנומקת אחרי דיון לאיזו שהיא מן אמירה שהתחלקה פעמיים, פעם אחת בסיור ששמעתי, אני לא הייתי, אבל פעם אחת הוא ישב לידי, ואני הייתי בהלם כשהוא אמר את זה שהם חשבו והם ממליצים, משהו כזה, אני לא זוכר את המשפט מילה במילה, אבל אני חושב שהבקשה הזו הגיונית ואפשר לצרף את בר אילן לתחום השיפוט של גבעת שמואל. זו אמירה מאד חמורה, כיוון שמאחוריה לא היתה שום הנמקה. זו היתה אמירה כזאת מהפה ולחוץ. בגלל זה אנחנו צריכים להיות מאד מאד מודאגים ממה שקורה. אני חושב שהכיוון ללכת בקטע המשפטי, ללכת לבית המשפט, אני לא יודע, יש לנו פה גם יועץ משפטי שבטח יגיד את דעתו, אבל אנחנו צריכים להיות ערוכים לזה. אני מאד מוטרד. אני ראיתי גם את שפת הגוף של חברי הוועדה. הם היו נחמדים, אליך, ישראל, קצת פחות נחמדים אפשר להגיד, אולי מסיבות כאלה ואחרות, אבל הם יותר היו נחמדים כלפי ראש עיריית גבעת שמואל, ואני לא אהבתי את זה, לפחות לפי שפת הגוף שלהם. והם, אם אפשר ככה לבוא ולתמצת את הדברים, אז כאילו נכנסנו למשחק הזה עם יד אחת קשורה. והיד הקשורה הזאת היא יד שהיא מסתכלת. אני שאלתי

שם בישיבה, בכנס השני שהייתי – איפה עיריית רמת גן נכשלה? בואו תגידו לנו. אם נכשלנו בטיפול שלנו באוניברסיטה ובלקדם אותה ולפתח אותה, לעמוד לצידה בתוכניות הבנייה והפיתוח שלה – סבבה, נכשלתם, זוזו הצידה, תנו למישהו אחר אולי הוא יעשה את העבודה יותר טוב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> וענה לך הנשיא, נכון.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ענה לי הנשיא ואמר לי – אלי, אתה צודק, לא נכשלתם. אתה צודק ב-100%, לא נכשלתם. והוא אמר את זה לפרוטוקול. אבל חברי הוועדה, אני לא יודע אם הקשיבו באוזן אחת או בחצי אוזן, אבל הדברים נאמרו, וזה דבר מאד מאד חשוב.

אני חושב, אדוני ראש העיר, שיש פה, זה מסוג הדברים שטוב בדמוקרטיה, יש נושאים שאין פה אופוזיציה, אין פה קואליציה, כולנו כאיש אחד, אבל צריך להסתכל על היום שאחרי. אני בדעה, אני מקבל את מה שאמר דודי, אני חושב שצריך להסתכל לערכאות המשפטיות, זו שנת בחירות, זה מריח לא טוב. מה שאמר דרעי בחדרי חדרים זה לא מעניין אותי. אוניברסיטת בר אילן היא נכס אסטרטגי לעיר רמת גן, היא חלק מה-DNA שלה, חייבת להישאר ברמת גן. רמת גן חיה עם בר אילן, בר אילן חיה בתוך רמת גן. עובדים רבים שעובדים בבר אילן גרים ברמת גן. זה נראה לי פה דבר מאד מאד תמוה. ואם אני מחפש את הדבר שהוא הכי מרגיז, זה שנת בחירות. והוא צודק עו"ד תדמור, שנת בחירות זה מריח לא טוב. ופה אנחנו, לפי דעתי, אם אפשר היה להפעיל, ואני יודע שניסו להפעיל חברי כנסת, אם היינו יכולים לעצור את כל התהליך, אני לא יודע אם זה אפשרי כיוון שיש לשר הפנים סמכות, חמה שנקרא, בשיקול דעת רחב כמו שאומרים, אבל אם אפשר היה לעצור את זה ולהגיד שאנחנו מאד מוטרדים ואנחנו מאד מודאגים, אם זה היה אפשרי זה היה מצוין. אבל בסך הכול, אדוני ראש העיר, מה שאני מציע לך כראש העיר של כולנו בקטע הזה, אנחנו איתך במאבק הזה, אנחנו מאמינים שבר אילן

צריכה להיות חלק אינטגראלי ולהמשיך כך כחלק מהעיר רמת גן. ואני מציע שאם אתה מקים משהו, איזו ועדה מייעצת או משהו, אז יחד עם יו"ר האופוזיציה, שהדברים ייראו כלפי חוץ 100% חזית אחידה, משום שזה צורך קיומי של האוניברסיטה וגם שלנו שנהיה ביחד. תודה רבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני רוצה להוסיף לזה כמה דברים. באחת הפעמים, באחת הישיבות אמרתי בפני הוועדה, בוא נגיד שיש ילד והאבא רוצה את הילד אצלו והאמא רוצה את הילד אצלה. גם בדיני משפחה, מגיל 9 כמדומני, שואלים גם את הילד. והילד אמר את דברו. ולכן, גם בהתעלם ממה שאמר אלי, כלומר, לא בהתעלם, אלא בנוסף למה שהוא אמר, לאוניברסיטת בר אילן, ואני אביא דוגמא אחת, לאוניברסיטת בר אילן זה אסון כלכלי התפתחותי לגמרי. דוגמא אחרונה שעמדה בפני, שהייתם שותפים וכולם הצביעו בוועדת בניין עיר פה אחד. האוניברסיטה ביקשה בשנה האחרונה, נכון אביבית?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> להקים שני מגדלים, זאת אומרת, מעונות סטודנטים למאות סטודנטים, שזה דבר מאד חשוב לכל אוניברסיטה וכמובן גם לבר אילן, שלא מעט באים גם מחו"ל ללמוד. זה הגיע לוועדה וזה קרה יום אחרי הדיון, נדמה לי מספר 2, שטענה, כמו שאמרה אביבית וכמו שאמר עו"ד דודי תדמור, בלהט עד כמה חשוב, טען ראש עיריית גבעת שמואל, עד כמה חשובה טובת האוניברסיטה לגבעת שמואל. ויום אחרי הדיון פה,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אחרי מועד ההתנגדויות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן, אחרי מועד ההתנגדויות, וויתרו גם על זה. לראות את הצביעות ואת הציניות. הגישה גבעת שמואל את ההתנגדות להקמה. ומדוע? הוא הסביר את זה בוועדה, בהתחלה לא זכר, אמר – כי אנחנו רוצים, כמו שאמר, אולי אני אדגיש רק את זה, עו"ד דודי תדמור, אנחנו (גבעת שמואל) רוצים בעצם לנגוס, לחלוב, לא רק כסף, זה בטוח, שטחים מתוך האוניברסיטה לטובת העיר גבעת שמואל. אני לא מאשים אותו, אני מאשים אותו שהוא לא אומר את האמת מדוע. אוניברסיטה היא לא חפץ. אוניברסיטה היא שטח אקס טריטוריאלי שבדרך כלל כשנמצאים בשותפות עם עיר, במקרה זה בקרבה גם עם גבעת שמואל, יש דברים משותפים. אבל אוניברסיטה יש לה את הצרכים שלה. ושטחי אוניברסיטה, חוץ מלהשתמש באמפי, להשתמש באיזה שהם מקומות בפנים וזה קורה, היא לא חפץ שעובר ולא בגלל זה לוקחים. אז זה אחד הדברים. להם זה עניין של להתקיים או לא להתקיים. לגבעת שמואל זאת מחלבה. ולעיריית רמת גן זה נכס אסטרטגי, לא הוזכר פה ולא ארחיב, שיתופי פעולה שקיימים שם. בבקשה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> רגע, ראש העיר, אני מציעה שאם יש שאלות לדודי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אולי יש עוד שאלות לדודי, כן.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> ואחר כך אני רוצה להמשיך.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני רוצה שתי שאלות.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> משפט קצר.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני רוצה שתי שאלות לעורך הדין.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> עכשיו רק שאלות, אחר כך נמשיך בדיון, מי שירצה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רק מי שרוצה כרגע שאלות. בבקשה, אביהוא.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> שאלה ראשונה לעורך הדין בנושא של השיהוי. כשאני, מה שנקרא, הבנתי שיש פה איזו שהיא סאגה שמישהו פה תפר לנו איזה שהוא מניע מסוים, כשכמו שציינת, המטרה כבר היתה ברורה לכולם, המלצתי מיד שתהיה התקשרות עם משרד עורכי דין. אני שמח על זה שבעצם המשרד, שאתם בעצם מייצגים את העיר, הצטרף למאבק הזה. ושאלתי, לפי מה שאמרת, שבשנת בחירות בעצם אין טעם היום בעצם לדון בדבר כזה כי זה משפיע באופן ישיר על הבחירות של אותו ראש ראשות, במקרה של ראש העיר שלנו, האם אין מקום במיידי להגיש עתירה לבית המשפט העליון וכבר במיידי להגיש את העניין עצמו, שיש פה עניין שאין רלוונטיות כרגע לדיון. כי מה שיקרה, בעצם פספסנו את העניין של הזמן, בעצם נתנו לוועדה להמשיך ולהתדיין. ובסוף, כשהתוצאה לא מתאימה לנו, אז אומרים – רגע, רגע, חברים, שנת בחירות, אנחנו לא מתעסקים, אל תדונו בזה. זאת אומרת, היינו צריכים באותו רגע שנכנסת לתיק לומר – חברים, ישר לבית המשפט. זאת שאלה ראשונה.

שאלה שניה – האם נתתם התייחסותכם בפני הוועדה איפה עובר הגבול או איפה בעצם יש אמירה בכלל, כאמירה כללית, בכל סוגיה שבה מדובר בגבולות, כי הרי כל עיר תמיד תתייחס לגבול שלה, לחלק שנמצא ממש

בסמוך אליה כחלק משלה, באופן קבוע. תמיד הם ירצו להיות אימפריאליסטים ולשלוט בעוד ועוד שטחים. וכל העניין עצמו הוא בעצם שצריך להיות נימוק מאד מאד דרמאטי, כי הרי אין סוף לדבר. כי ברגע זה כל עיר ועיר תפתח במלחמת גבולות עם העיר שלידה. כי כל אחד ירצה את השכונה שלידו או את השטח הירוק שלצידו כחלק ממנו. אז יש פה איזו שהיא אמירה בכלל כללית שאמורה להיאמר, שאין שום מקום או אין שום עניין לפתוח את זה, כי ברגע שאתה פותח את העניין הזה once במקרה הזה, פתחת את זה לכל אותן מאתיים ומשהו רשויות שיש היום בארץ.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> אני אתחיל מהשאלה השניה, כי אני זוכר אותה יותר טוב כי היא השניה.

לא מצאנו בנימוקים של גבעת שמואל ולא נימוק אחד שיכול בעיני להצדיק העברה של אוניברסיטה או כל דבר אחר מעירייה אחת לאחרת. אני לא מוצא שום דבר בטיעונים של גבעת שמואל שיכול להצדיק את השינוי שהיא מבקשת. אני לא מבין למה הקימו את ועדת הגבולות כדי לדון בטיעונים ממוחזרים שנדחו כבר פעם אחרי פעם אחרי פעם אחרי פעם בעשרות השנים האחרונות ובכל זאת כך קורה. לכן אמרתי, אני מוטרד.

לשאלתך על שנת בחירות ועניניי שיהוי – תראה, יש שאלה טובה מתי צריך לפנות ועל איזה עניינים. ברגע הקמת הוועדה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> סליחה, אני התייעצתי עם היועץ המשפטי. חשיפת טקטיקה משפטית והעיתוי, זה לא צריך להיות דבר שייוודע לצד השני. אז לכן בנקודה הזאת אני מרשה לעצמי, אתה תדע מתי כן, מתי לא.

עו"ד דוד תדמור: אני אענה בזהירות. אני חושב שאנחנו בעיקר מוטרדים כרגע ממה שאנחנו רואים בוועדה. אנחנו עוד לא מוטרדים ממסקנת הוועדה, כי היא עוד לא פורסמה. אנחנו בוודאי עוד לא מוטרדים מהחלטת שר הפנים, כי היא עוד לא התקבלה. אבל ממה שאנחנו רואים באופן שבו הוועדה מתנהלת, אנחנו מאד מוטרדים. ואת האופן שאנחנו רואים שבו הוועדה מתנהלת, אנחנו רואים רק עכשיו כשהיא מתנהלת. ואני חושב שעל זה אנחנו נרצה לבוא בטרוניה. זה לא קל, זה לא קל, לא פשוט לגייס את בית המשפט מול ועדת גבולות, לא פשוט להתערב בשיקול דעת ובדיונים. אבל בגלל שאנחנו באמת מוטרדים, אני לא יודע אם תהיה ברירה.

מר ישראל זינגר: איצ'ה, בבקשה.

מר יצחק שחם: ההגנה הכי טובה זה התקפה. יש ממול בר אילן את רמת אילן, אני מכיר כמה תושבים שגרים שם שאמרו לי שהיו רוצים לעבור לרמת גן. מדוע לא נפעל בעניין הזה? שהתושבים יעשו פטיציה או משהו שרוצים לעבור לרמת גן. ונדרוש, לפני שהם דורשים את זה, אנחנו דורשים קודם את רמת אילן,

מר ישראל זינגר: זה לא במנדט הוועדה, נכון?

עו"ד דוד תדמור: מכל מקום, לא חלק מהסוגיה המשפטית.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה רועי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> היה נשמע מהתיאור שהגדרת את הבעיה נכון, על פניו, ונראה שהטיעונים המשפטיים, למרות שהם חשובים והם נכונים, אבל נראה שהמחלה היא בעצם,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא משפטית.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> פוליטיקה. והטיפול צריך להיות אחרת. אם החץ כבר נורה ועכשיו רק מסומנת המטרה, יכול מאד להיות שהפעולות שאנחנו צריכים לעשות, לצד עורך דין, זה פעולות פוליטיות. זה לובינג בכנסת וזה את כל הפעולות הדרושות, לאתר גם איפה היתה הבעיה בהתחלה, איפה פספסנו את הנקודה, כדי לראות מיהם האנשים שהתחילו להניע את המהלך כדי להפיל עליהם את הפטיש 5 קילו. יכול להיות שאנחנו מפספסים. אנחנו מחפשים עם הפנס לא במקום הנכון. ויש לנו, אני חושב שלעיר של 160,000 תושבים, עם תמיכה ציבורית מגוונת נקרא לזה, מכל הקשת הפוליטית, בשונה מגבעת שמואל, יש יותר אפשרויות. כי גם, אותו קונצנזוס שמושג כאן במישור הפוליטי, יושג גם בכנסת.

צריך לשים לב לעוד משהו שמחריד אותי, ואולי גם מסביר לנו את העניין הפוליטי, זה שגבעת שמואל עוברת, חוץ מתהליכים של יותר אוכלוסייה דתית שגדלה שם, גם יש תהליכים של הקצנה דתית, יש שם הפרדה ויש שם כל מיני כאלה שמתחילים, וזה כל פעם עולה, אני רואה את הכתבות האלה שעולות. ולהכניס אוניברסיטה, שגם ככה היא על סף הדתי, לתוך עיר שהיא עוברת תהליכי הקצנה, אני לא יודע אם יתחילו להיות דיפוזיות שם, והדבר הזה יכול להשפיע גם על איך שתיראה האוניברסיטה פנימה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> בר אילן מוגדרת כאוניברסיטה דתית.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בסדר, לא, אין בעיה. יש דתי, היום אנחנו יודעים שיש 50 גוונים לדתי. והעסק של מה שקורה בגבעת שמואל עלול להשפיע גם על האופי של אוניברסיטת בר אילן, כפי שאנחנו מכירים אותה. אני לא רוצה להגיד שזה צריך להיות שיקול שיכול לשחק טוב במישור הלאומי וצריך להשתמש בו. ויש לזה הרבה אוזניים ששומעות. ואם זה, להיפך, זה השיקול שמסתתר מאחורי האקט הפוליטי, אז צריך למצוא אותו עכשיו. ויש לנו נציג פה שהוא מקושר ישירות לדרעי, ויש לנו נציג פה שמקושר ישירות לבית היהודי, עם 3 מנדטים. בואו ניתן את המכה.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> באמת להערתך, אחרי שישבתי שעתיים והקשבתי לקואליציה/אופוזיציה, אין לי ספק שבנושא שתעבדו בו ביחד אתם יכולים להגיע רחוק ולהשיג הישגים. המישור המשפטי פה הוא חשוב, אבל כמובן שהסוגיה העיקרית כאן לא יושבת במגרש המשפטי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני רוצה לציין שאכן אנחנו פועלים גם עם חברת לובינג בכנסת וגם בוועדת הפנים. אני רק רוצה לומר, אני לא יודע מה בסוף ייעשה ואנחנו יודעים מה נכון, מה ראוי, מה חוקי וכך הלאה, אבל יש פה לדעתנו ולאור בדיקותינו עד עתה, לא על ידי הגוף המשפטי שמייצג אותנו, יש פה ריח לא של משהו, למרות שזאת גם היתה אפשרות, לאומי בכיוון שאמרת, אלא ריח של אינטרסים כלכליים זרים, או בוא נקרא להם לא ישרים. זה כרגע לאור הבדיקה. מבחינת רמת גן, נתח, בלי להגיד מספרים, של האוניברסיטה בארנונה הוא מאד קטן. מבחינת גבעת שמואל – הוא נתח הרבה יותר גדול. ולכן אחת המחשבות שלנו, תוך כדי המהלך, שבעצם, ראיתם מקודם שתיאר מה האפשרויות או מה המנדט של הוועדה, גם צדק חלוקתי. מה שנעשה במקרים אחרים בארץ, יכול להיות שאחת הדרישות שלהם, שלא נאמרת באופן גלוי, סליחה, כן נאמרה באופן גלוי, שבעצם נעזוב את הגבולות, עיקר שיקבלו קצת נתח מהארנונה. זאת אחת המחשבות שעולה. בבקשה, אדם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> האוניברסיטה מיום היווסדה היתה בשטח המוניציפאלי שלנו. ואנחנו, כל האופוזיציה והקואליציה נילחם בכל הכלים החוקיים שהיא תמשיך להיות חלק בלתי נפרד ממזרח העיר, הכולל את רמת אפעל, מתחם תל השומר, קרית קריניצי וכפר אז"ר. כלומר, מי שמנסה לטעון שיש כביש גהה ומה ששייך לעיר זה פה, ומה ששייך לשם זה שייך לערים אחרות, אז הוא טועה. יש גם לנו אזורים באזור ההוא, שעיריית רמת גן עזרה להם, כמו רמת אפעל וכמו כפר אז"ר, שעזרה להם בתקציבים שלהם כדי להתאושש.

ברשותכם, אני בא להציע משהו, כי הדיונים מתמשכים. אני מציע להקים בהקדם צוות מצומצם של 3 חברי מועצה, ביניהם אלי מוסרי כנציג האופוזיציה, נציג ראשי האוניברסיטה התומכת בעמדתנו, בצירוף עו"ד דודי תדמור, שיחליטו על דרכי המאבק, לרבות פנייה לערכאות כנגד הכוונה לגזול את האוניברסיטה מעירנו. זו ההמלצה שלי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מטפלים בזה צוות מקצועי ואם יהיה צורך כמובן, כמו שעשינו שם, אז בהחלט גם נעבור לדרגים הפוליטיים. אביבית תתייחס לנושא הפוליטי. בבקשה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> עו"ד תדמור, ככה, בגילוי הנאות, בהמשך לדברים שעו"ד רועי ברזילי אמר, אני נציג ש"ס בעיר ועורך דין 25 שנים. ועוד גילוי נאות – לפני שראש העיר הגיש את התשובה למשרד הפנים, החומר בנושא של האוניברסיטה הועבר אלי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> את המכתב, לא את התשובה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> את המכתב. ואני אומר על סמך הזיכרון שלי, שהיו הליכים כבר משנות ה-90 בנושא הספציפי. כי אני מאד הייתי מוטרד שהצגת למעשה את התזה שלך, הבסיס שלה שנת בחירות. יש משהו פוליטי. ואני כאזרח הייתי אומר – תשמע, חס ושלום, יכול להיות שעורך הדין שאמור לייצג אותי מכין לעצמו איזו שהיא תשובה למקרה שקורה משהו לא בסדר בדרך להשגת המטרה. אני כעורך דין תמיד שואף קדימה. ואני אסביר. הנתונים שאמרת מחולקים לשניים: יש את הטיעון המשפטי, ופה אביהוא צודק, של שנת בחירות, וגם דיברנו על זה בלשכת ראש העיר, שנת בחירות. אפשר לטעון טענה בלי קשר לפוליטי, לא פוליטי, אנחנו זוכים משפטית, לא זוכים משפטית, שבשנת בחירות לא תהיה הכרעה. זה טיעון משפטי שאפשר להביא אותו בלי קשר לכלום, לבית משפט. זו טענה שבפני עצמה עומדת והיא נכונה. ומבחינתי, אם יש כל כך הרבה חששות, לעשות את זה אתמול. אבל, כשאני רואה שכל הריכוז של הטענות, שהבסיס שלהן מבחינת מה שאני שמעתי פה, שנת בחירות, פוליטיקה, שר הפנים, לצערי זה לא מדויק בלשון המעטה, ואני אסביר לך למה.

מהחומר שהובא לעיוני לפני מספר חודשים, ואני אומר את זה על סמך הזיכרון, בשנת 94 היתה כבר ועדת גבולות לגבי אותה בעיה. בשנת 2000-2001 היתה גם כן ועדת גבולות לגבי אותה בעיה. יתרה מכך, היה בג"צ בנושא הזה ועיריית גבעת שמואל משכה את הערר בחזרה. הנושא של ועדת גבולות, שעכשיו אנחנו מדברים עליו כרגע, זה לא שנת בחירות, זה כבר ב-2014, אני אומר הכול על סמך הזיכרון מהמסמכים שהובאו לעיוני, שגילה אורון כבר הכריעה שבר אילן, כלומר, העמדה שלה היתה שתישאר בגבולות רמת גן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> העמדה המקצועית.

עו"ד דוד מנחם: כן. כן. וכל הוועדות היו לטובתנו. ואז פתאום בא באמת אותו אחד, שדי, וזרק כמה מילים, כי התחלפה מישהי במקום גילה אורון, והיא חדשה, איך אומרים? היתה יומיים שלושה בתפקיד, ופתאום שלחו מישהו להטיל פצצה – אנחנו חושבים שבר אילן צריכה להיות בשטח המוניציפאלי של גבעת שמואל. והלך, בלי להביא מסמך, בלי חוות דעת וכו' וכו' וכו'.

אני חושב, למעשה גם ראיתי אצלכם פה בטיעון, אתם הגדרתם את זה בתור טיעון במספר נושאים, לגבי המצגת, באותו שלב שהיה לגבי הטיעונים, לא ראיתי, ופה אני כן מזדהה במובן מסוים עם חלק מהדברים שרועי אמר בפתיח לגבי, אם זה משפטי. הטענה הבסיסית שלנו משפטית זה מה שאמרתי כרגע – שכבר היה ב-94, היה 95 ובאו ודנו. והיה ב-2000, 2002, היה כולל בג"צ וחזרו. עכשיו זה הסיבוב השלישי של אותה סוגיה שחוזרת עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם. זו הטענה הבסיסית.

מר אריה מזרחי: יש כבר החלטה חלוטה לפי דבריך.

עו"ד דוד מנחם: שניה. שניה. שניה.

מר אדם קניגסברגר: תן לו לדבר.

עו"ד דוד מנחם: לכן, אתם כעורכי דין שמייצגים, אתם צריכים ללכת ולתקוף את הסוגיה בשני היבטים: אם אתם מאמינים באמת שזה פוליטי, למרות שלאביהוא אתה ענית ואמרת – תראה, בדקנו את העניינים ומשפטית ראינו שאנחנו בסדר. אבל אם חוששים שזה משפטי, אז לפעול לא רק במישור המשפטי של חברי מועצה כאלה ואחרים, אני לצערי לא השתתפתי באף סיור למרות שרציתי, גם גורמים פוליטיים, אבל אני אמרתי את זה גם כן באחת הישיבות שהיתה בלשכת ראש העיר, אני

לא בטוח ואני לא יודע אם זה נכון פוליטית ללכת כמו שאנחנו אומרים פה, והכול מוצג ומוסרט, ללכת ולהפעיל קשרים. אז מה, אנחנו הולכים לחטוא בחטא שאנחנו טוענים שחטאו כלפינו. אני, מה שאני אומר, אתם כעורכי דין צריכים לבדוק, איצ'ה, אני מדבר משפטית.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עצור רגע. אני אתן לך לדבר.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אדם, אמרתי את זה לאיצ'ה, אנחנו לא הולכים ל... לבוא לפה. איך הוא יבוא לפה? תסגור את השיברים. תסגור לפה את השיברים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, אני לא רוצה, אני רוצה לכבד את היועץ המשפטי שלקחנו, הייעוץ המשפטי שלקחנו לנושא זה, ולכן אני אפסיק את הדיון ביניכם, או שאני כבר אפסיק את כל השאלות. אני הבנתי ואני גם מכיר, אני מבקש מדודי תדמור לענות – האם הטיעון הזה שזה חוזר עוד פעם ועוד פעם, האם הוא טיעון קיים בסיסי בטענה המשפטית שלנו?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רק להמשיך את המשפט שלי. אני אומר דבר כזה, איצ'ה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא לאיצ'ה, רק לעורך דין בבקשה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אם אנחנו יודעים, ואתה מן הסתם יודע לא פחות טוב ואפילו יותר טוב את כל הפרטים המורחבים בקשר לנקודות שאני העליתי, בשנות ה-90, בשנות ה-2000, הבג"צ ב-2002, וששהליך

הזה של ועדת הגבולות כבר ב-2014 יש את חוות הדעת של גילה אורון, זאת אומרת שזה לא לנקז לנו בתור מייצגים שנת בחירות, שנת בחירות, פוליטי, פוליטי, פוליטי. נקודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ברור. בבקשה, עו"ד דודי תדמור.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> עו"ד תדמור, בבקשה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מה השאלה אבל? מה השאלה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> האם הטיעון הזה מובלע או קיים באופן בסיסי שם? אני מפשט את השאלה.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> קיים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נקודה. הוא קיים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> קיים? זה טיעון בסיסי שלנו.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> או קיי, אם זה הטיעון הבסיסי, אז אני חושב,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הוא ענה לך.

<u>מר אריה מזרחי:</u> שצריך לחזק את הטיעון הזה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הבנתי. אז אני חושב שצריך ללכת לבית המשפט,

<u>מר אריה מזרחי:</u> זה כאילו פסק דין חלוט.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> צריך ללכת לבית המשפט ולטעון שתי טענות: אחת – שיש פה שיקולים זרים פוליטיים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה מה שאנחנו עושים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> שיקולים פוליטיים זרים. שתיים – גם אם אין שיקולים פוליטיים זרים, זו שנת בחירות. אני דווקא בשונה מכם, שאתם מנסים לצחקק כי יש לכם קצת חוסר בהבנה משפטית, קצת, הרבה יש לכם, אתם מחפשים לדבר לפרוטוקול, דווקא מעו"ד תדמור אני לא בדיוק הבנתי שהוא מיהר ללכת להגיש את ההליך, כי אמרת שזה שיקולים שלנו, ובצדק, אמרת את הדברים שיקולים. לכן, מה שאחרים אמרו שהם הבינו ממה שדיברתי ושאתה ענית, תסביר להם את ההבדל לגבי השיקול האם להגיש עכשיו או לא עכשיו ולמה.

(מדברים ביחד)

<u>מר ישראל זינגר:</u> אף אחד לא אומר. עו"ד דודי תדמור יענה רק מה שהוא חושב שלא יזיק לעיתוי המשפטי שלנו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יפה.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> אתה אומר הרבה דברי טעם וההערות מועילות, על הדברים חשבנו, בוודאי. הסר דאגה מליבך. אנחנו מכירים היטב את הדברים, את משמעות מה שהיה, את חוסר הבסיס לשינוי,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ציינת את זה.

<u>עו"ד דוד תדמור:</u> כל הדברים האלה קיימים. הואיל ואני, מסתבר לי, צד שמאל שלי מוסרט, צד ימין שלי מוקלט ועל האמצע אני לא רוצה לדבר, אז ברשותך, אני לא ארחיב מעבר לכך. אבל תודה על הדברים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> או קיי. העיקר לקחת את זה לתשומת הלב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. אז קודם כל, תודה רבה לך עו"ד דודי תדמור, והמועצה, זה לא רק הצד המשפטי, סומכת על ההיבט המשפטי. המועצה, אני מקווה שכולם, כמו שאלי אמר, כולנו מאוחדים בנושא זה.

<u>מר רמי פדלון:</u> רגע, רציתי לדבר על זה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אהה, סליחה. אבל קודם כל אני משחרר את עורך הדין. תודה רבה לך.

עו"ד דוד מנחם: אז אולי הפסקה 5 דקות? ישראל, אולי 5 דקות הפסקה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דודי, אתה יכול להישאר איתנו.

מר אביהוא בן משה: אם אתה רוצה להחכים, אתה יכול להישאר.

עו"ד דוד מנחם: הפסקה 5 דקות.

מר שמוליק לרמן: פה צריך הצעת החלטה, אז בוא נגמור את הנושא הזה.

עו"ד דוד מנחם: לא, הוא רוצה דיון.

מר רמי פדלון: אנחנו רוצים לדבר.

מר שמוליק לרמן: למה, מישהו אמר לך לא? דבר.

עו"ד דוד מנחם: נעשה הפסקה 5 דקות ונדבר אחרי שהוא יילך.

מר רמי פדלון: יש לי מה להגיד.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> רבותי, רק שניה. מי שרוצה לצאת – לצאת, להיכנס – להיכנס, רק בואו נעשה פה איזה שהוא, שיישבו קצת. תשבו. אני מבין, אנחנו באמצע נושא, אני מעדיף אם רוצים לעשות הפסקה, בגמר הנושא של בר אילן, לא באמצע הנושא.

<u>מר רמי פדלון:</u> בסדר גמור.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> לפי מה שמופיע אצלי, מי שמופיע אצלי שרצה לדבר זה אביהוא, אני מבין שאתה כבר אמרת מה שצריך, נכון?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> בא לו שוב.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> בא לי להגיד עוד כמה דברים .

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אביהוא, רמי, צחי, גלרמן, מוסרי וגלעד. אביבית, את סיימת?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לא, עוד לא התחלתי. אולי זה יענה להם על השאלות.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אין בעיה. את רוצה להשלים?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כן.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> אביהוא, אתה גם רוצה להשלים כמה דברים? בבקשה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני גם רוצה להשלים כמה דברים.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> גם אתה, אין בעיה. אפשר להשלים כמה שרוצים.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> מה שחשוב לנו להשלים ואולי דודי פחות התייחס, הטיעונים המרכזיים של גבעת שמואל מתייחסים לנושאים שלדעתנו הם זוטרים, וגם ציין את זה עורך הדין. אחד – הם התייחסו לעניין הגדרות, שמאד מאד מפריע להם שבר אילן מוקפת בגדרות. ומהסתכלות שלנו בסיור, גם הגינות הציבוריות שלהם היום מוקפות בגדרות, שזה היה לנו טיעון כזה מאד מוזר. והדבר המרכזי זה הנושא הטריטוריאלי, שהם באו ואמרו שהקרבה, (צחי, זה לא חשוב לך) הקרבה של בר אילן לגבעת שמואל עדיפה על הקרבה והמרחק של בר אילן מרמת גן. אני רק, ציינו את זה והזכרנו את זה גם בוועדה, כשרמת אפעל סופחה לפני 10 שנים לרמת גן, אותה שאלה עלתה, ואותו כביש 4 היה גם אז. והמרחק היה גם אותו מרחק. וכששאלו בזמנו את אותה ועדה, אמנם לא עם אותם אנשים, אבל אותה ועדה שהתכנסה היום לדון בשאלה האם להעביר את בר אילן, אותה ועדה דנה גם בנושא של הקרבה של רמת אפעל, והיתה אופציה לשייך אותנו לקרית אונו, שכביכול אנחנו יותר קרובים לקרית אונו, או לאור יהודה, ואותה ועדה החליטה שכביש 4 הוא לא נושא האם לבוא ולספח את רמת אפעל וכפר אז"ר לרמת גן או לא. אלא מה שחשוב, איזו עיר יכולה לתת שירות יותר טוב, איזו עיר יותר איתנה כלכלית ויכולה באמת להכיל את התושבים. ואותו דבר זה גם מתייחס לאוניברסיטת בר אילן. בר אילן בעצמה אומרת, בצורה הכי ברורה שיש, שהם רוצים להישאר ברמת גן, ומבחינתם זו תהיה

קטסטרופה אם יעבירו אותם לגבעת שמואל. והם אומרים את זה ליד ראש עיריית גבעת שמואל, בלי להסתיר. ולמה הם אומרים את זה? וחשוב עכשיו את הנימוקים.

חשוב פשוט שנבין, כי היום גבעת שמואל כביכול היא בשוליים, יחד עם רמת אפעל וכפר אז"ר. אבל בשנים הקרובות, ואני מדברת על הטווח של בין 10 ל-20 שנין, כל האזור הזה הולך להתפתח ולהיות גדול ולגדול כמעט כמו כל רמת גן כולה. בכל מזרח רמת גן יש מספר רב של תוכניות, חלקן כבר בבנייה, כמו המשולש הגדול שזה משהו כמו 980 משפחות חדשות. שיכון הרופאים, שזו תוכנית שהיא כבר מאושרת, עם 1,680 יחידות דיור שזה מאושר, אנחנו מניחים שעוד עם בקשות לשבס גם שם הם יגדלו למשהו כמו 2,000 יחידות דיור. תל השומר צפון זה ותמ"ל שהוא כבר מאושר, עם 2,000 יחידות דיור יחד עם אור יהודה ויחד עם קרית אונו שגם להם יש שם יחידות דיור. תל השומר מערב זו תוכנית פרטית, שהיא כבר מאושרת, ל-1,100 יחידות דיור של אביב. ותמ"ל נוסף של 3,050 יחידות, שזה נמצא בדרום רמת אפעל. וגני אז"ר, עוד תוכנית של עוד 2,270 יחידות דיור. כפר אז"ר עצמה, ה-תב"ע שלה מאפשרת תוספת של עוד 120 יחידות דיור. קרית החינוך, שזו תוכנית מאושרת וכבר בקרוב יוצאת לבנייה עם עוד 780 יחידות דיור. גם רמת אפעל שהיא קיימת, יש בה 900 יחידות דיור קיימות. וקריניצי הישנה עוד 900 יחידות דיור.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> כמה בסך הכול?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> יש פה מעל 15,000 יחידות דיור, רק במזרח העיר של רמת גן. אז אם אנחנו נלך ונצרף את כל התוכניות האלה, אפשר לראות שיש קשר מאד מאד ישיר והגבול בין גבעת שמואל לבין כל הבנייה הזאת הוא בהחלט לא גדול, ולהיפך, אמנם היא בשולי העיר, אבל זה בקשר רציף.

חשוב לי להראות עוד כמה דברים. זה קרית החינוך שכולכם מכירים, אני לא אתעכב על זה כדי לאפשר לכולם.

זה משהו שהוא מאד מאד חשוב. לפני מספר חודשים בר אילן פנו לראש העיר ליוזמה חדשה להקמת פארק מט"ח, שזה מדע, תעשייה וחינוך, בשיתוף פעולה עם תל השומר. פנה אלינו פרופ' אריה סבן, ויחד עם פרופ' יצחק קרייס אנחנו בעצם מקצים להם שטח במתחם של הותמ"ל, שתיכף אני אציג, להקמת הפארק הזה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ... לבר אילן.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אם לא היית מדבר, היית מקשיב, שפנו אלינו בר אילן,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> תוכנית משותפת.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> בר אילן פנו אלינו בבקשה להקים פארק מט"ח, שזה מדע, תעשייה וחינוך, בשיתוף פעולה עם תל השומר, על שטח של עיריית רמת גן. משמאל אתם רואים את השטח שכבר חשבנו להקצות לבר אילן על מנת להקים את הפארק הזה, שהוא ישתרע על 10 דונם. ללא ספק, ההחלטה הזאת של ועדת הגבולות, תהיה לה משמעות מאד מאד גדולה אם לבוא ולהעניק את השטח הזה, שלגבעת שמואל אין את האפשרות לתת את השטח הזה לבר אילן, ולא צריך גם את הקרבה הטריטוריאלית, למרות שהמרחק הוא בהחלט לא גדול.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מי אמר שהם לא יכולים לתת 10 דונם?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי אין להם אותו בשטחים שלהם. אין להם שטחים חומים, כמובן, אין להם שטחים חומים לתת. להיפך, אדם, אחד הדברים שכל הזמן גבעת שמואל באים ואומרים – אנחנו רוצים את האוניברסיטה הזאת לא בגלל האוניברסיטה, כי אנחנו רוצים את השטחים שלה. את השטחים החומים שלה, את החניה שלה. אנחנו רוצים לעשות בזה שימוש.

מר אדם קניגסברגר: מצפון לרחוב ז'בוטינסקי יש להם שטח ריק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל הם לא מתכוונים לתת אותו. הם רוצים את האוניברסיטה,

מר אדם קניגסברגר: אבל בשביל,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שניה, אדם, יהיה תורך. הם רוצים בעצם את האוניברסיטה כדי להשתמש בשטחים החומים שלהם. בניגוד אלינו, שאנחנו אומרים להם, לא רק שאנחנו לא רוצים את השטחים שלכם, אלא אנחנו רוצים לתת לכם עוד שטחים, שטחים נוספים.

הדבר הכי חשוב, ואלי גם ציין את זה וגם הוא היה בוועדה, שאנחנו לא רוצים לקחת לאוניברסיטה, אנחנו רוצים לתת לה. ויש לנו את האפשרות לתת לה, בעקבות התוכניות שהצגתי בפניכם שמראות על פיתוח מזרח העיר. וזה לא בטווח הרחוק, זה בטווח המיידי.

אלה כל התוכניות הותמ"ליות שמראות את השטחים החומים שאנחנו אמורים לקבל לידינו בעקבות התוכניות האלה.

עוד דבר שמחבר אותנו, וגם את זה טענו בוועדת הגבולות, לבר אילן, זה הנושא של הגשר שאנחנו מתכננים אותו. הגשר שקיבלנו עליו תקציב

ממשרד התחבורה, שהוא יהיה מנווה יהושע לכיוון כפר אז"ר, וזה בהחלט החיבור המיטבי של כל מרכז העיר למזרח העיר. הגשר הזה, בתקווה, יהיה נתיב לכל כיוון, מעבר להולכי רגל ושבילי אופניים. גשר אמנם שיותר מתייחס להולך הרגל ולא הולך להיות איזה שהוא מחלף לא נסבל, אלא נתיב לכל כיוון. כביש שירות. כביש שמחבר בין שכונות ולא משהו עמוס מדי. בהחלט זה החלק המחבר למזרח העיר וגישה ישירה לאוניברסיטה.

הדבר האחרון שרציתי להציג וראש העיר נגע בזה, זה למעשה מעונות הסטודנטים, שזה היה הדבר הכי מקומם שאנחנו בעצם נתקלנו בו, שהיה זמן להתנגדויות וגבעת שמואל לא הגישה התנגדות. למה? כי יום אחרי, היתה ועדת גבולות באוקטובר, ורק לאחר שהיה דיון שהם באו והציגו כמה האוניברסיטה חשובה להם וכמה הם רוצים לתת לה ולתת לה, יום אחרי הדיון הזה, זה פשוט הזוי, יום אחרי הגישה עיריית גבעת שמואל התנגדות לתוכנית למעונות סטודנטים, שהיא כוללת 1,000 מיטות באוניברסיטה ועוד 500 עבור המיטות הקיימות. הולכים סך הכול לבנות 1,500 יחידות דיור. תוכנית מדהימה. מסתכלת על האופי הסביבתי.

<u>מר יצחק שחם:</u> מה היה הנימוק?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> הנימוק שהם רצו בינוי אחר והם רצו להסיר את הגדרות והם רצו את השטחים האלה לטובת התושבים. והם טענו שלא התייחסנו לחזית לגבעת שמואל. אז זה באמת לצחוק בפני אוניברסיטת בר אילן.

משהו לגבי ההליכים – כרגע אנחנו נמצאים בהליך של ועדת גבולות. כמובן שאם ההחלטה בוועדת הגבולות, ההמלצה, כי זו לא החלטה, אם ההמלצה לא תהיה תואמת את הבקשה שלנו, הדרישה שלנו, להשאיר את זה בידי עיריית רמת גן, בוודאי שלא יסתיימו ההליכים. ההליכים ימשיכו ב-בג"צ והם יודעים והם מודעים לזה. וגם קיבלנו חיזוק בזמנו מיו"ר ועדת

הפנים לשעבר והיום יו"ר הקואליציה, דודי אמסלם, וקיבלנו עוד חיזוק כבר היום מיו"ר ועדת הפנים חה"כ יואב קיש, לא לבוא ולדון בנושא הזה בתקופת בחירות.

עכשיו אם תהיינה לכם שאלות, אנחנו כמובן נוכל להשיב. תודה.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> 100%. רבותי, אפשר לאשר את,

<u>מר רמי פדלון:</u> רגע, רגע, הוא רצה לדבר, אני רציתי לדבר.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> או קיי, סליחה. חשבתי שזהו. אביהוא, בבקשה, רמי, כמה שאתם רוצים. סליחה. אני רציתי לקדם את הישיבה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני חושב, ותקנו אותי אם אני טועה, חבר המועצה היחיד שלמד באוניברסיטת בר אילן זה אני, אלא אם כן,

<u>מר יצחק שחם:</u> לא, גם אני.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> סליחה. טוב, חזרתי בי.

<u>מר יצחק שחם:</u> זה היה מזמן.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> זה היה מזמן. אתה כבר לא זוכר.

<u>מר רמי פדלון:</u> אתה צעיר.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> איצ'ה עוד למד כשזה היה בגבעת שמואל.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני שמח שיש פה הרבה שותפים שחבשו את ספסל הלימודים באוניברסיטה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אביהוא, אני חייבת רק לציין, תודה לגלעד שריר ולאלי מוסרי שהם היו בדיון והביעו את עמדתם ועזרו לעירייה, לנו, לכל התושבים לחזק את הטענות.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני יכול לומר בתור סטודנט שלמד בבר אילן 4 תארים, במשך כמעט 10 שנים שהייתי ברחבי הקמפוס, גם בתוך האגודה וגם בתור סטודנט לתארים מתקדמים, אני לא זוכר בכל שנות לימודי, מ-1997, אני לא זוכר מעולם שום, שמעתי פשוט בוועדה, היתה לי גם שיחה שיזמתי ביני לבין ראש עיריית גבעת שמואל, שאני, גילוי נאות – אנחנו חברים, שוחחתי איתו בטלפון על עצם הרצון והרעיון, מאיפה הוא נולד הרעיון הזה בכלל לבוא ולבקש לכבוש את האוניברסיטה מידי עיריית רמת גן לידי עיריית גבעת שמואל. הזכרתי בשיחתנו שאני לא זכרתי ולא זוכר מאז שאני הייתי בתוך האוניברסיטה שהאוניברסיטה שיתפה פעולה עם עיריית גבעת שמואל בכל האפשרויות הקיימות. שום פעילות תרבות של הסטודנטים של האגודה, מעולם לא היתה ולא לקחה חלק בתור הטריטוריה של גבעת שמואל. יתרה מזאת, כשהאוניברסיטה עצמה קיימה את ימי הסטודנט בחלק הצפוני החדש של האוניברסיטה, מי שהוריד את השלטר מהחשמל וביקש שהסטודנטים יפסיקו את החגיגות של יום הסטודנט היתה עיריית גבעת שמואל. כלומר, היא לא היתה מסוגלת לקבל את הדבר הזה. כלומר, היא פשוט נלחמה,

<u>מר אריה מזרחי:</u> אביהוא, גם נתנו דו"חות לסטודנטים שהגיעו לשם, בצד של גבעת שמואל.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> כן. אני אומר עוד פעם, אני בחוויה שלי בתור סטודנט מעולם לא ראיתי אותם נכונים לקבל את פני הסטודנטים. וכל הסיפורים האלה שכאילו הסטודנטים גרים, הסטודנטים גרים במתחמים שקרובים לאוניברסיטה – אם זה בשכונת רמת עמידר, ואם זה באזור של בני ברק. אגב, היו מאות סטודנטים ברחוב הכבאים והיו מאות סטודנטים בבני ברק, ובגבעת שמואל באזור של רמת אילן. זה בעצם הסיפור הגדול ביותר על גבעת שמואל, שמנסה לנכס לעצמה כאילו הסטודנטים בהמוניהם נוהים אחרי אותה עיר שנקראת גבעת שמואל. "קשקוש בלבוש". החברים שלי שהיו באוניברסיטה, אלה שהיו היו בחלק של רמת גן, בחלק של רמת עמידר, של בני ברק, וחלקם העדיף את הקרבה הגיאוגרפית מהצד השני.

<u>מר יצחק שחם:</u> מה אמר לך ראש העיר שם?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> הוא אמר – זכותנו להיאבק על הדבר הזה. רק הזכרתי את אותם אי שיתופי פעולה בין האוניברסיטה,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הוא מסיעת הליכוד, לא? ראש העיר שם, לא?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> בין האגודה לבין הסטודנטים לבין עיריית גבעת שמואל.

הדבר השני, אני לא יודע, חברים, אם הדברים האלה נאמרו בתוך הוועדה,

עו"ד דוד מנחם: אביהוא, ראש העיר שם הוא מהליכוד?

מר אביהוא בן משה: הוא מהליכוד. אבל, אתה יודע מה מעניין? שאין שם אפילו נציג אחד מש"ס במועצת העיר של גבעת שמואל. נקודה למחשבה לשר הפנים ולנציגו ברמת גן.

עו"ד דוד מנחם: לא, אז זה סך הכול מראה שזה לאו דווקא פוליטי.

מר אביהוא בן משה: או-הו.

עו"ד דוד מנחם: זה או-הו, או-הו.

מר אביהוא בן משה: אם טיפה נעשה איזה סדרת שיבר לשר דרעי, אז אולי הוא ייזכר.

מר אדם קניגסברגר: אבל למה לא פניתם לדוד מנחם שיעזור לכם?

מר אביהוא בן משה: פנינו. פנינו.

מר אדם קניגסברגר: הוא אומר שלא פנו.

מר אביהוא בן משה: פנינו. פנינו.

עו"ד דוד מנחם: מי פנה? במה פניתם?

מר אביהוא בן משה: לא יודע, היית בישיבת סגנים, פנו אליך.

עו"ד דוד מנחם: מי פנה?

מר אביהוא בן משה: לא יודע. היית בישיבת סגנים.

עו"ד דוד מנחם: האם מישהו שלח אותי לשר הפנים? לא. האם מישהו אמר לי לבוא לסיורים כשביקשתי לבוא? לא. יכול להיות שאומרים שזה אולי לא פוליטי. השיקולים הם אחרים. יכול להיות שיש שיקולים אחרים שהם מעבר לשיקולים ...

מר רמי פדלון: חבר'ה, אנחנו ראינו שללכת לשרים, חברים, זה לא עוזר.

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד.

מר רמי פדלון: גם לשר התחבורה הלכנו וזה לא עזר. לכן, כל הדיבורים על ללכת,

(מדברים ביחד)

מר שמוליק לרמן: דוד, די.

עו"ד דוד מנחם: לרמן, אולי תשנה תקליט – דוד די, דוד די.

מר שמוליק לרמן: אי אפשר שכל הזמן אתה מדבר לא במקום שלך. מספיק. די.

עו"ד דוד מנחם: רק אני מדבר. אחרים לא דיברו.

(מדברים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: אדם, אתה אומר לי פה לעשות פוליטי?

מר אריה מזרחי: רבנו מנחם, אתה מפריע ל - -

עו"ד דוד מנחם: כי רמי אמר את מה שהוא אמר והוא צודק, גם הוא היה בישיבה.

מר אריה מזרחי: תן לו לסיים את דבריו.

מר אביהוא בן משה: כן. אני רוצה להעלות נקודה נוספת. תראו, גם טריטוריאלית, הם טוענים שכביש 4 חוצה את החלק המזרחי מהחלק המערבי של עיריית רמת גן. אני רוצה להזכיר לכולם שבאוניברסיטה עצמה, מעבר לזה שמספר הסטודנטים הוא הרבה יותר גדול ממספר

התושבים של עיריית גבעת שמואל, אני לא מדבר בכלל על התקציב עצמו של גבעת שמואל שהוא חמישית, כמה הוא, 56 מיליון שקלים, שזה דבר אבסורד, אני רוצה להזכיר לכולם שכל תנועת הסטודנטים, כל תנועת הסטודנטים הנוסעים בתחבורה הציבורית, כל כולה מתרכזת במזרח העיר רמת גן. אם זה מהצד של רמת עמידר ואם זה מהצד השני של הכביש, אבל עדיין כל תנועת הסטודנטים כולה, אף אחד לא מגיע מגבעת שמואל. זאת אומרת, רוב התנועה עצמה, אני מדבר ברמת העיקרון,

<u>מר אריה מזרחי:</u> מקרית קריניצי מגיעים יותר.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> התחבורה הציבורית כולה מגיעה מרמת גן, מאזור המסוף ברמת עמידר, מהאזור של כביש 4 בחלק שדבוק לרמת עמידר, שאיש לא יכול לקחת את זה. אני לא מדבר עכשיו על התשתיות עצמן של המים והביוב, שכל כולן מחוברות לעיר רמת גן, ולבוא היום בדרישה ובאיזה שהוא עניין בשנת בחירות לבקש את הבקשה החצופה הזו, של לבקש שהאוניברסיטה תהיה חלק מעיריית גבעת שמואל, אני חושב שזו בושה לעיריית גבעת שמואל שהיא בכלל באה בדרישה כזו, ובושה לוועדה שלא, מה שנקרא, מפעילה שיקול דעת, ובכלל לא מסירה מסדר היום את הדיון. אני רוצה להזכיר לכולם שכשהייתי בכנסת בוועדה, בטיפול בנושא של הזנות, לפני כמעט חודשיים, פגשתי בדרכי החוצה מהוועדה נציג בכיר של משרד הפנים, ואיכשהו הכירו בינינו, כי בת דודה שלי היא ברשות ההגירה והיא הכירה בינינו, ואז שאלתי אותו שאלה, אמרתי לו – תגיד, איך יכול להיות שבשנת בחירות אתם בעצם דנים בתוך דיון של ועדה, כשיש לזה השפעה פוליטית על ראש העיר המכהן, ויש לזה השלכות מרחיקות לכת על העיר עצמה. למזלי הגדול, הדברים כמובן נאמרו אחרי כמה שעות לראש העיר וגם למרכזי החומר לוועדה, שהיה דיון בכנסת בוועדת הפנים, שמפורשות אמר מנכ"ל משרד הפנים שלא תצא שום החלטה ושום דבר בנושא הזה בשנת בחירות. אני מבקש שהדברים האלה יועברו לידי עורך הדין.

מר ישראל זינגר: עברו. עברו.

מר אביהוא בן משה: הועברו לעורך הדין?

מר ישראל זינגר: כן.

מר אביהוא בן משה: שאכן שום החלטה ושום כלום לא יהיה בשנת הבחירות. ורק בסיום שנת הבחירות בעצם יפרסמו, וכמובן אחרי זה נוכל להיות חופשיים כמובן להגיש את הערר במידה ונראה שהוועדה היתה מוטית מהתחלה ועד הסוף. תודה.

מר שמוליק לרמן: מי עוד?

מר רמי פדלון: אני. אני מבקש רק מדוד מנחם, תקשיב לי עד הסוף בשקט. מראש אני מבקש, כי אני יודע שלא תאהב לשמוע את מה שאני אומר כרגע.

מר שמוליק לרמן: למה אתה אף פעם לא מבקש מלילי שתשב בשקט?

מר רמי פדלון: חברים, נושא הדיון הוא אוניברסיטת בר אילן, אבל לצערי הרב, מהות הבעיה היא הפוליטיקה המכוערת הפוגעת במרקם החיים של תושבי המדינה. ואני מפנה את נאומי לאיש אחד, וקריאתי לשר הפנים, אריה דרעי. כל הוועדה הזאת, כל התהליך הזה

פוליטי לחלוטין לטעמי והקריאה שלי היא אליו. עשית טעות קשה מאד עם חוק המרכולים, לדעתי גרמת נזק לשבת ולשמירת השבת הרבה יותר בחוק הזה אם הוא לא היה קיים. הוא חוק מיותר לחלוטין. אפשר לראות מה קורה באשדוד, שכל שבת מתכנסים אנשים ומפגינים כנגד השבת, כנגד חוק המרכולים.

<u>מר אריה מזרחי:</u> ומפעילים פקחים יהודים, מאלצים אותם לעבוד בשבת.

<u>מר רמי פדלון:</u> ראיתי בפייסבוק תמונות מזעזעות של בחור צעיר שורף תפילין, כמחאה על הכפייה הדתית. זה מזעזע, אני מוחה נגד זה, אבל אני חושב שאנחנו צריכים לשמור על כיבוד אחד לשני ולא ללכת בכוחניות ולא להפעיל שיקולים פוליטיים שרק מסכסכים ורק גורמים למריבות ולפירוד בעם.

התוכנית להעברת אוניברסיטת בר אילן מרמת גן לגבעת שמואל, גם היא יוצרת מתח מיותר בין הרשויות. יכולנו לפנות לתושבי רמת אילן, שרובם חילוניים, ולשכנע אותם לעבור לרמת גן, שהיא עיר חילונית, ששירותיה העירוניים מתאימים הרבה יותר לתושביה מאשר השירותים שניתנים על ידי גבעת שמואל. תלמידי גבעת שמואל למדו בבליך, באוהל שם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> גבעת שמואל באוהל שם.

<u>מר רמי פדלון:</u> כן. בעבר גם בבליך, אבל לא חשוב. הגיעו להישגים גבוהים בלימודים שלהם. אני לגמרי לא בטוח שהם יגיעו לאותם הישגים בבית הספר החדש שהם רוצים להקים שם בגבעת שמואל. אבל בכל אופן, אני חושב שהעובדה שמנצלים קשרים פוליטיים, ואני רואה בזה קשרים פוליטיים, תסלחו לי חברי בליכוד, יש פה ראש עיר ליכוד,

מחובר, וכנראה שיש איזה שהם דילים בין הליכוד לבין ש"ס על הגב של רמת גן. ואני אומר את זה בצורה הכי בוטה. ואנחנו צריכים להבין שיש לנו כאן מאבק פוליטי ולא מאבק משפטי. המאבק המשפטי, שיילך במסלול שלו. אבל אם אנחנו מתרכזים כל כולנו במאבק ענייני, במאבק משפטי, אנחנו צריכים לחשוב טוב טוב איך אנחנו עושים מאבק פוליטי ומפעילים את כל המפלגות שיש לנו בכנסת כדי למנוע את המהלך הזה.

אוניברסיטת בר אילן זה אייקון של רמת גן. זה לא משהו זניח. זה אחד מהסמלים של רמת גן, זו אחת מאבני הדרך של רמת גן. אני הייתי בנסיעה בפניקס אריזונה, ויש שיתוף פעולה בין האוניברסיטה של פניקס לאוניברסיטת בר אילן. מה יביאו גבעת שמואל לאוניברסיטת בר אילן? החיבור הזה נעשה על ידי נציגים של עיריית רמת גן שיצרו את הקשר הזה עם אוניברסיטת פניקס אריזונה. אז התרומה שלנו לאוניברסיטת בר אילן והקשרים שלנו עם אוניברסיטת בר אילן הם חשובים לאוניברסיטה ולכן האוניברסיטה רוצה להישאר בתחום רמת גן. ואנחנו צריכים להתמקד, חברים, במאבק הפוליטי, ולחשוב ביחד איך אנחנו, כל אחד בתחום שלו, בליכוד, במחנה הציוני, אפילו בבית היהודי, כל אחד צריך,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מה זה אפילו? שר החינוך זה שלנו.

<u>מר רמי פדלון:</u> כן, לא משנה, וגם ש"ס, גם נציגינו מש"ס, אני חושב שצריכים לפעול,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> גם מר"צ.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שר החינוך הוא יו"ר המל"ג אגב.

מר רמי פדלון: אני אגיד לכם מה, בקוריוז הייתי אומר, בבדיחותא, נקים ועדה שלנו, ועדת גבולות שלנו שתבדוק את הגבולות מה ש"ס מקבלים ברמת גן. ואולי נתאים את זה למה שנקבל אנחנו מש"ס. אני לא מתכוון לזה ברצינות, אבל אי אפשר לקבל התנהלות כזאת שהיא פוליטית,

???: רעיון טוב.

מר רמי פדלון: רעיון טוב. אני אומר, אי אפשר לקבל, חברים, אי אפשר לקבל מצב שבו,

עו"ד דוד מנחם: יצמצמו לך את העיר אז פי 8.

מר אביהוא בן משה: רמי, אני מציע שאנחנו ניקח את אמיל דרעי בשבי אצלנו, עד שישתנה המצב.

מר רמי פדלון: בואו, חברים, עוד משפט אחד.

עו"ד דוד מנחם: ברודני הוא ליכודניק. זה התחיל משנת 92. פוליטי, פוליטי, פוליטי. הכול קשקושים.

מר רמי פדלון: בואו נהיה רגע רציניים. ראינו שגם מי שהוא מחובר לשר, עדיין זה לא מביא את התוצאות הרצויות והוא לא יכול להשפיע על השר לעשות כך או אחר. אז הוא יכול לדבר, הוא יכול זה, אבל אני חושב שצריך לחשוב פוליטית, איך מפעילים מנופים פוליטיים לא

במסגרת חברים, לא במסגרת מקורבים, אלא במסגרת מנופים פוליטיים אנחנו יכולים גם להשפיע עליהם על שר הפנים. תודה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רמי, יישר כוח.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> מי עוד רצה? גלרמן.

<u>מר חיים גלרמן:</u> אני רק רוצה להוסיף נקודה בעניין של ההיבט הפוליטי. ידוע שהעמדה של משרד הפנים, בכיכובה ובפיקודה של גילה אורון בשנת 2014, היתה לה עמדה מפורשת שאין צורך בשינויים מוניציפאליים. ופתאום ב-2017, כתוצאה משינויים פרסונאליים במשרד הפנים, השתנתה התפיסה. ואלה עובדות שאי אפשר להתכחש להן. כלומר,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> עם אותו שר פנים.

<u>מר חיים גלרמן:</u> בסדר, אבל אני מדגיש ואני אומר, השינויים נבעו כתוצאה משינויים במשרד הפנים, במחוז,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> צודק.

<u>מר חיים גלרמן:</u> וזה דבר שהוא ברור מעל לכל ספק שההיבט הוא היבט פוליטי.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> יופי. עוד מישהו, רבותי? זהו? אז אני רוצה,

עו"ד דוד מנחם: אני הייתי רוצה להגיד משפט אחד. למעשה, גם בהקשר, קודם כל, רמי, מה שאמרת בסוף דבריך זה הנכון ביותר, כי גם אני אמרתי את זה בלשכה של ראש העיר, שזה לא על עניינים פוליטיים או לדבר עם השר או סיפורים, כי אז יגידו לך שאתה חוטא במה שאתה טוען כלפי אחרים שעשו את הדבר הזה. אמרתי את זה. סתם ככה, עובדי משרד הפנים הם נדמה לי 95% לאו דווקא מש"ס, הם אנשים ממפלגות אחרות, והם אלה שקובעים בוועדת הגבולות מה שצריך לעשות. לכן, לנחות קצת על הקרקע. אמנם אפשר להמשיך לנגח על מי שעשה את חוק המרכולים וכו', אבל לנחות לקרקע, להתעלות על השיקולים הפוליטיים שאנחנו משמיעים פה,

מר חיים גלרמן: יעני, לשר אין השפעה?

מר אביהוא בן משה: הוא רק הקים את הוועדה.

מר חיים גלרמן: לשר אין השפעה?

(מדברים ביחד)

מר חיים גלרמן: לשר אין השפעה?

עו"ד דוד מנחם: לא. מי שקובע את זה, זה ועדות מקצועיות, וגם אמרו את זה מקודם.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: ועדה מקצועית היא הקובעת.

מר שמוליק לרמן: רבותי, אני מעלה להצבעה, אני מניח שזה יהיה פה אחד.

מר ישראל זינגר: תקריא את ההחלטה.

מר שמוליק לרמן: מועצת העיר מאשרת לפעול ככל הנדרש לרבות נקיטת הליכים משפטיים לצורך השארת בר אילן בשטחה המוניציפאלי של העיר רמת-גן. פה אחד?

מר אמנון בוץ: פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר לפעול ככל הנדרש, לרבות נקיטת הליכים משפטיים, לצורך השארת בר אילן בשטחה המוניציפאלי של העיר רמת-גן.

3. הצגת אגף הרכש.

מר שמוליק לרמן: סעיף 3, איריס, הגיע תורך, אחרי הרבה זמן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> 3 משפטים לפני שאיריס מתחילה. כחלק משינוי המבנה הארגוני בעירייה, אבל כדי לייעל את תהליכי הרכש והמכרזים בעירייה, הוחלט על ידי הנהלת העיר הנוכחית על הקמת אגף הרכש והלוגיסטיקה שמטרתו או הייעוד שלו לרכז את התהליכים האלה ואכן ב-2014 הוקם האגף. עד להקמת האגף, ויודעים פה אלה שהיו גם בקדנציות קודמות, נושא הרכש והמכרזים טופל באופן עצמאי על ידי כל אגף ואפילו מחלקה, ולא תמיד, אני אומר את זה בעדינות, בהתאם לנוהל התקין, על ידי האגפים והמחלקות השונות. והקמת אגף, כפי שנראה, הביאה הן להתייעלות מבחינת תהליכי עבודה והן לחיסכון כלכלי רב במכרזים רבים. ודוגמא אחת שלאורך שנים הוותיקים מכירים אותה – מבקר העיר הקודם, עו"ד מאיר אמיר, טען פעם, אני לא זוכר רק את המספרים, אמר שקונים במחלקה אחת כוס זה עולה כך, ובמחלקה אחרת זה עולה אגורה וחצי יותר, מחלקה שלישית אגורה וחצי פחות. ללמדך שהדברים אינם נכונים ולכן היתה חיונית הקמת האגף הזה. בבקשה, איריס.

<u>גב' איריס זיו:</u> קודם כל, תודה רבה. אני מודה לראש העיר, להנהלת העיר, לחברי המועצה, על ההזדמנות שניתנה לי להוביל את האגף הזה ולעשות באמת מהפכה גדולה בתחום הרכש. תסתכלו בבקשה על השקף ותבינו שבעצם אי אפשר לתאר את השינוי לפני שמבינים בעצם מה שהיה לפני הקמת האגף. כמו שאתם רואים, ההתקשרויות לא היו על פי החוק, תהליכי הרכש היו מבוזרים, ניהול המלאי היה לא מקצועי, ותהליכי העבודה היו מיושנים ללא נהלי עבודה וסדרים.

הבאתי מספר מקטעים מדו"ח מבקר המדינה של עיריית אור יהודה, על מנת קצת לשקף בפניכם את מה שהיה לפני הקמת האגף. אני מרגישה ממש בנוח להציג את הדברים, כי הדברים נבדקו על אור יהודה, אבל בסך הכול עיריית רמת גן התנהלה כך בדיוק שנים רבות. אז אם אתם רואים פה למשל שני תחומים – תחום המזגנים ותחום המחשבים – גם בעיריית רמת גן תחום המזגנים נרכש על ידי האגפים השונים, היה פיצול

של הרכישות בין המחלקות והאגפים, לא היתה התייחסות של התחום בראייה מרחבית וכוללת לכל העירייה. גם בתחום המחשבים היה מנהל מערכות מידע שלא היה עובד עירייה ועסק ברכישת מחשבים. הסכומים שאנחנו מדברים עליהם הם סכומים שהם מחייבי מכרז. לא נעשו מכרזים לתחומים האלה ולתחומים רבים מאד אחרים. אפשר לומר גם שמבחינת מחויבות של העירייה, מבחינת החוק, מנהל הרכש הוא האחראי לכל הרכישות בעירייה. גם הביזור הזה שהיה, בעצם לא מקובל מבחינת החוק. אני יכולה רק להגיד, אני 15 שנה בעיריית רמת גן, ניהלתי את מחלקת הרכש בזמנו, הנושא של הביזור וחוסר המקצועיות ואי עמידה בדרישות החוק, עלה מספר רב של פעמים, כמעט בכל תוכנית עבודה שלי מדי שנה זה עלה, ואני יכולה להגיד שהמהלך המאד כבד הזה של הקמת האגף, ואני מדגישה שזה מהלך, זה שינוי תרבותי רציני ביותר שנעשה, אני לא יודעת אפילו אם היתה הבנה עד כמה השינוי הזה הוא שינוי משמעותי וכבד ובר השפעה, ההחלטה הזאת היתה מאד מאד חשובה לקבלת מינהל תקין. וכל הזמן אנחנו מזכירים פה ומדברים פה על מינהל תקין, השינוי בהחלט נדרש ולא נעשה שנים רבות.

אם אני מחזקת את הנושא הזה שדיברתי קודם, גם הביזור בעצם יצר מצב שהרבה מאד מהרכישות לא עברו אישור של ועדת רכש, כאשר החוק מחייב שרכישות מסכום מסוים שהעירייה מחליטה יעברו את ועדת הרכש. כך שהביזור, בעצם הרכישות נעשו בצורה ידנית בניירות, לא ממוחשב, לא הגיע בכלל לידיעת המנהלים הבכירים שצריכים לאשר את הרכישות האלה בצורה מסודרת. הדברים פשוט לא הגיעו ולא אושרו. ושוב אני מדגיש, גם בוועדת רכש הם פשוט לא אושרו.

אם אני ארחיב את הדברים, שעד עכשיו דיברתי על רכש טובין, הרי שהשינוי שעשינו מדבר על שינוי הרבה יותר מעמיק, כל נושא השירותים שהוא במיליונים רבים, אני אחר כך אציג גם נתונים, היה גם הוא מבוזר. אני אתן למשל דוגמא שלא נבדקה, כי הדו"ח של מבקר המדינה נעשה על רכש טובין, אני אתן דוגמא למשל אחת מיני רבות, אתם תראו אחר כך את הנתונים, למשל שיפוצים. מדי שנה בעיריית רמת גן נעשו שיפוצים

בסדרי גודל של 20 מיליון, 25 מיליון. השיפוצים האלה נעשו ברובם הצעות מחיר, חלקכם שישבו בוועדת מכרזים ראו שבעצם מה שנעשה זה מכרזי זוטא בלבד, כאשר גם במכרזי הזוטא שנעשו לא היה ספר ספקים כלל וכלל, ספר הספקים לא אושר, לא פורסם, היה 'קאדר' של X ספקים מאד מאד מוגדר שביניהם התמחרו כל הזמן, מכרזי הזוטא בעצם היו באיזה שהוא מקום מכורים.

אין לנו הרבה זמן. אני פשוט מקצרת בשביל שנגיע לעיקר. ברגע שהוקם האגף בספטמבר 2014, שזה לפני כ-3.5 שנים, היה מהר מאד ניתן לקבוע את מטרות העל של האגף, שזה ניהול והסדרה של תהליכי הרכש על פי החוק, חיסכון ויעילות כלכלית, ושליטה ובקרה. אני רוצה להדגיש שאני ממש נדהמתי לגלות שבעצם כל המערכות לא היו ממוחשבות בכלל. זאת אומרת, חוץ מרכש טובין שהיה ממוחשב ועבר שרשרת של אישורים ממוחשבים, בעצם כל הרכש של העירייה עבד בניירת, באישורים בניירת. לא ניתן להוציא מידע, אין שקיפות, אין הפרדת רשויות. יש בפניכם את השקף של השינוי הארגוני שהעליתי במספר נקודות, לא נעשה שוויון הזדמנויות, לא עמדו בדרישות החוק, לא היה שימור ידע, הכול היה מבוזר, לא היה ניצול גודל של העירייה – מה שאני נתתי לכם דוגמא ורבות אחרות, לא היו נהלים כלל וכלל בעירייה. בקיצור, תוהו ובוהו שלם בתחום הרכש. קשה בכלל להבין איך זה ככה התנהל כל כך הרבה שנים. ואני אומרת שוב, אני מכירה את זה 15 שנה, זה היה הרבה יותר מוקדם.

ביצוע השינוי דרש מאיתנו, מאגף הרכש, מאמצים מאד גדולים, כי מדובר היה בלקחת מהאגפים והמחלקות את מה שהיה אצלם ובעצם להוציא מאצלם ולהוכיח להם בעצם שאנחנו אגף מאד מקצועי, שתורם להם בסופו של דבר לתוצאות גם כלכליות, גם בקטע של איכויות השירות, להיות קשובים לצרכים, להפיק את הלקחים, לתת פיתרונות יעילים גם בבעיות כאלה ואחרות, לקבל החלטות תוך כדי התנהלות, ללוות משפטית בעיות וכו', להיות מאד שירותיים. זה היה התהליך של השינוי.

האגף בעצם, האנשים גויסו תוך חצי שנה. יש בפניכם את מבנה האגף. מחלקת ביטוח שנשארה, אני הרבה שנים טיפלתי בתחום. מלי פה יושבת,

היא מנהלת הביטוח שהצטרפה לכוחותינו, כשנתיים. הידע הועבר בתוך האגף. מרכז לוגיסטי – אני אדבר ככה בקצרה, כי באמת הזמן קצר.

גם נושא ניהול המלאים היה מבוזר בעירייה. במהלך 3.5 השנים האחרונות קלטנו שני מחסנים – מחסן שפ"ע, שבעצם לא היה מנוהל בכלל, זאת אומרת, היתה באמת סחורה ללא ניהול מלאי, מה שהחוק מחייב ניהול מלאי. מחסן של חשמל ומאור, שאני יכולה להגיד שמצאנו כחצי מיליון שקלים של מלאי מת, של רכישות שנרכשו סתם, לחלוטין סתם, אפילו דברים שנרכשו ולא נצרכו כלל וכלל. זאת אומרת, פשוט נרכשו ושכבו על המדפים.

מחלקת מכרזים והתקשרויות – כל הצוות הוא צוות חדש, מקצועי מאד. אני יכולה להגיד שתוך כדי, ריקי פה מנהלת מחלקת מכרזים, עושה עבודה, היא עורכת דין במקצועה, יש כמובן את הליווי של השירות המשפטי, עובדים מאד מאד יפה ביחד עם השירות המשפטי. ומחלקת רכש טובין, שאני תיכף אציג גם את הנתונים, שהיתה מבוזרת גם בחלקה, כפי שהצגתי, למרות שהעליתי את זה שנים רבות זה לא נעשה, אבל כיום בעצם כל רכש הטובין כמעט לחלוטין, אפשר להגיד אפילו לחלוטין, מבוצע דרך אגף הרכש, מחלקת רכש טובין.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> איריס, אני עוצר אותך רק לדקה, בעניינים פרוצדוראליים. 6 דקות לעשר. הישיבה, למרות שהקראתי בהתחלה שהיא התחילה ב-18:00, היא התחילה ב-18:06, אני זוכר שהסתכלתי על השעון. יש לנו למעשה 10 דקות לסיום הישיבה. אני מעלה מספר אופציות, כל אחד שיצביע לפי מה שהוא רוצה.

אופציה ראשונה – להאריך את הישיבה מעבר ל-22:06. מי רוצה? צריך 75%.

אופציה שניה – הישיבה תיפסק, כי אין לי אופציה להאריך אותה. יום ראשון 18:00 בערב, לפי החלטת בית משפט חייב להיות ב-18:00 בערב.

מי שרוצה לקיים את הישיבה ביום ראשון ב-18:00 בערב, המשכה, מה שלא נספיק היום? רוצים יום שני 18:00 בערב? לא אכפת לי גם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מציעה הצעה. לרמן, יש לי הצעה פשוטה, כדי לא להלאות את האנשים.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לנו ישיבת מועצה החודש, ונהוג שאם הבקשה להצעות החלטה היא תוך שבועיים לפני הישיבה, אז הצעות ההחלטה מועברות לישיבה, מעלים אותן בישיבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> יכולות להיות מועברות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה כתוב שאם הבקשה לישיבה שלא מן המניין היא שבועיים לפני המועצה הכללית, מעבירים אותה ולא מקיימים ישיבה נפרדת

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, היועץ המשפטי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, רגע, רגע, שניה, מה שאני מציע זה שבמקום לקיים עוד ישיבה השבוע, אני לא מתנגד, אם אתם רוצים, אני מבקש לקיים אותה במועצה הרגילה. למרות שאני דוחה את זה, כי היה צריך להיות, כמו שאתה קבעת בישיבות הקודמות, למעשה זה היה צריך להיות מחר ב-18:00 בערב. כמה שיותר מהר.

עיריית רמת־גן

מר שמוליק לרמן: מישהו רוצה מתי שהוא ב-18:00 בערב?

מר אדם קניגסברגר: זו לא שאלה מי רוצה, אלא השאלה היא מה החוק אומר.

מר אריה מזרחי: נשארו שני נושאים, תעביר אותם לישיבה הבאה. זה הרעיון הכי טוב.

מר שמוליק לרמן: אריה, רק דקה אחת ברשותך, תן לי. אני אעביר 3 ימים הקרובים, אם אף אחד לא ירצה סימן שאי אפשר לעשות אותה. מחר ב-18:00 בערב מישהו רוצה לבוא?

מר אריה מזרחי: רגע, יש פה הצעה,

מר שמוליק לרמן: רק רגע, תן לי, תן לי. תאמין לי, אני אלך לאן שצריך. מישהו רוצה מחר ב-18:00 בערב להמשיך את הישיבה? מוקי הצביע, הרים את היד. אחד. הלאה, מישהו רוצה ביום ראשון ב-18:00 בערב להמשיך את הישיבה? מוקי – אחד. אין לי רוב, אני צריך 50%. מישהו רוצה ביום שני ב-18:00 בערב?

מר אביהוא בן משה: מוצאי שבת אני יכול.

מר שמוליק לרמן: עוד לא יצאה שבת ב-18:00 בערב.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני מציע, מנחם, יום ששי ב-18:00 בערב נעשה דיון.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אי אפשר בישיבה הבאה שלא מן המניין?

<u>מר שמוליק לרמן:</u> רבותי, לכל אחד יש דעה, אבל תנו לי רגע לנהל את זה. היתה הצעה של אדם, שאני רוצה לבדוק את החוקיות שלה. אני מסכם את העניין שיהיה רשום לפרוטוקול.

הישיבה לא מוארכת מעבר לשעה של 22:06.

בכל אחד מהימים הקרובים שהייתי יכול לעשות ב-18:00 לפי פקודת העיריות אין פה רוב של 50%, אי לכך הישיבה לא תימשך בימים הקרובים. כלומר, הישיבה תיפסק עכשיו.

אדם הציע הצעה, שתיכף נבדוק אם היא חוקית, את הנושאים, כולל הנושא הזה אולי, כולל גם את זה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בוודאי.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> בבקשה. דוד, נא חווה דעתך על הנושא הזה.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> מה ההצעה?

<u>מר שמוליק לרמן:</u> ההצעה של אדם, אם אנחנו חייבים או שזאת זכותנו, נכון אדם? תנסח את זה אתה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני אנסח את זה בצורה פשוטה: ברגע שהאופוזיציה מבקשת ישיבה שלא מן המניין והיא מבקשת אותה תוך שבועיים מיום המועצה הרגילה, אפשר לא לקיים ישיבה שלא מן המניין בתקופה הזאת, אלא להעביר את ההצעות האלה לישיבה הרגילה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא האופוזיציה ביקשה אלא היתה הסכמה. אדוני היועץ המשפטי.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> ישיבה בהסכמה, נכון?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> א', הישיבה הזאת היתה בהסכמה. ב', מה שאדם אומר, זה כאשר לא מתקיימת ישיבה שלא מן המניין ובמקום זה מקיימים את זה בישיבה מן המניין. במקרה הזה התקיימה ישיבה שלא מן המניין.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל הדברים לא הסתיימו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כמו בישיבות קודמות שלא מן המניין.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא נכון.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אדם, לא להפריע.

מר שמוליק לרמן: אדם, תן לו רגע.

מר ישראל זינגר: תשפר את הזיכרון שלך ותדע.

מר שמוליק לרמן: אדם, תן לו רגע. אני לא שמעתי עוד את הסוף.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני אתבטא בצורה לא יפה. כל ההסכמים שלי עם מר זינגר,

מר ישראל זינגר: אף פעם לא עמדת בהם. די, מספיק, שמע את היועץ המשפטי. מספיק.

מר אדם קניגסברגר: בושה וחרפה.

מר ישראל זינגר: לא עמדת פה באף הסכם. אני רק מפאת כבודם של אחרים, לא כבודך, לא אומר.

מר אדם קניגסברגר: אני לא אתבטא,

מר ישראל זינגר: היו ישיבות שהסתיימו. אל תתבטא, כי חבל לי להגיד. מה אתה אומר, היועץ המשפטי?

עו"ד דוד שואקה: לכן אין חובה להעביר את הנושאים שלא נדונו היום לישיבה מן המניין.

מר ישראל זינגר: טוב. עכשיו תן לה את ה-6 דקות.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להגיד משהו. רבותי, בואו נכבד אחד את השני. הישיבה הזו היתה בהסכמה.

מר אדם קניגסברגר: כל פעם זה אותו דבר.

מר אריה מזרחי: סליחה, אדם, והוסכם שאנחנו נעביר שני נושאים. מכיוון שלא הספקנו, אני חושב שמן הדין ששני הנושאים האלה יועברו לישיבת המועצה הרגילה כדי לא לכנס את האנשים סתם. גם אנחנו באים לקראת העניין, אז למה שלא תבואו לקראת?

מר ישראל זינגר: אני אענה לך. אני אענה לך, ידידי. אתה תשב בשקט. אני אענה לך, ידידי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אל תגיד לי, סליחה, אתה תדבר אלי בנימוס. אתה חצוף.

מר אריה מזרחי: אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אתה חצוף.

מר ישראל זינגר: ואתה חרוץ, אבל לא כל כך חכם.

מר אדם קניגסברגר: בטוח שאני לא חכם כמוך.

מר ישראל זינגר: זה ודאי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, זה בטוח. לאן אתה הגעת ולאן אני הגעתי.

מר ישראל זינגר: הנוהג של ישיבות שלא מן המניין התחיל בהצעות לסדר קנטרניות שאין להן שום קשר לרוב לדברים שחייבים לדון בהם. ובכל זאת, לאחר שהיו דיונים,

מר אדם קניגסברגר: היה צריך לוותר על הדברים האלה לבד.

מר ישראל זינגר: שתוק. היו דיונים בחצי שנה האחרונה,

מר אדם קניגסברגר: היה צריך לוותר על התפקידים האלה לבד.

מר ישראל זינגר: היו ישיבות מועצה שלא מן המניין, רגע, תנו כבוד, כי לקחנו את הזמן והוא יחזיר היו"ר לאיריס את ה-6 דקות. ומכיוון שבערך מספר חודשים היו על פי חוק, לגבי הארנונה והתקציב ועוד כמה נושאים, היו ישיבות שלא מן המניין, שהיו חייבים להיות, ולכן זה מיצה את מכסת ישיבות שלא מן ה-

מר אדם קניגסברגר: המרכולים.

מר ישראל זינגר: מרכולים, שכולם הסכימו, שלא מן המניין. אני רציתי להאמין, כל הנושאים שאנחנו העלינו עד עכשיו, לא היה בהם אף נושא של ניגוח או קנטרני, הנושאים שעל סדר היום. ומכיוון ש-

מר אדם קניגסברגר: הם לא קנטרניים.

מר ישראל זינגר: אולי תגיד לו לשתוק?

מר שמוליק לרמן: אדם, אדם, די, די.

מר אריה מזרחי: ישראל, אני,

מר ישראל זינגר: רגע, אני לא סיימתי ולא הפסקתי אותך. לא הפסקתי אותך, אריה.

מר אריה מזרחי: בבקשה, תסיים, בבקשה.

מר ישראל זינגר: לא הפסקתי אותך.

מר אדם קניגסברגר: אני אין לי מה לדבר איתו.

מר ישראל זינגר: תשתיק אותו.

מר אדם קניגסברגר: נוכל.

מר ישראל זינגר: אריה, תשתיק אותו.

מר אריה מזרחי: בבקשה, ישראל, תמשיך.

מר ישראל זינגר: השתקת אותו? יופי. אז אם כך, קיוויתי שבמסגרת ההסכמה שלא מחויבת, העלינו לאחרונה את נושא אגף הרווחה. לא באתם לצערי, אולי בהמלצת זה שיושב לידך, שהיא לא הגיונית לדעתי. שמעתם היום.

מר אדם קניגסברגר: הגיונית מאד. אתה לא נותן לנו,

מר ישראל זינגר: והדבר השני, רגע, לא סיימתי.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא נותן לנו לדבר.

מר ישראל זינגר: אריה, תשתיק אותו. אריה, תשתיק אותו.

מר אריה מזרחי: אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: עזוב, בחייך, מה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, תשתיק אותו.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אריה, נו, אריה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, נו, באמת. רגע, אבל לא סיימתי. תודה, אריה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני מבקש,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, תן לי לסיים, אריה, אני מכבד אותך. אריה, תשתיק אותו. רגע, תן לי לסיים.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני מבקש לשמור על תרבות דיבור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני לא שומר? אריה, תגיד לו, אריה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> ישראל אמר לך בישיבה האחרונה – אריה, קח פיקוד. ככה היה בישיבה האחרונה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, אל תעזור. אל תעזור לאריה, עזוב. ובישיבה לאחר מכן, שהבינו כנראה אחרים ואולי הסבירו לזה שלידך שמדובר על ביטחון,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני הסברתי.

מר ישראל זינגר: אריה, אריה, אריה,

עו"ד דוד מנחם: אריה, לא מתאים לך, אריה.

מר ישראל זינגר: אריה, נו, באמת.

מר אריה מזרחי: נו, קדימה.

עו"ד דוד מנחם: קח פיקוד, אריה.

מר ישראל זינגר: אז אלי שני נושאים שהם חשובים להתנהלות היום יומית. גם הנושא של היום, אני דווקא הצעתי שהנושא הראשון, שלא היה מחויב, שמתם לב שלא הצבענו. בדרך כלל בישיבה שלא מן המניין, צריכים להעלות נושאים שיש הצעת החלטה אחריהם. אבל מכיוון שביקש זה שלידך לדון בנושא שלא היה מחויב לדון בו, של ועדת הביקורת, ואכן היה דיון והשתתפו פה רבים, אני הצעתי,

מר אדם קניגסברגר: סליחה, זה היה נושא,

מר ישראל זינגר: אריה, אריה,

מר אדם קניגסברגר: זה היה נושא בישיבה הרגילה. אתה ביקשת לדחות אותו.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אריה, קח פיקוד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ותפסיקו לשגע את כולם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, אריה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הוא ביקש לדחות את זה.

(מדברים ביחד)

<u>מר ישראל זינגר:</u> ולכן הצעתי שמבחינת סדר הנושאים, אני אמרתי שהנושא הראשון הוא אולי הכי כבד,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני שמתי אותו אחרון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני הצעתי שהנושא הזה שנוגע לכולם, ואכן לא היו הרבה חילוקי דעות אני שמח, למרות שזה נושא די טעון של ביקורת, הוא היה הנושא הראשון. לאחר מכן שני הנושאים שהעלינו הם בהחלט נושאים שאחת מהם היתה אפילו (צוחקים),

<u>מר אריה מזרחי:</u> צחי, אני אקרא אותך לסדר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> זה לא נעים.

מר רמי פדלון: חבר'ה, זו ההוכחה שצריך לסיים את הישיבה.

מר ישראל זינגר: יש לה 6 דקות.

עו"ד דוד מנחם: יש עוד דקה ו-9 שניות. דקה ו-9 שניות אמרתי, לא 9 דקות. דקה יש, זהו.

מר ישראל זינגר: ולכן שני הנושאים הללו, אף אחד לא יגיד שהם נושאים קנטרניים וכך הלאה. והיתה גם אחדות דעים.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: אריה, קח פיקוד, אריה.

מר אדם קניגסברגר: משכתם את הזמן בכוונה.

מר ישראל זינגר: ולכן, אריה ידידי, תרגיע אותו, ולכן, למרות שראיתי, בהסכמה אמנם לא כתבנו, חשבנו שאנשים נאורים ומשכילים יבינו שמדברים, שיש הסכמה על נושאים, בלי להיכנס,

מר אלי מוסרי: ישראל, אפשר משפט אחד?

עיריית רמת־גן

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, לא סיימתי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אתה תקבע לנו על איזה נושאים אנחנו נדבר?

(צועקים ביחד)

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני רוצה לדבר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבל אני רוצה לסיים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתה מודה שטרפדת את הנושאים בגלל הנושאים האלה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, גם חרוץ וגם לא מבין.

<u>מר שמוליק לרמן:</u> די, אני עצרתי לכם את הזה, הישיבה הסתיימה. עשר ו-6 דקות. תודה רבה. הביתה.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**